பி.லிட். - முதலாமாண்டு

DJL12 *:* தாள் - 2 இலக்கணம் 2 - நன்னூல் சொல்லதிகாரம்

அலகு 1 - பெயரியல் - பெயரியல் தொடர்ச்சி, வேற்றுமை

அலகு 2 - வினையியல் - வினையியல் தொடர்ச்சி

அலகு 3 - பொதுவியல் - பொதுவியல் தொடர்ச்சி

அலகு 4 - இடையியல் - இடையியல் தொடர்ச்சி (பொருள்கோள்)

அலகு 5 - உரியியல்

அலகு – 1

பெயரியல் - பெயரியல் தொடர்ச்சி, வேற்றுமை

சொல்லின் பொது இலக்கணமும் பாகுபாடுகளும்

தமிழ் மொழியின் இலக்கணப் பிரிவுகள் ஐந்து என அறிவோம். முதல் பிரிவான எழுத்து பற்றிய விதிகளும் விளக்கங்களும் எழுத்ததிகாரம் ஆனது. ஐந்து இயல் பிரிவுகளில் எழுத்திலக்கணங்கள் விளக்கப்பட்டன. அவ்வாறே இரண்டாம் பிரிவான சொல் பற்றிய விதிகளும் விளக்கங்களும் சொல்லதிகாரம் எனும் இரண்டாம் அதிகாரமாக அமைந்தள்ளது. பெயர், வினை. உரி, இடை எனும் நான்கு சொற்களும் தனித்தனி இயல்கள் வழி விளக்கப் படுகின்றன. இயற்சொல், திரிசொல். திசைச்சொல், வடசொல் எனும் நான்கு வகைகளும் தொடக்கத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. எல்லாச் சொற்களுக்கும் பொதுவான செய்திகள் பொதுவியலாகின்றது. இவையாவும் நன்னூலாரின் சொல்லதிகார அமைப்புக் கோட்பாடுகள்.

பாடப்பகுதி

சொல்லின் பொது இலக்கணம்

ஓர் எழுத்து தனித்தோ – ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட எழுத்துக்கள் தொடர்ந்தோ – நின்ற – ஒரு பொருளைத் தருவது சொல் எனப்படும்.

சொல்லின் அமைப்பு, அது பொருள் தரும் நிலை முதலானவற்றை நன்னூல் ஆசிரியர் பவணந்தி முனிவர் ஒரு நூற்பாவில் தொகுத்து விளக்குகிறார். அந்நூற்பா – சொல்லின் பொது இலக்கணம் கூறுவதாகும். இதனை,

ஒரு மொழி தொடர்மொழி பொதுமொழி என்றா
இரு திணை ஐம்பால் பொருளையும் தன்னையும்
மூவகை இடத்தும் வக்கொடு செய்யளின்
வெளிப்படை குறிப்பின் விரிப்பது சொல்லே (நன் : 256)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக அறியலாம்.

பொது இலக்கணங்கள்

1. சொல், ஒரு மொழி - தொடர் மொழி – பொது மொழி என்னும் மூன்று கூறுபாடகளை உடையது.

2. இருதிணை, ஐம்பால் பொருளை உணர்த்தும்

3. மூவிடங்களிலும் உணர்த்தும்

4. பிற பொருளை உணர்த்துவதோடு தன்னையும் உணர்த்தம்

5. உலக வழக்கு – செய்யுள் வழக்கு என்னும் இரு நிலைகளிலும் பொருள் உணர்த்தும்

6. பொருளை வெளிப்படையாகவும் குறிப்பாகவும் உணர்த்தும்.

மூவகை மொழி

மொழி என்றால் இங்கு சொல் என்ற பொருள், ஒரு மொழி, தொடர் மொழி, பொது மொழி என மொழி மூவகைப்படும்.

சொல் தனித்து நின்று கருத்தை வெளிப்படுத்தும்போது ஒரு மொழி என்று வழங்கப்படும்.

எ.கா – நிலம், தீ, பூ, வான்

இரண்டிற்கு மேற்பட்ட சொற்கள் தொடர்ந்து நின்று கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துமாயின் அது தொடர்மொழி எனப்படும்.

எ.கா – மலர் பறித்து மாலையைத் தொடுத்தான்.

ஒரு மொழி போல் நின்று ஒரு கருவையும் அதுவே பிரிந்து தொடர் மொழிபோல் பல கருத்துக்களையும் தருமாயின் அது பொதுமொழி எனப்பெயர் பெறும்.

எ.கா - இராமன் தாமரையைக் கண்டான்.

தாமரை என ஒர மொழியாய் நிற்கும்போது மலரையும் தா ஐ மரை எனப் பிரிந்து தொடர் மொழியாய் நிற்கும்போது தாவுகின்ற மான் என்ற கருத்தையும் விளக்கி நிற்பதை காணலாம். இதனை,

ஒரு மொழி ஒரு பொருளனவாம் தொடர் மொழி
பல பொருளன பொத இரமையும் ஏற்பன (நன் : 260)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக அறியலாம்.

i) ஒரு மொழி

ஒரு சொல் தனித்து நின்று பொருள் தருவது

உ.ம் - நிலம். நீர், காற்று, வானம்

ii) தொடர் மொழி

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சொற்கள் தொடர்ந்து நின்று ஒரு பொருள் தருவது

உ.ம் - நீ வாழ்க !

நீர் இன்றி அமையாது உலகு !

iii) பொது மொழி

ஒரு சொல் தனித்து நின்று தனிமொழியாகவும், பிரிந்து நின்று பொது மொழியாகவும் பொருள் தருவது.

உ.ம் - தாமரை

விளக்கம்

இச்சொல் தனித்து நிற்கும் போது தாமரை மலரைக் குறிக்கும். அது தனிமொழி தா + மரை எனப் பரித்தால் இரண்டு சொற்களால் ஆன பொது மொழியாகித் தாவுகின்ற மான் என்ற பொருள் தரும். இவ்வாறு இருநிலைகளிலும் விளங்குவதால் பொது மொழி ஆயிற்று.????

திணை

திணை என்னும் சொல் பகுப்பை உணர்த்தும். திணை இருவகைப்படும். அவை உயர்திணை, அஃறினை. இதனை

திணை

உயர்திணை அஃறினை

என்னும் அட்டவணை வாயிலாக விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

மக்கள், தேவர், நரகர் ஆகிய பகுப்பு உயர்திணையின் பாற்படும். அவை ஒழிந்த உயிர் உள்ளனவும், உயிர் இல்லாதனவும் அஃறிணை எனும் பகுப்பினுள் அடங்கும்.

எ.கா – அரசன், அமைச்சன் - மக்கள்

மும்மூர்த்திகள் - தேவர்

அரக்கர்கள் - நரகர்

மான் (உயிர் உள்ளது)

வீடு (உயிரற்றது) - அஃறிணை

உயர்திணையின் பகுப்பினுள் வரரயறை செய்யப்பட்டவை உயிர் நீப்பின் அவை அஃறிணையின் பாற்சுட்டப் பெறும்.

உயர்திணை – மனிதன் (உயிர்நிலை)

அஃறிணை – வீடு (உயிர் அற்றவை)

எனவே மக்கள், தேவர், நரகர் ஆகிய பகுப்புக்கள் உயிர் உள்ள நிலையில் உயர்திணையாகும் எனவம், ஏனைய உயிர் உள்ள உயிர் அற்ற அனைத்தும் அஃறிணையாகும் எனவும் அறிந்து கொள்ளலாம்.

மக்கள், தேவர், நரகர் உயர்திணை

முற்று உயிர் உள்ளவும் இல்லவும் அஃறிணை (நன் :261)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்.

ஐம்பால்

பால் என்பது இயல்பு அல்லது தன்மையைக் குறிக்கும். உயர் திணை அல்லது அஃறிணை ஆகிய இரு திணைக்கும் உரியதாக ஐம்பாலினைச் சுட்டுவர். ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால். ஆகியன மூன்றும் உயர்திணைக்கு உரியன. ஒன்றன்பால், பலவின்பால் என இரண்டும் அஃறிணைக்கு உரியன.

எ.கா – உயர்திணை

ஆண்பால் - அவன், மகன், வீரன்

பெண்பால் - அவள், மகள், தலைவி

பலர்பால் - அவர்கள், புதல்வர்கள்

அ.்.றிணை

ஒன்றன்பால் - ஆடு, மாடு, அது

பலவின்பால் - ஆடுகள், மாடுகள், அவை

திணை பால்களுக்குப் புறநடை

உயர்திணை சார்ந்த ஆணும் பெண்ணும் தத்தமது தன்மையை விட்டு – பிற பால் தன்மையை விரும்பும் போது ''பேடு'' ஆகின்றனர். அவர்களில்,

பெண் தன்மை குறைந்து ஆண் தன்மை மிகுந்கு காணப்படும் பேடுகளைப் பேடன் அல்லது அலி என அழைப்பர். இத்தன்மை உடையோர் ஆண்பால் உயர்திணை முடிவினைப் பெறுவர்.

எ.கா – பேடன் வந்தான், அலி வந்தான்,

ஆண் தன்மை குறைந்து பெண் தன்மை மிகுந்கு காணப்படும் பேடுகளைப் பேடி என அழைப்பர். இத்தன்மை உடையோர் பெண்பால் உயர்திணை முடிவினைப் பெறுவர்.

எ.கா – பேடி வந்தாள்

எனவே ஆண்பால், பெண்பால் முடிவுகளைப் பெற்று வந்த பேடுகள் பொதுநிலையில் குறிக்கப்படும்போது அ.்.றிணை முடிவிணைப் பெறும்.

எ.கா – அலி வந்தது, பேடி வந்தது

எனவே ஆண்தன்மை, பெண்தன்மை மிகுந்து அமையும் பேடுகள் பொதுநிலையில் குறிக்கப்படும் பொழுது அ.்.றிணை முடிவைப் பெறும். இதனை,

பெண்மைவிடு ஆண்அவா வுவபேடு ஆண்பால்
ஆண்மைவிட்டு அல்லது அவாவுவ பெண்பால்
இருமையும் அ.்.றிணை அன்னவும் ஆகும். (நன் : 264)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக அறியலாம்.

மூவிடச் சொற்கள் திணைபால் உணர்த்தும் முறை

சொற்கள் திணை, பால், எண், இடம் ஆகியவற்றை வெளிப்படையாக உணா்த்தும்.

அவன் வந்தான். இத்தொடரில் அவன் என்பது உயர்திணை ஆண்பால் படர்க்கைப் பெயர். இது உயர்திணை ஆண்பால் படர்க்கை வினைமுற்றினைக் (வந்தான்) கொண்டு முடிந்துள்ளது.

அது வந்தது. இத்தொடரில் அது என்பது அ.்.றிணை ஒன்றன்பால் படர்க்கைப் பெயர். இது அ.்.றிணை ஒன்றன்பால் படர்க்கை வினைமுற்றினைக் (வந்தது) கொண்டு முடிந்துள்ளது.

இவ்வாறு படர்க்கை இடத்தைச் சுட்டிக்காட்டி அமைகின்ற தொடர்கள் மட்டுமே திணைபால் பகுப்பைத் தெளிவுடன் காட்டும்.

படர்க்கை அடம் ஒழிந்த தன்மை, முன்னிலை இடங்களைச் சுட்டும் பெயர்ச்சொல்லும், வினைமுற்றும் மேற்குறிப்பிட்டது போன்று திணை, பால் பகுப்புகளை உணர்த்தாத. ஆனால் அவை ஒருமை, பன்மை எண்களை மட்டுமே குறித்து நிற்கும்.

எ.கா – நீ நடந்தனை - முன்னிலை ஒருமை

நீவீா் நடந்தீர் - முன்னிலைப் பன்மை

யான் நடப்பேன் - தன்மை ஒருமை

யான் நடப்போம் - தன்மைப் பன்மை

எனவே மூவிடங்களுள் படர்க்கை இடம் மட்டுமே திணை, பால் பகுப்பைக் காட்டும் என்பதையும், தன்மை, முன்னிலை, இடங்கள் ஒருமை, பன்மை எண்களை மட்டும் குறிக்கும் என்பதை அறியலாம். இதனை,

படர்க்கை வினைமுற்று நாமம் குறிப்பின்

பெறப்படும் திணைபால் அனைத்தும் ஏனை

இடத்தவற்று ஒருமைப் பன்மைப் பாலே (நன் : 265)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக விவரிக்கலாம்.

மூவிடங்கள் எவை

யான் வந்தேன் - இத்தொடர் சொல்லக்கூடிய நபரை மட்டும் குறிக்கும்.

நீ வந்தாய் - இத்தொடர் சொல்லக்கூடிய நபரையோ எதிரில் நிற்கும் நபரையோ குறிக்காது. அயலிடத்திலுள்ள நபரை மட்டும் குறிக்கும்.

எனவே சொற்களைப் பயன்படுத்தும் நிலையில் அமையும் இடங்கள் மூன்று என்றும் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என்றும் பெயர் பெறும் என்பதை அறியலாம்.

தன்மை முன்னிலை படர்க்கை மூவிடனே (நன் : 266)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

வழக்கு

எப் பொருளுக்கு எச் சொல் அமைந்ததோ அச்சொல்லாலேயே சொற்களை வழங்கும் முறையை வழக்கு என்பர். அதனை இயல்பு வழக்கு, தகுதி வழக்கு என்னும் இரு பிரிவுகளாக்கி விளக்கியுள்ளார் நன்னூல் ஆசிரியர்.

மரம் என்பதை தொன்று தொட்டு எவ்வாறு வழங்கி வந்ததோ அதையெ வழக்கு என்று உணர்கிறோம்.

வழக்கு

இயல்பு வழக்கு தகுதி வழக்கு

இயல்பு வழக்கு

எப் பொருளுக்கு எச் சொல் அமைந்ததோ அச்சொல்லாலேயே வழங்குவத இயல்பு வழக்கு எனப்படும். அது மூன்று பிரிவுகளை உடையது. அவை

இயல்பு வழக்கு

இலக்கணம் உடையது இலக்கணப்போலி மரூஉ

1. **இலக்கணம் உடையது** - இவை அனைவராலும் எளிதாக பொருள் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய எவ்வித மாற்றமம் இல்லாது தொன்று தொட்டு வழங்கி வருவதாகும். இது இலக்கண நெறி வழுவாதது ஆகும்.

எ.கா - நிலம், தண்ணீர், காற்று. தென்றல்

2. **இலக்கணப்போலி -** இலக்கணம் உடையது போலத் தோன்றும், உண்மையில் இலக்கண நெறியில் அமையாதது ஆனால் பொருள் ஒன்றே ஆகும்.

எ.கா - இல்முன், நகர்ப்புறம், கோவில் என்பது முறையே மூன்றில், புறநகர், கோயில் என மாற்றி வழங்கப்படும். தொன்ற தொட்டு வழங்கி வந்த சொற்கள் பொருள் மாறாது மாற்றம் பெற்று வழங்குதல் இயல்பு ஆகும்.

3. **மரூஉ** – பழைய வடிவம் மாறி வழங்குவதாகும்.

எ.கா - என் தந்தை என்பதை எந்தை என்றும், சோழ நாடு என்பதை சோணாடு என்றும் இலக்கண நெறி சிதைந்து மருவி வருகின்றது.

தகுதி வழக்கு

ஒர பொருளுக்குரிய பெயரை அதற்கு இட்டு வழங்குதல் சிறப்பாகாது எனக் கருதி அப்பொருளை தகுதியான வேறொரு சொல்லால் கூறுவது தகுதி வழக்கு எனப்படும். அது மூன்று பிரிவகளை உடையது.

தகுதி வழக்கு

இடக்கர் அடக்கல் மங்கலம் குழூஉக்குறி

என்னும் இட்டவணை வாயிலாக அறியலாம்.

இடக்கர் அடக்கல்

சபையில் கூறத் தகாதவற்றை மறைத்து, வேறு சொல்லால் கூறுதல்.

எ.கா - மலம் கழுவி வருவதை, கால் கழுவி வந்தேன் என்று கூறுவது.

மங்கலம்

அமங்கலச் சொற்களை விடுத்து, மங்கலச் சொல்லாக மாற்றிக் கூறுவது ஆகும்.

எ.கா - விளக்கை நிறுத்து என்பதை, விளக்கைக் குளிர வை என்று கூறுவது.

குழூஉக்குறி

ஒரு குழுவினர் அல்லத குறிப்பிட்ட இனத்தவர் , ஒரு பெருளை அதற்குரிய சொல்லால் கூறாது, மாற்றிக் கூறுவது ஆகும்.

எ.கா - விளம்பி என்பது கள்ளைக் குறிக்கும் சொல் என்பதை வேடர் அறிவர்

பறி என்ன விலை? இதில் பறி என்பது பொன்னைக் குறிக்கும் சொல் என்பதை பொற்கொள்ளர் மட்டுமே அறிந்திருப்பர்.

இலக்கணம் உடையது இலக்கணப்போலி

மரூஉ என்று ஆகம் மூவகை இயல்பும்

இடக்கர் அடக்கல் மங்கலம் குழூஉக்குறி

எனும்முத் தகுதியோட ஆறாம் வழக்கியல் (நன் : 267)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

செய்யுள் விளக்கம்

இரத்தம், இறைச்சி, நரம்பு, எலும்பு, தோல், மூளை, இந்திரியம் என ஏழு தாதுக்களால் ஆனது உடல், அது போல் பல்வகைச் சொற்களால் ஒரு பொருள் உணர்த்துமாறு அழகுறச் செய்வது செய்யுள் ஆகும். அதபோலப் பொருளுக்கு இடனாக அமைகின்ற செய்யுள், இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல். வடசொல் என்னும் நால்வகைச் சொற்களைக் கொண்டமையும் உடல் இயற்கை,, செயற்கை அழககளால் அலங்கரிக்கப்படுவது போன்று செய்யுளம் சொல்லணி, பொருளணி கொண்டமையும். உயிரற்ற உடல் அழிவது பொன்ற பொருளற்ற செய்யுள் அழிந்தெழியும். எனவே நால்வகைச் சொற்களும் சொல்லணியும் , பொருளணியும் கொண்டு அமைவன செய்யுளாகும்.

பல்வகைத் தாதுவின் உயிர்க்கு உடல்போல் பல

சொல்லால் பொருட்கு இடனாக உணர்வினின்

வல்லோர் அணிபெறச் செய்வன செய்யள் (நன் : 268)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

குறிப்பால் பொருள் தருவன

ஒரு சொல் பொருள் தரும் முறைகள் இரண்டு. ஒன்று வெளிப்படை இது நேரடியாகப் பொருள் தருவது எ.கா தலை, கண், வந்தான். மற்றது குறிப்பு இது வெளிப்படையாகப் பொருள் தராமல் ஏதெனும் ஒரு நுட்பக் குறிப்பினால் பொருள் தருவது, குறிப்பால் பொருள் தரும் சொற்களை எட்டுப் பிரிவுகளில் நன்னூலார் விளக்கியுள்ளார். இவை முறையே

1. ஒன்றொழி பொதுச் சொல்

இவர்க்கு மஞ்சள், குங்குமம் நிலைக்க வேண்டும். இவர்க்கு என்பது ஆண்பாலையும், பெண்பாலையும் குறிக்கும் பொதுச்சொல் ஆனால் ‘மஞ்சள், குங்குமம்’ பெண்களுக்கே உரிய

மங்கலப் பொருட்கள். எனவே இவர்க்கு என்ற சொல் ஆண்பாலைக் குறிக்காது பெண்பாலை மட்டும் உணர்த்துகிறது. இவ்வாறு ஒரு பொதுச்சொல் ஒரு பாலை சுட்டாது தொடர்புடைய ஒரு பாலை மட்டும் குறிப்பது ஒன்றொழி பொதுச் சொல் எனப்படும்.

எ.கா - மாடுகள் கறந்தன

கறந்தன என்பதால் காளையை ஒழித்து மாடுகள் என்பது பசுவைக் குறித்தது.

2. விகாரம்

தோன்றல், திரிதல், கெடுதல், வலித்தல், மெலித்தல், நீட்டல், குறுக்கல், விரித்தல், தொகுத்தல் என ஒன்பதாக அமையும். விகாரச்சொற்கள் குறிப்பால் பொருளை உணர்த்தும் தன்மை உடையன.

எ.கா - மரை பூத்து

மரை என்பது முதற்குறை விகாரமாகி தாமரையைக் குறித்தது.

3.. தகுதி

நன்மக்களிடத்தில் சொல்லத் தகாத ஒன்றினைத் தகுதியான சொல்லால் குறித்துப் பொருள் உணர்த்துதல்

எ.கா - சுடுகாட்டை நான்காடு என்று ஒரு தகுதியான சொல்லால் குறிக்கப்பெறும் பொழுது உணர்ந்துகொள்ளலாம்.

4. ஆகுபெயர்

ஒன்றன் இயற்பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய வேறொன்றிற்குத் தொன்றுதொட்டு ஆகி வருவது ஆகுபெயர் ஆகும்.

எ.கா - கம்பனைக் கற்றேன்

கம்பன் என்பது இங்கு அவனது படைப்பைக் குறித்தது.

5. அன்மொழித்தொகை

வேற்றுமைத்தொகை, வினைத்தொகை, பண்புத்தொகை, உவமைத்தொகை, உம்மைத்தொகை ஆகிய ஐந்து தொகைநிலைத் தொடர் மொழிகட்குப் புறத்தே அவையல்லாத பிறமொழிகள் தொக்கி வருவது அன்மொழித்தொகை ஆகும்.

எ.கா - வேல்விழி ஆடினாள்

விழி ஆடினாள் என்பது பெண்ணைக் குறித்தது

6. குறிப்பு வினை

பெயர்ப்பொருளைக் குறிக்காது வினைக் குறிப்புப் பொருளை குறிப்பால் உணர்த்துவது குறிப்பு வினை ஆகும்.

எ.கா - இன்று நல்லவனாய் உள்ளான்

முன்பு தீயவனாய் இருந்திருக்கலாம் என்பது குறிப்பு பொருளால் உணர்த்துகிறது.

7. முதற் குறிப்பு

முதற்பொருளான நூலையும் அதனுள் அடங்கியுள்ள செய்யுளையும் குறிப்பது ஆகும்.

எ.கா - அகர முதல

அ முதலான, உயிர் - மெய் எழுத்துக்களைக் குறித்தது

8. தொகைக் குறிப்பு

தொகைச் சொற்களும் குறிப்பால் பொருள் உணர்த்தும்.

எ.கா - தமிழ் மூன்றும் தா

இயல், இசை, நாடகம் எனத் தமிழ் மூன்று ஆகும்.

பிற குறிப்பு

மேற்குறிப்பிட்ட இவை எழும் குறிப்பால் பொருளை உணர்த்தவல்லன. இவை தவிரத் தெரிநிலை வினைமுற்று, குறிப்பு வினைமுற்று, விணையாலனையும் பெயர், பெயரெச்சம், வினையெச்சம், செய்யும் எனும் வினைமுற்று, அன்று இன்று எனும் வினையெச்சம் ஆகும்.

குறிப்பு

கேட்குந போலவும், இயக்கந போலவும், இயற்று போலவும் முதலிய அ∴றிணை இடத்துச் சொல்லப்படுவனவும் குறிப்பால் பொருள் உணர்த்தும் சொற்களாகும். இவை அல்லாதன வெளிப்படையாககப் பொருள் உணர்த்தும்.

ஒன்றொழி பொதுச் சொல் விகாரம் தகுதி

ஆகுபெயர் அன்மொழி வினைக் குறிப்பே

முதல் தொகை குறிப்போட இன்ன பிறவும்

குறிப்பின் தருமொழி அல்லன வெளிப்படை (நன் : 269)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்.

சொல்லின் பாகுபாடு

சொல்லதிகாரத்தின் முதல் இயல் பெயரியல் ஆகும். இயலின் தொடக்கத்தில், சொல் என்றால் என்ன? என்பதற்கான விரிவான விளக்கத்தை வழங்கியுள்ளார் பவணந்தி முனிவர்.

அடுத்த நிலையில் சொற்களின் பாகுபாட்டினை விரிவாக விளக்குகிறார்.

இயற்சொல் - திரி சொல் என்னும் இயல்பு

பெயர் வினை என இரண்டு ஆகும்

இடை உரி அடுத்து நான்கும் ஆம்

திசை – வட சொல் அணுகாமை

என நான்கு கூறுகளாக்கிப் பொருள் கூறுவர்.

அடிப்படை வகைகள்

பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல் என்னும் 4 வகைகள் அடிப்படையானவை, இவை இலக்கண நெறியிலானவை.

அடுத்த நிலையில் நான்கு

இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல் என்னும் நான்கும் அடுத்த நிலையில் அமைவன.

விளக்கத்துக்காக

1. பெயர், வினை, இடை, உரி என்னும் இலக்கண வகைப்பாட்டுச் சொற்கள் தனித் தனி இயல்களாக விளக்கப்படுகின்றன.

2. இரண்டாம் நிலையில் அமைந்திருக்கும் இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல் என்னும் நான்கினையும் பெயரியலின் முற்பகுதியிலேயே விளக்குகிறார் நன்னூலார்.

“இயற்சொல், திரிசொல், இயல்பில் - பெயர் வினை

என இரண்டாகும்; இடை உரி அடுத்து

நான்கும் ஆம்; திசை வட சொல் அணுகாவழி” (நன் : 270)

என்னும் நூற்பா சொல் வகைகளைத் தொகுத்து உணர்த்துகிறது இந் நூற்பாவினை,

இயற்சொல்

இயற்சொல் என்பது

1. செந்தமிழ் நாட்டில் வழங்கும் சொல்லாக இருக்கும்

2. வடிவமோ – பொருளோ திரியாது விளங்கும்

3. கற்றோராலும் மற்றோராலும் எளிதில் பொருள் புரிந்து கொள்ள கூடியதாக இருக்கும்.

எ.கா - பெயறியற் சொல் - மண், கல்

வினையியற் சொல் - வந்தான் , நடந்தது

இடையியற் சொல் - மற்று. ஒன்று

உரியியற் சொல் - உறு புகழ்

செந்தமிழ் ஆகித் திரியாது யார்க்கும்

தம் பொருள் விளக்கும் தன்னே இயற்சொல் (நன் : 271)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

திரி சொல்

கற்றவர்களால் மட்டும் பொருள் உணரக் கூடிய அருமை உடைய சொற்கள் திரி சொல் எனப்படும்.

(திரி சொல் - இயற்சொல்லில் இருந்து திரிந்த சொற்கள்)

திரி சொல் இரண்டு வகைப்படும்.

1. ஒரு பொருள் குறித்த பல சொல்

2. பல பொருள் குறித்த ஒரு சொல்

எ.கா - மலை, குன்று, வரை – இவை ஒரு பொருள் குறித்த பல பெயர்த் திரி சொல்

படர்ந்தான், சென்றான் - இவை போயினான் என்னும் ஒரு பொருள் குறித்த பல வினைத்திரிச்சொல்

சேறும், வருதும் - றும், தும் விகுதிகள் தன்மை, பன்மை, எதிர்காலம் என ஒரு பொருள் குறித்த பல இடை திரிசொல்

சால. துவ, நனி, உறு - இவை மிகுதி என்னும் ஒரு பொருள்

கூர், கழி - குறித்த பல உரித்திரி சொல்

வாரணம் - யானை, கோழி, சங்கு எனப் பல பொருள் குறித்த ஒரு பெயர்த் திரிசொல்

வரைந்தான் - கொண்டான், நீங்கினான்எனப் பல பொருள் குறித்த ஒரு வினைத் திரிசொல்

கொல் - ஐயம், அசைநிலை, என்பல பொருள் குறித்த ஒரு இடை திரிசொல்

கடி – காப்பு, கூர்மை, அச்சம், கரிப்பு, விளக்கம், சிறப்பு, மணம் எனப் பல பொருள் குறித்த ஒரு உரித்திரிச்சொல்

ஒரு பொருள் குறித்த பல சொல் ஆகியும்
பல பொருள் குறித்த ஒரு சொல் ஆகியும்
அரிது உணர் பொருளை திரி சொல் ஆகும். (நன் : 272)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை விவரிக்கலாம்.

திசைச் சொல்

செந்தமிழ் நாட பண்டைய நாளில் பன்னிரு நிலங்களைத் தன்னுள் அடக்கியதாகக் காணப்பட்டது. அப்பன்னிரு நிலங்களிலுள்ள மக்கள் தங்கள் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தப் பல்வேறு சொற்களைக் கையாண்டனர். அச்சொற்கள் செந்தமிழை நாட்டு மக்களாலும் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தன. இது தவிர்க்க முடியாத ஒன்று. எனவே அவ்வாறு பன்னிரு நில மக்களால் பயன்படுத்ப்பட்ட சொற்கள் செந்தமிழ் நாட்டில் பயன்படத்தப்படும் போது அவை திசைச் சொற்கள் என்றழைக்கப்பட்டன.

பன்னிரு நிலம் - தென்பாண்டி. குட்டம். குடம், கற்கா வேணாடு, பூழி பன்றி, அருவா, அருவா வடதலை, சீதம், மலாடு, புனல் நாடு.

பன்னிரு நிலம்	செந்தமிழ்ச்சொல்	பன்னிருநிலம் சொல்
தென்பாண்டி	பசு	பெற்றம்

குட்டநாடு	தாய்	தள்ளை
குடநாடு	தந்தை	அச்சன்
கற்காநாடு	வஞ்சர்	கையர்
வேணாடு	தோட்டம்	கிழார்
பூழிநாடு	சிறுகுளம்	பாழி
பன்றிநாடு	வயல்	செறு
அருவாநாடு	சிறுகுளம்	கேணி
தலை நாடு	புளி	எகின்
சீதநாடு	தோழன்	எலுவன்
மலைநாடு	நீர்	வெள்ளம்
சோழநாடு	தாய்	ஆய்

பதினேழு நாடுகள் - சிங்களம், சோனகம், சாவகம், சீனம், துளுவம், குடகம், கொங்கணம், கன்னடம், தெலுங்கம், கலிங்கம், வங்கம், சுங்கம், மகதம், கடாரம், கௌடம், குசலம்.

அந்தோ	(ஐயோ)	சிங்களச்சொல்
சிக்குதல்	(அகப்படுதல்)	கன்னடச்சொல்
செப்புதல்	(சொல்லுதல்)	தெலுங்குச்சொல்
கொக்கு	(மாமரம்)	துளுவச்சொல்
மேஜை, ராஜா, வக்கீல்		உருதுச் சொற்கள்
ஆலமாரி, பாதிரி, பறங்கி		போர்த்துக்கீசிய சொற்கள்

எனவே பன்னிரு நிலச் சொற்களும், பதினேழு நாட்டுச்சொற்களும் பிறவும் தமிழ்நாட்டில் வழக்கில் வந்து அமைதல் திசைச்சொல் வழக்கு எனப்படும். இதனை,

செந்தமிழ் நிலம் சேர் பன்னிரு நிலத்திலும்

ஓன்பதிற்று இரண்டினில் தமிழ் ஒழி நிலத்தினும்

தம் குறிப்பினவே திசைச் சொல் என்ப (நன் :273)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக அறியலாம்.

வட சொல்

தமிழில் கலந்து வழங்கும் ஆரியச் சொற்களை வட சொல் என்பர். (சமஸ்கிருதம் என்பதும் இதுவே) வடமொழியும் தமிழ் மொழியும் ஒன்றுக்கொன்று கலந்து தொன்றுதொட்ஆட வழக்கில் இருந்துள்ளன. அதற்குக் காரணம் பொதுவாய் அமைந்துள்ள எழுத்துக்களாகும்.

வடமொழிக்கு உயிரெழுத்துக்கள் 16 அவற்றுள் அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ ஆகிய பத்தும் இருமொழிக்கும் பொதுவாய் அமையும்.

வடமொழிக்குரிய மெய்யெழுத்துக்கள் 37 க, ங, ச, ஞ, ட, ண, த, ந, ப, ம, ய, ர, ல, வ, ள ஆகிய பதினைந்தும் இருமொழிக்கும் பொதுவாய் அமையும். இவை ஒழிந்த 25 எழுத்துக்கள் வடமொழிக்கே உரிய சிறப்பெழுத்துக்களாகும்.

இவ்வாறு வடமொழிக்கும் தமிழ்மொழிக்கும் பொதுவான எழுத்துக்களால் அமைந்த சிறப்பெழுத்துக்களால் அமைந்த வடசொற்களும் தமிழில் இடம்பெறலாயின.

தமிழில் வந்து இடம்பெற்ற வட சொற்களைத் தற்சமம், தற்பவம் என இருவகைப்படுத்தினர்.

தற்சமம்

இருமொழிக்கும் உரிய பொதுஎழுத்துக்களாகி மாற்றமின்றித் தமிழில் வந்து வழங்கும் வட சொற்கள் தற்சமம் எனப்படும்.

கமலம், காரணம், குங்குமம், இச்சொற்கள் வடமொழி, தமிழ்மொழி இரண்டிற்கும் பொதுவான எழுத்துக்களால் அமைந்த சொற்கள் ஆகும்.

தற்பவம்

வடமொழிக்குரிய சிறப்பெழுத்துக்களாளோ, பொதுவும் சிறப்புமாகிய இருவகை எழுத்துக்களாளோ ஆகித் தமிழ் எழுத்துக்களின் ஒலிக்கு ஏற்பத் திரிந்து வாங்கும் வட சொற்கள் தற்பவம் ஆகும்.

ஸீஹி (சுகி) – வடமொழிக்கே உரிய சிறப்பு எழுத்தால் அமைந்த சொற்கள்

ஹரி, ஜெபம் ஆகிய சொற்கள் வடமொழிக்குரிய பொது மற்றும் சிறப்பு எழுத்துக்கள் எனும் இருவகை மொழிக்கும் பொதுவாகும். இதனை தமிழில் செபம், அரி என்று வழங்கப்படும்.

பொது எழுத்தானும் சிறப்பு எழுத்தானும்

சிறப்பு எழுத்தானும் இவையாவன வட சொல் (நன் : 274)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்.

பெயர்ச்சொல்

இலக்கண நெறிப்படி சொற்களைப் பெயர், வினை. இடை. உரி என்னும் நான்காகப் பாகுபடுத்துவர். அவற்றுள், ஒன்றன் பெயரைக் குறிக்கும் சொல் பெயர்ச்சொல் எனப்படும்.

பொது இலக்கணங்கள்

1. இடுகுறியாகவும் காரணமாகவும் வரும்
2. இடுகுறி – காரணம் இரண்டிலும் தொன்று தொட்டு வரும் மரபுப் பெயராகவும் புதிய ஆக்கப் பெயராகவும் வரும்.
3. காலம் காட்டாது (விதி விலக்காக வினையால் அணையும் பெயர் மட்டும் காலம் காட்டும்
4. வேற்றுமை உருபுகள் வந்து சேர இடமாகி நிற்கும்
5. திணை – பால் - இடம் எனும் மூன்றில் ஒன்றை ஏற்று நிற்கும்.

ஆண், பெண், மரம், மண் இப்பெயர்கள் தொன்று தொட்டு மரபின் அடிப்படையில் பெயரிட்டு அழைக்கப்படுகின்றன இவை இடுகுறி மரபுப் பெயர் ஆகும்.

தந்தை தன் மகனுக்கு முருகன் எனப் பெயரிடுவது இது காலம் காலமாக நடந்து வருவது இடுகுறி ஆக்கப் பெயர் எனப்படும்.

பறவை - இப்பெயர் தொன்றுதொட்டு காரணத்தின் அடிப்படையில் பெயர் பெறுகிறது. எனவே இது காரண மரபுப் பெயர் ஆகும்.

பொன்னன், வானவூர்தி இப்பெயர்கள் ஏதோ ஒரு காரணத்தை மையமாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட பெயர்களாகும். இது காரண ஆக்கப் பெயர் ஆகும்.

இவ்வாறு இடுகுறியின் அடிப்படையிலும் காரணக்குறியின் அடிப்படையிலும் தொன்றுதொட்டும் ஆக்கப்பட்டும் அமையும் சொற்கள் பெயர்ச்சொற்கள் எனப்படும். இவை இலக்கண நிலையில் பின்வரும் தன்மைகளைக் கொண்டது.

காலம் காட்டாது

பெயர்ச்சொற்கள் காலம் காட்டாது. ஆனால் வினையாலனையும் பெயர் காலம் காட்டும். இவ்வினைச் சொற்கள் ஒரு பெயரைச் சார்ந்து அமைகின்றன. இவை முறையே எதிர்காலத்தையும் இறந்த காலத்தையும் காட்டுகின்றன. இவ்வாறு ஒரு வினைச்சொல் பெயரைச் சார்ந்து நின்று காலத்தை உணர்த்துமாயின் அது வினையாலணையும் பெயர் எனப்படும். எனவே வினையாலணையும் பெயர்கள் மட்டுமே காலம் காட்டும் என்றும் ஏனைய பெயர்கள் காலம் காட்டாது என்பதையும் அறிந்து கொள்ளலாம்.

வேற்றுமை ஏற்கும்

பெயர்ச்சொற்கள் ஒன்று முதல் எட்டு வேற்றுமைகளை ஏற்று நிற்கும்.

இராமனைக் கண்டான் - ஐ இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு

இராமனால் செத்தான் - ஆல் மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு

இவ்வாறு பெயர்ச்சொற்கள் வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்று அமையும்.

இருதிணை உணர்த்தும்

பெயர்ச்சொற்கள் உயர்திணை, அ.்.றிணை ஆகிய இரு திணைகளையும் உயர்த்தும்.

இராமன், சீதை - உயர்திணை

மரம், குரங்கு - அ.்.றிணை

இவ்வாறு பெயர்ச்சொற்கள் இரு திணைகளை வெளிப்படுத்தி அமையும்.

ஐம்பால் உணர்த்தும்

பெயர்ச்சொற்கள் ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால், பலவின்பால், ஒன்றன்பால் ஆகிய ஐந்து பால்களையும் வெளிப்படுத்தும்.

அவன் - ஆண்பால்

அவள் - ் பால்

அவர்கள் - பலர்பால்

அவை - பலவின்பால்

அது - ஒன்றன்பால்

இவ்வாறு பெயர்ச்சொற்கள் ஐம்பாலையும் உணர்த்தும் தன்மை உடையன.

மூவிடம் காட்டும்

பெயர்ச்சொற்கள் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை ஆகிய மூவிடங்களை காட்டி அமையும்.

நான் - தன்மையிடம்

நீ - முன்னிலையிடம்

அவன் - படர்க்கையிடம்

இவ்வாறு பெயர்ச்சொற்கள் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை ஆகிய மூவிடங்களைச் சார்ந்து அமையும்.

பெயர்ச் சொல்லின் பொது இலக்கணங்களை,

இடுகுறி காரணம் மரபோடு ஆக்கம்

தொடர்ந்து தொழில் அல காலம் தோற்றா,

வேற்றுமைக்கு இடனாய், திணை – பால் - இடத்து ஒன்று

ஏற்பவும் - பொதுவம் ஆவன பெயரே **(நன் : 275)**

என்னும் நூற்பா விளக்குகிறது.

அறுவகைப் பெயர்

கல், மண், கம்பன் முதலிய பெயர்கள் பொருட்களை உணர்த்துவன ஆதலின் இது பொருட்பெயர் எனப்படும்.

திங்கள், ஆண்டு, சித்திரை முதலிய பெயர்கள் காலத்தை உணர்த்துவன. எனவே இது காலப்பெயர் ஆகும்.

பூ, இலை, வேர், கண் முதலிய பெயர்கள் சினைகளை உணர்த்துவன. ஆதலின் இது சினைப் பெயர் ஆகும்.

நுன்மை, தீமை, அன்பு, அழகு முதலிய பெயர்கள் பண்புகளை உணர்த்துவதால் பண்புப் பெயார் ஆகம்.

பாடல், ஆடல் எழுதுதல் படித்தல் முதலியன தொழிலை உணர்த்துவதால் தொழிற்பெயர் ஆகும்.

எனவே பெயர்கள் பொருள், இடம், காலம், சிணை, குணம், தொழில் என்னும் ஆறுவகைப்படும்.

பெயர்ச்சொல்லின் வகைகள்

1. உயர்திணை ஆண்பால் பெயர்
2. உயர்திணை பெண்பால் பெயர்
3. உயர்திணை பலர்பால் பெயர்
4. அ/றிணை ஒன்றன்பால் பெயர்
5. அ/றிணை பலவின்பால் பெயர்
6. பால் பகா அ/றிணைப் பெயர்
7. இருதிணைப் பொதுப் பெயர்
8. தொழிற் பெயர் - வினையாலனையும் பெயர்
9. ஆகுபெயர்

என்பன பெயர்ச்சொல்லின் வகைகள் ஆகும்.

உயர் திணை ஆண்பால் பெயர்கள்

தமன், வெற்பன், கார்த்திகையான், நெடுங்கையான். பெரியன், ஓதுவான், அவன், இவன், எவன், பிறன் ஆகிய பெயர்கள் ன கர ஈறு பெற்ற உயர்திணைப் பெயர்களாகும். ‘ன’ கர ஈறு பெற்றுள்ளமையால் ஆண்பாலை உணர்த்துகின்றன. இவையாவும் உயர் திணை ஆண்பால் பெயர்களாகும்.

பொருட்பெயர்

பொருட்பெயர் நிலையில் அமையும் உயர்திணை ஆண்பாற் பெயர்கள், கிளை, எண், குழு ஆகிய மூன்று பகுப்புகளில் இடம்பெறும். இவை ‘ன’ கர ஈறு பெற்று அமையும்.

தமன், நமன், நுமன் - கிளையால் வருபெயர்

ஒருவன் - எண்ணால் வருபெயர்

சங்கத்தான், அவையத்தான் - குழுவால் வருபெயர்

இம்மூன்றையும் தவிரப் பொன்னன், தடியன், முடியன் என்பன ‘ன’ கர ஈறு பெற்றுப் பொருளை உணர்த்தும் உயர்திணை ஆண்பாற் பெயர்கள் ஆகும்.

இடப்பெயர்

இடப்பெயர் நிலையில் அமையும் உயர்திணை ஆண்பாற் பெயர்கள், திணை, தேயம், ஊர், வான், அகம், புறம் என்னும் பிரிவுகளில் ‘ன’ கர ஈறு பெற்று அமையும்.

வெற்பன் (குறிஞ்சி), ஆயன் - திணையால் வருபெயர்

ஊரான், சீனத்தான் - ஊரால் வருபெயர்

மலைநாட்டான் - தேயத்தால் வருபெயர்

வானத்தான். அகத்தான், புறத்தான் - வான், அகம், புறம் இவற்றால் வருபெயர்

இவை தவிர விண்ணூலான், பூதலத்தான் என்பனவும் ‘ன’ கர ஈறு பெற்றுப் பொருளை உணர்த்தும் உயர்திணை ஆண்பால் இடப்பெயர்கள் ஆகும்.

காலப்பெயர்

காலப்பெயர் நிலையில் அமையும் உயர்திணை ஆண்பாற்பெயர்கள் ஆண்டு, மாதம், நாள், மீன் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ‘ன’ கர ஈறுகள் பெற்று அமையும்.

மூவாண்டினன் - ஆண்டால் வருபெயர்

வேனிலான் - பருவத்தால் வருபெயர்

கார்த்திகையான் - மாதத்தால் வருபெயர்

ஓணத்தான் - நாளால் வருபெயர்

ஆதிரையான் - மீனால் வருபெயர்

சினைப்பெயர்

சினைப்பெயர் நிலையில் அமையும் உயர்திணை ஆண்பாற்பெயர்கள் புயம், மயிர், மார்பு, கண், காது ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் 'ன' கர ஈறு பெற்று அமையும்.

எண் தோளான்	- புயத்தால் வருபெயர்
கருங்குஞ்சியான்	- மயிரால் வருபெயர்
திடமார்பன்	- மார்பால் வருபெயர்
வெள்ளிக்கண்ணன்	- கண்ணால் வருபெயர்
வட்டக்காதன்	- காதால் வருபெயர்

இவை தவிரக் கரைமிடற்றான், கருங்கையன், குறுந்தாளன், என்பனவும் 'ன' கர ஈறு பெற்று அமையும் உயர்திணை ஆண்பாற் சினைப் பெயர்களாகும்.

பண்புப் பெயர்

பண்புப் பெயர் நிலையில் அமையும் உயர்திணை ஆண்பாற் பெயர்கள் அளவு, அறிவு, ஒப்பு, வடிவு, நிறம், கதி, சாதி, குடி, சிறப்பு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் 'ன' கர ஈறு பெற்று அமையும்.

பெரியன், சிறியன்	- அளவால் வருபெயர்
அறிஞன்	- அறிவால் வருபெயர்
பொன்மனத்தான்	- ஒப்பால் வருபெயர்
கூனன்	- வடிவால் வருபெயர்
கரியன்	- நிறத்தால் வருபெயர்
தேவன்	- கதியால் வருபெயர்
சோழன்	- குடியால் வருபெயர்
ஆசிரியன்	- சிறப்பால் வருபெயர்

இவை தவிர நல்லன், தீயன், ஓதுவான், ஈவான், என்பனவும் ‘ன’ கர ஈறு பெற்று அமையும் உயர்திணை ஆண்பாற் பண்புப் பெயர் ஆகும்.

தொழிற்பெயர்

தொழிற்பெயர் நிலையில் அமையும் உயர்திணை ஆண்பாற்பெயர்கள் ஓதல், ஈதல், என்பனவற்றின் அடிப்படையில் ன கர ஈறுபெற்று அமையும்.

தூதுரைப்பான், ஓதுவான் - ஓதாலால் வரபெயர்

ஈவான் - ஈதலால் வருபெயர்

இவை தவிர ஒற்றன், கணக்கன், தச்சன், என்பனவும் தொழிலை உணர்த்தும் ‘ன’ கர ஈறு பெற்று அமையும் உயர்திணை ஆண்பாற் தெரிழிற்பெயர்களாகும்.

இடைச்சொல்

சுட்டு, வினா, பிற, மற்று என்னும் இடைச்சொற்கள் ‘ன’ கர ஈறு பெற்று உயர்திணை ஆண்பாற் பெயரை உணர்த்தும்.

அவன், இவன், உவன் - சுட்டால் வருபெயர்

எவன், ஏவன், யாவன் - வினாவால் வருபெயர்

பிறன், மற்றையான் - பிற, மற்று என்பனவால் வருபெயர்

‘ன’ கர ஈறு பெறாத நிலையில் நம்பி, ஆடூஉ, விடலை, கோ, வேள், குரிசில், தோன்றல் என்னும் ஏழு பெயர்களும் உயர்திணை ஆண்பாற் பெயர்களாகும்.

எனவே பொருள், இடம், காலம், சினை, பண்பு, தொழில் என்னும் அறுவகைப் பெயர்களின் அடிப்படையில் ‘ன’ கர ஈறு பெற்றும் சுட்டு, வினா, பிற, மற்று என்னும் இடைச்சொற்கள் ‘ன’கர ஈறு பெற்றும் நம்பி, ஆடூஉ அடிப்படையில் ‘ன’ கர ஈறு பெறாமலும் பிறநிலைகளிலும் உயர்திணை ஆண்பாற் பெயர்கள் அமையும் எனலாம்.

கிளைஎண் குழூஉமுதல் பல்பொருள் திணைதேம்

ஊர்வான் அகம்புறம் முதல்நிலன் யாண்டு

இருது மதிநாள் ஆதிக் காலம்

தோள்குழல் மார்புகண் காதுமுதல் உறுப்பு

அளவு அறிவு ஒப்புவடிவு நிறம்கதி

சாதி குடிசிறப்பு ஆதிப் பல்குணம்

ஓதல் ஈதல் அதிப் பல்வினை

இவை அடைசுட்டு வினாப்பிற மற்றோடு

ஊற்ற னவ்வீறு நம்பி ஆடுஉ

விடலை கோவேள் குரிசில் தோன்றல்

இன்னன ஆண்பெயர் ஆகும் என்ப. (நன் : 276)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்.

உயர்திணைப் பெண்பால் பெயர்கள்

தமள், நுமள், ஓணத்தாள், நெடுமார்பள், மூக்கி, இவள், பிறள், மற்றையாள் என்பன பொருள். இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்னும் ஆறு வகைகளில் அமைவன ள கர 'இ' கர ஈறு பெற்ற உயர்திணைப் பெயர்களாகும். 'ள' 'இ' ஈறு பெற்றுள்ளமையால் பெண்பாலை உணர்த்துகின்றன.

இவ்வாறு ள கர 'இ' கர ஈறு பெற்று உயர்திணையை உணர்த்தும் பெண்பாற் பெயர்கள் கிளை, எண், குழு, எண்ணம் பகுப்புகளில் ள கர 'இ' கர ஈறு மற்று என்பனவற்றின் அடிப்படையிலும் இடம்பெறும்.

பொருட்பெயர்

பொருட்பெயர் நிலையில் அமையும் உயர்திணைப் பெண்பாற் பெயர்கள் கிளை எண், குழு எண்ணம் பகுப்புகளில் ள கர 'இ' கர ஈறு பெற்றமையும்.

தமள், நமள், நுமள் - கிளையால் வருபெயர்

ஒருத்தி - எண்ணால் வருபெயர்

அவையத்தாள் - குழுவால் வருபெயர்

இவை தவிரப் பொன்னாள், பொன்னி என்பனவும் ள கர 'இ' கர ஈறு இறுதி பெற்றமையும் உயர்திணைப் பெண்பாற் பொருட்பெயர்களாகும்.

இடப்பெயர்

இடப்பெயர் நிலையில் அமையும் உயர்திணைப் பெண்பாற் பெயர்கள் திணை, தேயம், ஊர், வான், அகம், புறம் என்னும் பிரிவுகளில் ள கர 'இ' கர ஈறு பெற்று அமையும்.

குறத்தி - திணையால் வருபெயர்

உழத்தி - தேயத்தால் வருபெயர்

கருவூராள் - ஊரால் வருபெயர்

வானத்தாள், அகத்தி, புறத்தி – வான், அகம், புறம் இவற்றால் வருபெயர்

இவை தவிர மண்ணகத்தி என்பனவம் இடப்பெயர் ள கர 'இ' கர ஈறு பெற்றமையும் உயர்திணைப் பெண்பால் இடப் பெயர்களாகும்.

காலப்பெயர்

காலப்பெயர் நிலையில் அமையும் உயர்திணைப் பெண்பாற் பெயர்கள் ஆண்டு, பருவம், மாதம், நாள், மீன் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ள கர 'இ' கர ஈறு பெற்று அமையும்.

மூவாடையாள் - ஆண்டால் வருபெயர்

இளவேனிலாள் - பருவத்தால் வருபெயர்

சுவாதி, ரேவதி - மாதத்தால் வருபெயர்

ஆதிரையாள் - மீனால் வருபெயர்

இவை தவிர கார்த்திகையாள், காலையாள் என்பனவும் ள கர 'இ' கர ஈறு பெற்றமையும் உயர்திணைப் பெண்பாற் காலப் பெயர்களாகும்.

சினைப்பெயர்

சினைப்பெயர் நிலையில் அமையும் உயர்திணைப் பெண்பாற் பெயர்கள் புயம், மயிர், மார்பு, கண், காது, என்பனவற்றின் அடிப்படையில் ள கர 'இ' கர ஈறு பெற்று அமையும்.

திணிதோள் - புயத்தாள் வருபெயர்

நெடுங்கழுத்தள் - கழுத்தாள் வருபெயர்

சிற்றிடையாள் - சிற்றிடையாள் வருபெயர்

குழைகாதாள் - காதால் வருபெயர்

இவை தவிர மூக்கி, பல்லி, என்பனவும் 'இ' கர ஈறு பெற்ற உயர்திணைப் பெண்பாற் சினைப் பெயர்களாகும்.

பண்புப் பெயர்

பண்புப்பெயர் நிலையில் அமையும் உயர்திணைப் பெண்பாற் பெயர்கள் அளவு, அறிவு, ஒப்பு, வடிவு, நிறம், கதி, சாதி, குடி, சிறப்பு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ள கர 'இ' கர ஈறு பெற்றமையும்.

நெட்டச்சி, சிறியள் - அளவால் வருபெயர்

புலமையாள் - அறிவாள் வருபெயர்

பொன்மனத்தாள் - ஒப்பால் வருபெயர்

கூனி - வடிவால் வருபெயர்

கறுப்பி - நிறத்தால் வருபெயர்

மானுடத்தி - கதியால் வருபெயர்

நாடாத்தி, பாப்பாத்தி - சாதியால் வருபெயர்

உழத்தி - குடியால் வருபெயர்

குடும்பத்தலைவி - சிறப்பால் வருபெயர்

இவை தவிர நல்லள். தீயள், புலமையாள் என்பனவும் ள கர ஈறு பெற்ற உயர்திணைப் பெண்பாற் பண்புப்பெயர் ஆகும்.

தொழிற்பெயர்

தொழிற்பெயர் நிலையில் அமையும் உயர்திணைப் பெண்பாற் பெயர்கள் ஓதல், ஈதல் என்பனவற்றின் அடிப்படையில் ள கர ஈறு பெற்றமையும்.

ஓதுவாள் - ஓதலால் வருபெயர்

ஈவாள் - ஈதலால் வருபெயர்

இடைச்சொற் பெயர்

சுட்டு, வினா, பிற, மற்று என்னும் இடைச்சொற்கள் ள கர ஈறு பெற்று உயர்திணைப் பெண்பாற் பெயரை உணர்த்தும்.

அவள், இவள, உவள் - சுட்டால் வருபெயர்

எவள், ஏவள், யாவள் - வினாவால் வருபெயர்

பிறள், மற்றையள் - பிற, மற்று என்பனவாள் வருபெயர்

இவை தவிரத் தோழி, செவிலி, மகடூஉ, நங்கை, தையல் என நூற்பாவில் சுட்டப்படுவனவும் பேதை, பெதும்மை, இகுளை, மடந்தை, மாது, பாங்கி, பெண்டு, பெண்டாட்டி என நூற்பாவில் சுட்டப்பெறாதனவும் உயர்திணைப் பெண்பாற் பெயர்களாகும்.

எனவே பொருள், இடம், காலம், சினை, பண்பு, தொழில் என்னும் ஆறுவகைப் பெயர்களின் அடிப்படையில் 'ள' கர 'இ' கர ஈறு பெற்றும். சுட்டு, வினா, பிற, மற்று என்னும் இடைச்சொற்கள் 'ள' கர ஈறு பெற்றும், தோழி, செவிலி, மகடூஉ, நங்கை, தையல் என்பனவும் இவைபோல் அமையும் பிறவும் உயர்திணைப் பெண்பாற் பெயர்களாகும்.

கிளைமுத லாகக் கிளந்த பொருள்களுள்
ளவ்வொற்று இகரக்கு ஏற்ற ஈற்றவும்
தோழி செவிலி மகடூஉ நங்கை
தையலோடு இன்னன பெண்பால் பெயரே (நன் : 277)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்.

உயர்திணைப் பலர்பால் பெயர்கள்

பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்னும் ஆறு வகைகளில் அமைவன ஆகும். சுட்டு, வினா, பிற, மற்று எனும் இடைச் சொற்களாய் வருவனவாகும். மாந்தர், மக்கள் முதலான பிற பெயர்கள் இவை ர், அர், ஆர், மார் என்னும் எகர ஈற்று முடிவு பெற்று வரும். இவையாவும் உயர்திணைப் பலர்பால் பெயர்கள் ஆகும்.

பொருட்பெயர்

பொருட்பெயர் நிலையில் அமையும் உயர்திணைப் பலர்பால் பெயர்கள் கிளை, எண், குழு என்னும் பகுப்புகளில் 'ர' கர ஈறு பெற்றமையும்.

தமர், நமர், - கிளையால் வருபெயர்

இருவர், மூவர் - எண்ணால் வருபெயர்

அவையத்தார் - குழுவால் வருபெயர்

இவை தவிர பொன்முடியார் என்பனவும் ள கர ஈறு பெற்றமையும் உயர்திணைப் பலர்பால் பொருட்பெயர்களாகும்.

இடப்பெயர்

இடப்பெயர் நிலையில் அமையும் உயர்திணைப் பலர்பால் பெயர்கள் திணை, தேயம், ஊர், வான், அகம், புறம் என்னும் பகுப்புகளில் ர கர ஈறு பெற்றமையும்.

குறவர் ஆயர் - திணையால் வருபெயர்

மலைநாட்டவர் - தேயத்தால் வருபெயர்

நன்னாட்டார், அகத்தார் - ஊரால் வருபெயர்

புறத்தார் - வான், அகம், புறம் இவற்றால் வருபெயர்

இவை தவிர மண்ணகத்தார், பூதலத்தார் என்பனவும் ர கர ஈறு பெற்றமையும் உயர்திணைப் பலர்பால் இடப்பெயர்களாகும்.

காலப்பெயர்

காலப்பெயர் நிலையில் அமையும் உயர்திணைப் பலர்பால் பெயர்கள் ஆண்டு, பருவம், மாதம், நாள், மீன் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ர கர ஈறு பெற்றமையும்.

மூவாண்டினர் - ஆண்டால் வருபெயர்

வேனிலார் - பருவத்தால் வருபெயர்

பரணியார் - மாதத்தால் வருபெயர்

ஓணத்தார் - நாளால் வருபெயர்

ஆதிரையாள் - மீனால் வருபெயர்

இவை தவிர ஐயாண்டினர், நெருநலார், காலையார் ர கர ஈறு பெற்றமையும் உயர்திணைப் பலர்பால் காலப்பெயர்களாகும்.

சினைப்பெயர்

சினைப்பெயர் நிலையில் அமையும் உயர்திணைப் பலர்பால் பெயர்கள் புயம், மயிர், மார்பு, கண், காது ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ர கர ஈறு பெற்றமையும்.

நெடுமார்பர் - புயத்தால் வருபெயர்

கரிகுழலார் - மயிரால் வருபெயர்

திடமார்பர் - மார்பால் வருபெயர்

கூர்விழியார் - கண்ணால் வருபெயர்

குழைக்காதர் - காதால் வருபெயர்

இவை தவிர கருங்கையர், நெடுங்கையர், பல்லர் என்பனவும் ர கர ஈறு பெற்றமையும் உயர்திணைப் பலர்பால் சினைப்பெயர்களாகும்.

பண்புப் பெயர்

பண்புப் பெயர் நிலையில் அமையும் உயர்திணைப் பலர்பால் பெயர்கள் அளவு, அறிவு, ஒப்பு, வடிவு, நிறம், கதி, சாதி, குடி, சிறப்பு இவற்றின் அடிப்படையில் ர கர ஈறு பெற்றமையும்.

பெரியர் - அளவால் வருபெயர்

புலவர் - அறிவால் வருபெயர்

கரியர் - நிறத்தால் வருபெயர்

முடவர் - வடிவால் வருபெயர்

தேவர் - கதியால் வருபெயர்

அந்தணர் - சாதியால் வருபெயர்

பாண்டியர் - குடியால் வருபெயர்

தலைவர் - சிறப்பால் வருபெயர்

இவை தவிர தீயர் என்பனவும் ர கர ஈறு பெற்றமையும் உயர்திணைப் பலர்பால் பண்புப் பெயர்களாகும்.

தொழிற்பெயர்

தொழிற்பெயர் நிலையில் அமையும் உயர்திணைப் பலர்பால் பெயர்கள் ஓதல், ஈதல் என்பனவற்றின் அடிப்படையில் ரு கர ஈறு பெற்றமையும்.

ஓதுவார் - ஓதலால் வருபெயர்

ஈவார் - ஈதலால் வருபெயர்

இவை தவிர தட்டார், தச்சர், கொல்லர் என்பனவும் ர கர ஈறு பெற்றமையும் உயர்திணைப் பலர்பால் தொழிற்பெயர்களாகும்.

இடைச்சொற்கள்

சுட்டு, வினா, பிற, மற்று என்னும் இடைச்சொற்கள் ர கர ஈறு பெற்று உயர்திணைப் பலர்பாலை உணர்த்தும்.

அவர், இவர், உவர் - சுட்டால் வருபெயர்

எவர், ஏவர், யார் - வினாவால் வருபெயர்

மற்றையர், பிறர் - பிற, வரு என்பனவற்றால் வருபெயர்

இவை தவிர கள் விகுதி பெற்று பலர்பாலுக்கு பொருந்தி வரும் உயர்திணைப் பெயர்களும் (கோக்கள்), நபர்கள், தலைவிகள்) மாந்தர், மகார், சிறார், வேளிர் என வரும் பெயர்களும் உயர்திணைப் பலர்பாற் பெயர்களாகும்.

எனவே பொருள், இடம். காலம், சினை, பண்பு, தொழில் ஆறுவகைப் பெயர்களின் அடிப்படையிலும் சுட்டு வினா, பிற, மற்று என்னும் இடைச்

கிளந்த கிளைமுதல் உற்றாவ் வீற்றும்
கள்என் ஈற்றின் ஏற்பவும் பிறவும்
பல்லோர் பெயரின் பகுதி யாகும் (நன் : 278)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்.

அ/றினை ஒன்றன்பால் பெயர்

எது, ஏது, யாது என்னும் வினாப் பெயர்கள், அது, இது, எது என்னும் சுட்டுப் பெயர்கள். பொன்னது (பொருள்) நிலத்தது (இடம்) ஆதிரையது (காலம்) கொம்பினது (சினை)

நீண்டது (குணம்) ஆடலது (தொழில்) என வரும் அறுவகைப் பெயர்கள் அ/றினை ஒன்றன்பாலை உணர்த்துகின்றன.

இதே போன்று வினாவும் சுட்டும் அல்லாத குழையது நிலத்தது, மூலத்தது, கோட்டது, குறியது, ஆடலது என்பன முறையே பொருள், இடம், காலம், சினம், பண்பு, தொழில் ஆகிய அறுவகைப் பெயர்களின் அடிப்படையில் துவ்வீறு பெற்று அ∴றிணையும் ஒன்றன்பாலையும் உணர்த்துகின்றன.

அ/து, இ/து, உ/து என வரும் ஆய்தம் சேர்ந்த சுட்டுப் பெயர்கள் இணைந்து துவ்வீற்றுப் பெயர்கள், இவையும், ஒன்றன்பாலையும் அ∴றிணையும் மட்டுமே உணர்த்தும்.

ஒன்று வந்தது, ஒன்று செத்தது இதில் 'ஒன்று' என்பது ஒன்றன் பாலையும் , அ∴றிணையும் குறிக்கிறது.

இவை தவிரப் பிறிது, மற்றையது என்று துவ்வீற்று இடைச்சொற்களும் ஒன்றன்பாலையும் அ∴றிணையும் குறிக்கும்.

எனவே அறுவகைப் பெயர்களின் அடிப்படையில் துவ்வீறு பெற்று அமையும் வினா – சுட்டு முதலிய பெயர்களும் வினாவும் சுட்டும் இன்றி அறுவகைப் பெயர்களின் அடிப்படையில் துவ்வீறு பெற்றமையும் பெயர்களும் ஆய்தத்துடன் இணைந்து துவ்வீறு பெற்றமையும் சுட்டுப்பெயர்களும், ஒன்று என அமையும் எண்ணுப் பெயரும் துவ்வீறு பெற்றமையும் பிற மற்று என்னும் இடைச்சொற் பெயர்களும் அ∴றிணை ஒன்றன்பாலைக் குறிக்கும் பெயர்களாகும்.

வினாசுட் டுடனும் வேறுமாம் பொருள்

ஆதி யுறுதுச் சுட்டணை ஆய்தம்

ஒன்றென்என் இன்னன ஒன்றன் பெயரே (நன் : 279)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்.

அ/றிணைப் பலவின் பால் பெயர்கள்

எவை, யாவை, அவை, இவை, உவை இவை 'வை' விகுதி பெற்ற வினா சுட்டாகும். இவை பொருள், இடம், காலம், சினை, பண்பு, தொழில் என்னும் அறுவகைப் பெயர்களின் அடிப்படையில் 'வை' விகுதி பெற்றமைந்து அ∴றிணைப் பலவின்பாலை உணர்த்தும்.

நெடியவை, கரியவை, சிறியவை என்பன ‘வை’ விகுதி பெற்ற வினா, சுட்டு அல்லாத பெயர்கள். இவையும் அறுவகைப் பெயர்களின் அடிப்படையில் ‘வை’ விகுதி பெற்றமைந்து அ.்.றிணைப் பலர்பாலை உணர்த்தும்.

குழையன, பொருளன	பொருட்பெயர்
அகத்த, நாட்டின	இடப்பெயர்
வேனில, வேனிலிவை	காலப்பெயர்
கோட்ட, கொம்பின	சினைப் பெயர்
கரிய, கரியன	குணப்பெயர்
ஆடலவை, ஓதுவன	தொழிற்பெயர்

இவை அறுவகைப் பெயர்களின் அடிப்படையில் இடம்பெற்ற அன்சாரியை பெற்றும் பெறாமலும் வந்துள்ள அகர ஈற்றுப் அ/றிணைப் பலவின் பால் பெயர்களை உணர்த்தும்.

அவ், இவ், உவ் - லகர மெய்யீற்றுச் சுட்டுப் பெயர்களும் அ/றிணைப் பலவின் பாற் பெயர்களை உணர்த்தும்.

காடுகள், மாடுகள், மரங்கள், பிணங்கள் - இவை ‘கள்’ விகுதி பெற்று அ/றிணைப் பலவின் பாற் பெயர்களை உணர்த்தும்.

இரண்டு, பத்து, மூன்று – ஒன்றிற்கு மேற்பட்டவைகளைக் குறித்து அ/றிணையைக் குறிக்கும் எண்ணுப் பெயர்கள்.

உள்ள, இல்ல, பல்ல, சில்ல, உள, இல, சில என்னும் குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்களும் அ/றிணைப் பலவின் பால் பெயர்களை உணர்த்தும். இவை தவிர யா, பிற, மற்றைய என்னும் இடைச்சொற்களும் அ/றிணைப் பலவின் பாலை உணர்த்தும்.

எனவே அறுவகைப் பெயர்களின் அடிப்படையில் ‘வை’ விகுதி பெற்றமையும் வினா, சுட்டுப்பெயர்களும், வினா, சுட்டு இன்றி அறுவகைப் பெயர்களின் அடிப்படையில் ‘வை’ விதிகு பெற்றமையும் பெயர்களும் அறுவகைப் பெயர்களின் அடிப்படையில் அன்சாரியைப் பெற்றும் பெறாமலும் அமையும். அகர ஈற்றுப் பெயர்களும், வகர ஈற்றுச் சுட்டுப் பெயர்களும் ‘கள்’ விகுதி பெற்றமையும் பெயர்களும் ஒன்றிற்க மேற்பட்டவைகளைக் குறிக்கும் எண்ணுப் பெயர்களும் உள்ள, இல்ல, சில்ல, பல்ல, உள, இல, பல, சில என்னும் குறிப்பு

வினையாலணையும் பெயர்களும் யா, பிற, மற்றைய என்னும் இடைச்சொற் பெயர்களும் அ.்.றிணைப் பலவின்பாலைக் குறிக்கும் பெயர்களாகும்.

முன்னர் அவ்வொடு வருவவை அவ்வும்

சுட்டுஇறு வவ்வும் கள்இறு மொழியும்

ஒன்றுஅல் எண்ணும் உள்ள இல்ல

புல்ல சில்ல உளஇல பலசில

இன்னவும் பலவின் பெயராகும்மே. (நன் : 280)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்.

பால்பகா அ/றிணைப் பெயர்

பறவை பறந்தது – பறவை பறந்தன

மரம் பழுத்தது - மரம் பழுத்தன

யானை வந்தது - யானை வந்தன

அ/றிணையில் ஒன்றன் பாலையும் பலவின் பாலையும் உணர்த்தும் பெயர்ச் சொற்கள் சில உள்ளன. முன் நூற்பாக்களில் கூறப்பட்ட ஒன்றன்பால், பலவின் பாலை உணர்த்தும் விகுதிகள் (து, வை, அ, கள்) எதனையும் பெறாது அமைந்துள்ளன.

இவ்வாறு ஒன்றன் பால் பலவின் பால் எனப் பகுக்க முடியாத பெயர்ச்சொற்கள் அ.்.றிணையின் இருபால்களுக்கும் பொதுவான பெயர்களாகும். இதனை,

பால் பகா அ/றினைப் பெயர்கள் பாற் பொது மைய (நன் : 281)

என்னும் நூற்பா இனிது விளக்குகிறது.

(குறிப்பு – பறவை, மரம் என்னும் பெயர்ச் சொற்கள் ‘கள்’ விகுதி பெறாமலே பன்மையாக்கம் உரிய ஆயின).

இருதிணைப் பொதுப் பெயர்

சாத்தனிவன், சாத்தனிவ்வெருது -இத்தொடர் சாத்தனிவன் என்னும்போது உயர்திணையையும், சாத்தனிவ்வெருது என்னும்போது அஃறிணையையும் உணர்த்தும். 'சாத்தான்' என்பது இரு திணைக்கும் பொதுவாக அமையும் பெயராகிறது.

இவ்வாறு உயர்திணைக்கும், அஃறிணைக்கும் இமையும் பெயர்களை இருதிணைப் பொதுப்பெயர் என்பர்.

இவை. முதற்பெயா், சினைப்பெயர், சினை முதற்பெயர், முறைப்பெயர், தன்மைப்பெயர், முன்னிலைப் பெயர், எல்லாம், தாம், தான் என்னும் பெயர் என வகைப்படுத்தப்படும்.

முதற்பெயர்

காரணம் கருதாது ஒருபொருளைக் குறிக்கும் பெயர் முதற்பெயராகும். இது நான்காக அமையும். அவை,

ஆண்மை முதற்பெயர் - சாத்தன்

பெண்மை முதற்பெயர் - சாத்தி

ஒருமை முதற்பெயர் - கோதை

பன்மை முதற்பெயர் - கோதைகள்

சினைப்பெயர்

உறுப்பின் காரணமாக அமையும் பெயர் சினைப்பெயராகும். இது நான்காக அமையும். அவை,

ஆண்மை சினைப்பெயர் - முடவன்

பெண்மை சினைப்பெயர் - முடத்தி

ஒருமை சினைப்பெயர் - செவிலி

பன்மை சினைப்பெயர் - செவிலிகள்

சினை முதற்பெயர்

உறுப்பையும் உறுப்பை உடைய முதற்பொருளையும் காரணமாகக் கொண்டமையும் பெயர் சினை முதற்பெயராகும். இது நான்காக அமையும். அவை,

ஆண்மை சினை முதற்பெயர் - முடக்கொற்றன்

பெண்மை சினை முதற்பெயர் - முடக்கொற்றி

ஒருமை சினை முதற்பெயர் - கொடும்புற மருதி

பன்மை சினை முதற்பெயர் - கொடும்புறமருதிகள்

முறைப்பெயர்

உறவினை அடிப்படையாகக் கொண்டமையும் பெயர் முறைப் பெயராகும். இது இரு நிலையில் அமையும்.

ஆண்மை முறைப்பெயர் - தந்தை

பெண்மை முறைப்பெயர் - தாய்

தன்மைப்பெயர்

தம்மை உணர்த்தக்காரணமாக அமையும் பெயர் தன்மைப் பெயராம். இது நான்காம். அவை, யான், யாம், நான், நாம் என்பன.

முன்னிலைப் பெயர்

முன் நிற்பாரை உணர்த்தக் காரணமாக அமையும் பெயர் முன்னிலைப் பெயராகும். இது ஐந்தாம். அவை, எல்லீர், நீயிர், நீவிர், நீர், நீ என்பன

எல்லாம், தாம், தான்

எல்லாம், தாம் என்பன பன்மையும், தான் என்பது ஒருமையையும் உணர்த்தும்.

உயர்திணை, அஃறிணை ஆகிய இருதிணைக்கும் பொதுவாக அமையும். அவ் இருபத்தாறு பெயர்கள் ஒவ்வொன்றும், இரு திணையிலும் தம்தம் பால்களை ஏற்றுவரும்.

அதாவது ஆண்மைப் பொதுப்பெயர், உயர்திணை ஆண்பாலையும், அஃறிணை ஆண்பாலையும், பெண்மை பொதுப்பெயர் உயர்திணை பெண்பாலையும், அஃறிணை பெண்பாலையும், ஒருமைப் பொதுப்பெயர் உயர்திணை ஆண் பெண் ஒருமைகளையும், அஃறிணை ஒருமையையும், ஒருமைப் பொதுப்பெயர் உயர்திணைப் பன்மையும் அஃறிணை

பன்மைமையையும் ஏற்று நிற்கும். இது போல் தன்மை முன்னிலைப் பெயர்களும், எல்லாம், தான், தாம் என்பனவும் அமையும்.

முதற்பெயர்

சாத்தனிவன், சாத்தனிவ்வெருது – ஆண்மை முதற் பெயர் இருதிணை ஆண்பாலுக்கும் பொதுவாயிற்று.

சாத்தியிவள், சாத்தியிப் பசு – பெண்மை முதற் பெயர் இருதிணைப் பெண்பாலுக்கும் பொதுவாயிற்று.

கோதையிவன், கோதையிவள், கோதையிது – ஒருமை முதற்பெயர் இருதிணை ஒருமை ஆண், பெண், ஒன்றன் பாலுக்குப் பொதுவாயிற்று.

கோதைகளிவர், கோதையிவை – பன்மை முதற்பெயர் இருதிணைப் பன்மைக்குப் பொதுவாயிற்று.

சினைப்பெயர்

முடனிவன், முடவனிவ்வெருது – ஆண்மை சினைப்பெயர், இருதிணை ஆண்பாலுக்கும் பொதுவாயிற்று

முடத்தியவள், முடத்தி, இப்பசு - பெண்மை சினைப்பெயர், இருதிணை பெண்பாலுக்கும் பொதுவாயிற்று

செவிலியியவன், செவியிலியவள், செவிலியிது – ஒருமை சினைப்பெயர் இருதிணை ஒருமை மூன்றிற்கும் பொதுவாயிற்று. செவியிலிகளிவர், செவியிலிகளிவை – பன்மை சினைப்பெயர் இருதிணை பன்மைக்கும் பொதுவாயிற்று.

சினை முதற்பெயர்

முடக்கொற்றவன், முடக்கொற்றனிவ்வெருது – ஆண்மை சினை முதற் பெயர் இருதிணை ஆண்பாலுக்கும் பொதுவாயிற்று.

முடக்கொற்றியிவள், முடக்கொற்றியிப்பசு – பெண்மை சினை முதற் பெயர் இருதிணை பெண்பாலுக்கும் பொதுவாயிற்று.

கொடும்புற மருதியிவன், கொடும்புற மருதியிவள், கொடும்புற மருதியிது – ஒருமை சினை முதற்பெயர் இருதிணை ஒருமை மூன்றிற்கும் பொதுவாயிற்று.

கொடும்புற மரதிகளிவர் கொடும்புற மருதிகளிவை – பன்மை சினை முதற்பெயர் இருதிணைப் பன்மைக்கும் பொதுவாயிற்று.

முறைப்பெயர்

தந்தையிவன், தந்தையிவ்வெருது – ஆண்மை முறைப்பெயர் இருதிணை ஆண்பாலுக்கும் பொதுவாயிற்று.

தாயிவள், தாயிப்பசு - பெண்மை முறைப்பெயர் இருதிணை பெண்பாலுக்கும் பொதுவாயிற்று.

தன்மைப் பெயர்

யானம்பி, யானங்கை, யான்பூதம் - யான் என்னும் தன்மைப் பெயர் இருதிணை ஒருமை மூன்றிற்கும் பொதுவாயிற்று.

நானம்பி, நானங்கை, நான்பூதம் - நான் என்னும் தன்மைப் பெயர் இருதிணை ஒருமை மூன்றிற்கும் பொதுவாயிற்று.

யாம்மக்கள், யாம்பூதங்கள், - ‘யாம்’ என்னும் தன்மைப் பெயர் இருதிணை ஒருமைக்கும் பொதுவாயிற்று.

நாம்மக்கள், யாம்பூதங்கள், - ‘நாம்’ என்னும் தன்மைப் பெயர் இருதிணைப் ஒருமைக்கும் பொதுவாயிற்று.

முன்னிலைப் பெயர்

நீ நம்பி, நீ நங்கை, நீ மலர் - ‘நீ’ என்னும் முன்னிலைப் பெயர் இருதிணை ஒருமை மூன்றிற்கும் பொதுவாயிற்று.

நீர் மக்கள், நீர் பூதங்கள் - நீர் என்னும் முன்னிலைப் பெயர் இருதிணைப் பன்மை மூன்றிற்கும் பொதுவாயிற்று.

இதுபோன்று எல்லீர் நீயிர், நீவிர் என்பனவும் இருதிணையும் பொதுவாக அமையும்.

எல்லாம், தாம், தான்

அவரெல்லாம், அவையெல்லாம் - ‘எல்லாம்’ என்பது இது திணைப் பன்மைக்கும் பொதுவாயிற்று.

அவர்தாம், அவைதாம் - ‘தாம்’ என்பது இருதிணைப் பன்மைக்கும் பொதுவாயிற்று

அவன்தாம், அவள் தான், அது தான் - ‘தான்’ என்பது ஒருமை மூன்றிற்கும் பொதுவாயிற்று.

எனவே, இருதிணைக்கும் பொதுவாக அமைவன முதற்பெயர், சினைப்பெயர், சினை முதற்பெயர், முறைப்பெயர், தன்மைப்பெயர், முன்னிலைப் பெயர், எல்லாம், தான், தாம், தான் என்னும் பெயர்கள் இருபத்தாறு என்றும் இவை ஒவ்வொன்றும் இரு திணையிலும் தத்தம் பால்களை ஏற்று அமையும் என்று அறியலாம்.

முதற்பெயர் நான்கும் சினைப்பெயர் நான்கும்
சினைமுதற் பெயர் நான்கும் முறை இரண்டும்
தன்மை நான்கும் முன்னிலை ஐந்தும்
எல்லாம் தாம்தான் இன்னன பொதுப்பெயர் (நன் : 282)

ஆண்மை பெண்மை ஒருமை பன்மையில்
ஆம் அந்த நான்மைகள் ஆண்பெண் முறைப்பெயர் (நன் : 283)

அவற்றுள்
ஒன்றே இருதிணை தன்பால் ஏற்கும் (நன் : 284)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்.

தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கைப் பெயர்கள்

நான் பாடம் படித்தேன் - இத்தொடரிலுள்ள ‘நான்’ என்னும் பெயர்ச்சொல் தன்னைக் குறிக்கிறது.

நீ பாடம் படி - இத்தொடரிலுள்ள ‘நீ’ என்னும் பெயர்ச்சொல் முன்நிற்பவரைக் குறிக்கிறது.

அவன் பாடம் படித்தான் - இத்தொடரிலுள்ள அவன் என்னும் பெயர்ச்சொல் தன்னையோ முன் நிற்பவரையோ குறிக்காது. அயலிடத்திலுள்ளவரைக் குறிக்கிறது.

எனவே பெயர்ச்சொற்கள் தன்னையோ முன் நிற்பவரையோ அயலிடத்திலுள்ளவரையோ சுட்டி நிற்கும் தன்மை உடையன என்பதை அறியலாம். அவை முறையே தன்மைப் பெயர்கள், முன்னிலைப் பெயர்கள், படர்க்கைப் பெயர்கள் என அழைக்கப்படும்.

தன்னைக் குறிக்கும் பெயர்கள் தன்மைப் பெயர்களாம். அவை யான், யாம், நான், நாம் என நான்காகும்.

முன் நிற்பவரைக் குறிக்கும் பெயர்கள் முன்னிலைப் பெயர்களாம். அவை எல்லீர், நீயிர், நீவீர், நீர், நீ என ஐந்தாகும்.

யான், யாம், நான், நாம், எல்லீர், நீயிர், நீவீர், நீர், நீ என்னும் ஒன்பதும் அல்லாத பெயர்கள் படர்க்கைப் பெயர்களாகும்.

எல்லாம் என்னும் பெயர் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை ஆகிய மூவிடத்திற்கும் உரிய பெயராகும்.

எனவே யான், யாம், நான், நாம் என்னும் நான்கும் தன்மைப் பெயர்களெனவும், எல்லீர், நீயிர், நீவீர், நீர், நீ என்னும் ஐந்தும் முன்னிலைப் பெயர்களெனவும், இவ்வெரன்பதும் அல்லாத பெயர்கயள் படர்க்கைப் பெயர்களே எனவும், ‘எல்லாம்’ என்னும் பெயர் மூவிடத்திற்கும் உரிய பெயரெனவும் அறியலாம்.

தன்மை யான்நான் யாம்நாம் முன்னிலை

எல்லீர் நீயிர் நீவிர் நீர் நீ

அல்லன படர்க்கை எல்லாம் எனல்பொது (நன் : 285)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்.

தொழிற் பெயர் - வினையாலணையும் பெயர்கள்

ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்பன அந்தணர்களுக்குரிய தொழில்

இவ்வாறு சொற்களும் ஓது, ஓதுவி, வேள், வேட்பி, ஈ, ஏல் என்ற வினைப் பகுதியினடியாகப் பிறந்தவை. ஆல், தல் என்னும் விகுதிகளைப் பெறும்போது அந்தந்தத் தொழிலை உணர்த்தும் பெயராகின்றன.

இவை முன்னர்க் காட்டிய பெயர்களைப்போல் தொழிலைக் குறிக்காமல் தொழில் செய்தவரைக் குறிக’கின்றன. பெயர்ச்சொற்கள் காலம் காட்டாது. ஆனால் இப்பெயர்கள் மூவிடத்திற்கும் பொருந்தி வரும்.

இவ்வாறு வினையைச் செய்யும் பொருளுக்குப் பெயராகிக் காலம் காட்டுவனாய், வேற்றுமைகளை ஏற்று, மூவிடத்திற்கும் பொருந்தி வருவன வினையாலணையும் பெயர் எனப்படும்.

வினையின் பெயரே படர்க்கை, வினையால்

அணையும் பெயரே யாண்டும் ஆகம் (நன் : 286)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்.

பன்னிரன்டு பொதுப்பெயர்கள்

ஒருமைப் பெயர்களான தான், யான், நான், நீ என்னும் நான்கும் இருதிணை ஆண்பால் பெண்பால், ஒன்றன்பால் ஆகியவற்றிற்குப் பொதுவாய் அமையும்.

தாம், யாம், நாம், எல்லாம், நீயிர், நீவிர், நீர் என்னும் எட்டும் இருதிணைக்கும் பொதுவாய் அமையும் பன்மைப் பெயர்களாகும்.

எனவே ஒருமைப் பெயர்களாகிய நான்கும் பன்மைப் பெயர்களாகிய எட்டும் இணைந்த பன்ளிரண்டும் இரு திணையை உணர்த்தும் பொதுப்பெயர்களாகும்.

தான்யான் நான்நீ ஒருமை பன்மைதாம்

யாம்நாம் எல்லாம் எல்லீர் நீயிர்நீ நீவிர் (நன் : 287)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

எண்ணால் வரும் உயர்திணைப் பெயருக்குப் புறநடை

ஒன்று என்னும் எண்ணுப் பெயர் ஒருவன் என வரும் வழி ஆண்பாலையும், ஒருத்தி என வரும் வழிப் பெண்பாலையும் உணர்த்தும்.

ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட எண்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இருவன், இருத்தி, மூவன், மூத்தி என ஆண்பால், பெண்பால் பெயர்கள் வரா.

ஆனால் ஒன்றிற்கு மேற்பட்டவை இருவர், மூவர், நால்வர் என பலர்பாலில் இடம்பெறும்.

எனவே ஒன்று என்னும் எண்ணுப் பெயர் ஒருவன், ஒருத்தி என ஆண்பால், பெண்பாலில் அமையும். ஒன்றிற்கு மேற்பட்டவை இவ்வாறு அமையாது.

ஒருவன் ஒருத்தி பெயர்மேல் எண்ணில (நன் : 288)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

ஒருவன் என்பது இருதிணைக்கும் பொது

ஆடவர் ஒருவர் வந்தார்

பெண்டிர் ஒருவர் வந்தார்

இத்தொடரிலுள்ள ஒருவர் என்னும் சொல் ஆண்பாலுக்கும் பெண்பாலுக்கும் பொதுவாய் அமைந்துள்ளது. ஒருவர் என்பது ஒருமையைக் குறிக்கும். ஆனால் அது ‘ஆா’ என்னும் பன்மை விகுதி பெற்றுள்ளது.

சாத்தனார் வந்தார், முடவனார் வந்தார் - இத்தொடரில் சாத்தனார், முடவனார் என்பன இருதிணைப் பொதுப்பெயர்கள் - இவை ‘ா’ எனும் விகுதி பெற்றுப் பன்மை முடிவு பெற்றுள்ளன.

நரியார் வந்தார் - இத்தொடரில் நரியார் என்பது இருபாலுக்கும் உரிய பொதுப்பெயர். இதுவும் ‘ஆர்’ விகுதி பெற்றுப் பன்மை முடிவு பெற்றுள்ளது.

தொல்காப்பியனார் வந்தார், இறைவனார் வந்தார் - இத்தொடரிலுள்ள உயர்திணைப்பெயர்கள் சிறப்பு நிலையில் ‘ஆர்’ விகுதி பெற்றுப் பன்மை முடிவு பெற்றுள்ளது.

எனவே ஒருவர் என்பது உயர்திணை இருபாலுக்கும் பொதுவாய் அத்திணைக்குரிய பன்மை முடிவுடன் அமையும் என்பதை அறியலாம்.

ஒருவர் என்பது உயர்இரு பாற்றாய்ப்
பன்மை வினைகொளும் பாங்கிற்று என்ப (நன் : 289)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்.

ஆகுபெயர்

ஒன்றன் இயற்பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய பிறிதொரு பொருளுக்குத் தொன்று தொட்டு ஆகி வருவது ஆகுபெயர் எனப்படும்.

உலகம் உருண்டை

உலகம் வியந்தது

முதல் தொடரிலுள்ள ‘உலகம்’ என்னும் சொல் இடத்தைக் குறிக்கிறது. இரண்டாம்தொடரிலுள்ள ‘உலகம்’ நிலத்தைக் குறிக்காது. நிலத்திலுள்ள மக்களைக் குறிக்கிறது. ‘உலகம்’ என்னும் நிலத்திற்குரிய பெயர் மக்களுக்கு ஆகி வந்துள்ளது.

இவ்வாறு ஒன்றன் பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய பொருளுக்கு தொன்றுதொட்டே ஆகிவருவது ஆகுபெயராகும்.

இவ்வாகுபெயர் பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்னும் அறுவகைப் பெயர்களின் அடிப்படையிலும், நால்வகை (எண்ணம், எடுத்தல், முகத்தல், நீட்டல்) அளவைப் பெயர்களின் அடிப்டையிலும் சொல், தானி, கருவி, காரியம், கருத்தா ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலும் பலவாறு பகுத்து வழங்கப்படும். அது 16 வகைப்படும்.

பொருளாகு பெயர்

தாமரை முகம் - இத்தொடரிலுள்ள ‘தாமரை’ என்னும் முதற்பொருளின் பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய ‘மலர்’ என்னும் உறுப்பிற்குப் பெயராகி வந்துள்ளது.

இவ்வாறு முதற்பொருளின் பெயர் சினைப்பெயருக்கு ஆகி வருவது பொருளாகு பெயராகும்.

இடவாகு பெயர்

ஊர் திரண்டது இத்தொடரிலுள்ள ‘ஊர்’ என்பது அதனோடு தொடர்புடைய மக்களுக்குப் பெயராகி வந்துள்ளது.

இவ்வாறு இடப்பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய பொருளுக்கு ஆகி வருதல் இடவாகு பெயராகும்.

காலவாகு பெயர்

கார் அறுத்தான் (நெல்), இத்தொடரிலுள்ள கார் என்னும் காலப்பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய விளைபொருளுக்கு ஆகி வந்துள்ளது.

இவ்வாறு காலப்பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய பொருளுக்கு ஆகி வருவதால் காலவாகு பெயராகும்.

சினையாக பெயர்

வெற்றிலை நட்டான் - இத்தொடரில் வெற்றிலை என்னும் சினையாகு பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய கொடிக்கு ஆகி வந்தது.

இவ்வாறு சினைப் பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய முதல் பொருளுக்கு ஆகி வருவதால் சினையாகு பெயராகும்.

ஆகுபெயர் வகைகள்

வகை	விளக்கம்	எடுத்துக்காட்டுகள்
பொருளாகு பெயர்	முதற்பொருளின் பெயர் சினைப் பொருளுக்கு ஆவது	தாமரை முகம் (பூ - முதல், முகம் - சினை)
இடவாகு பெயர்	இடத்தின் பெயர் இடத்திலுள்ள பொருளுக்கு ஆவது	உலகே போற்றியது – மக்கள்
காலவாகு பெயர்	காலத்தின் பெயர், அக் காலத்திலுள்ள பொருளுக்கு ஆவது	கார் அறுத்தான் (நெல்)
சினையாக பெயர்	உறுப்பின் பெயர் (பகுதி) முதற் பொருளுக்கு ஆவது	தலைக்கு ஒரு பழம் கொடு
குணவாகு பெயர்	குணத்தின் பெயர் அக்குணத்தை உடைய பொருளுக்கு ஆவது	வெள்ளையைப் பித்துக் கட்டு (மாடு)
தொழிலாகு பெயர்	தொழிலின் பெயர், அத்தொழிலை உடைய பொருளுக்கு ஆவது	வற்றல் உண்டான்
எண்ணல் அளவை ஆகுபெயர்	எண்ணின் பெயர், அவ் அளவுடைய பொருளுக்கு ஆவது	இரண்டே பெறுக (இரண்டு மழலைகள்)
எடுத்தல் அளவை ஆகுபெயர்	எடைப் பெயர் அவ் அளவுடைய பொருளுக்கு ஆவது	ஒரு கிலோ கொடு (பொருள் - சர்க்கரை)
முகத்தல் அளவை ஆகுபெயர்	முகக்கும் அளவுக் கருவியின் பெயர் அளக்கும் பொருளுக்கு ஆவது	அரை லிட்டர் கொடு (பால்)
நீட்டல் அளவை ஆகுபெயர்	நீளத்தை அளக்கும் - அளவுப்பெயர், அளக்கும் பொருளுக்கு ஆவது	இரண்டு முழம் கொடு (பூ)
சொல்லாகுபெயர்	சொல்லின் பெயர் அதன் பொருளுக்கு ஆவது	என் சொல்லைக் கேள் (சொல் - அறிவுரை)
தானி ஆகுபெயர்	இடத்திலுள்ள பொருளின் பெயர்,	பாலை வண்டியில் ஏற்று

	இடத்துக்கும் ஆவத	(குடம்)
கருவி ஆகுபெயர்	கருவியின் பெயர், கருவியால் ஆன காரியத்து ஆவது	குழல் கேட்டு மகிழ்ந்தேன் (இசை)
காரிய ஆகுபெயர்	காரியத்தின் பெயர், அதனைச் செய்த கருவிக்கு ஆவது	அலங்காரம் கற்றேன் (நூல்)
கருத்தா ஆகுபெயர்	செயல் செய்தவன் பெயர் செய்யப்பட்ட பொருளுக்கு ஆவது	கம்பனைக் கற்றேன் (கம்பராமாயாணம்)
உவமை ஆகுபெயர்	உவமையாகிய பெயர் உவமித்த பொருளுக்கு ஆவது	மயில் ஆடினாள்

இவை தவிர இவ்வாகு பெயர் இருமடியாகுபெயர், மும்மடியாகு பெயர், அடையடுத்தவாகுபெயர் எனவும் வரப்பெறும்.

எனவே ஆகுபெயர் பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில், என்னும் அறுவகைப் பெயர்களின் அடிப்படையிலும் எண்ணல், எழுத்தல், முகத்தல், நீட்டல் என்னும் அளவைப் பெயர்களின் அடிப்படையிலும் சொல், தானி, கருவி, கருத்தா என்பனவற்றின் அடிப்படையிலும் ஆதி என்பதனால் உவமை, இருபடி, மும்மடி அடையெடுத்த என்னும் நிலைகளிலும் அதனோடு தொடர்புடையபொருளுக்கு தொன்றுதொட்டே ஆகிவரும் என்பதை அறியலாம்.

பொருள் முதல் ஆறோடு அளவை, சொல், தானி
கருவி, காரியம், கருத்தன் ஆதியுள்
ஒன்றன் பெயரால் அதற்கு இயை பிரிதைத்
தொன்முறை உரைப்பன ஆகபெயரே (நன் : 290)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

பெயரியல் - தொடர்ச்சி

வேற்றுமை

இங்கு வேற்றுமையின் இலக்கணம் - வகை உருபுகள் - உயர்திணை, அஃறிணை விளியேற்கும் பெயர்கள் - விளியுருபுகள் - புறநடை – முதற்பொருள் சினைப்பொருள் பிண்டப்பொருள் - உருபு மயக்கம் ஆகியன தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளன.

வேற்றுமை இராமன் வெட்டினான்

இராமனை வெட்டினான்.

இவ்விரு தொடர்களுக்கு இடையே மிகுந்த பொருள் வேறுபாடு உண்டு. இப்பொருள் வேறுபாட்டைத் தருவது ‘இராமனை’ என்பதிலுள்ள ‘ஐ’ ஆகும். இவ்வாறு ஒரு பெயர்ச்சொல் பயனிலைக் கொண்டு முடியும்போது பொருளுக்கு ஏற்பத் தன் அமைப்பில் மாறுபடும். இம்மாறுபாடே வேற்றுமை எனப்படும்.

ஏற்கும் எவ்வகைப் பெயர்க்கும் ஈறாய்ப் பொருள்
வேற்றுமை செய்வன எட்டே வேற்றுமை (நன் : 291)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

வேற்றுமை எட்டு வகைப்படும்

1. எழுவாய் வேற்றுமை
2. இரண்டாம் வேற்றுமை – ஐ
3. மூன்றாம் வேற்றுமை – ஆல்
4. நான்காம் வேற்றுமை – கு
5. ஐந்தாம் வேற்றுமை - இன்
6. ஆறாம் வேற்றுமை – அது
7. ஏழாம் வேற்றுமை – கண்
8. விளி வேற்றுமை

‘இராமன்’ என்னும் பெயர்ச்சொல் அதன் ஈற்றில் இடம்பெறும் ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண் என்பவைகளால் பொருள் வேறுபாட்டைப் பெறுகிறது. இவ்வாறு பெயர்ச்சொல்லின் ஈற்றில் இடம்பெற்று பொருளை வேறுபடுத்தும் இவை வேற்றுமை உருபுகள் எனப்படும்.

இவ்வேற்றுமை உருபுகளின் அடிப்படையில் முதல் வேற்றுமை, இரண்டாம் வேற்றுமை, மூன்றாம் வேற்றுமை, நான்காம் வேற்றுமை, ஐந்தாம் வேற்றுமை, ஆறாம் வேற்றுமை, ஏழாம் வேற்றுமை, எட்டாம் வேற்றுமை (விளி வேற்றுமை) எனப் பெயர் பெற்று எட்டாக விரிவு பெறும்.

இவற்றுள் முதல் வேற்றுமை, எட்டாம் வேற்றுமையாகிய விளிவேற்றுமை ஆகிய இரண்டிற்கும் உருபுகள் இல்லை. ஏனையவை ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண் என்னும் உருபுகளை முறையே பெறும்.

இவ்வெட்டு வேற்றுமைகளுள் முதல் வேற்றுமை, விளிவேற்றுமை தவிர ஏனைய ஆறு வேற்றுமைகளும் பெயர்ச்சொல்லை ஏற்கும்.

பெயரே ஐஆல் குஇன் இதுகண்

விளி என்றாகும் அவற்றின் பெயர்முறை (நன் : 292)

ஆறன் உருபும் ஏற்கும் அவ்வுருபே (நன் : 293)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

வேற்றுமை உருபேலப் பெயர்கள்

நீயிர், நீவிர் என்னும் முன்னிலைப் பெயர்கள் ‘நும்’ எனத் திரிந்தெ நும்மை. நுமக்க. நம்மால், நமது என வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்கும். ஆனால் இவை நேரடியாக வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்பதில்லை.

யான் என்னும் தன்மைப்பெயர் ‘என்’ எனத் திரிந்தே என்னை, என்னால், எனக்கு. எனது என வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்கும். இதுவும் நேரடியாக வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்பதில்லை.

நான் என்னும் தன்மைப்பெயர் ‘நன்’ எனத் திரிதலும் இல்லை. வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்பதுவுமில்லை.

எனவே நீயிர், நீவிர் என்னும் முன்னிலைப் பெயர்களும் நான் என்னும் தன்மைப் பெயரும் எழுவாய் அல்லாத ஐ முதலிய பிற வேற்றுமைகளை ஏற்காது என்பதை அறியலாம்.

நீயிர், நீவிர் நான்எழுவாய் அலபெறா (நன் : 294)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

முதல் வேற்றுமை

இது எழுவாய் வேற்றுமை, கருத்தா வேற்றுமை, பெயர் வேற்றுமை எனவும் பெயர் பெறும். இவ்வேற்றுமைக்கு உருபு இல்லை. இது கருத்தாப் பொருளை ஏற்று வரும் திரிபில்லாத பெயராகும்.

முதல் வேற்றுமை, வினைப்பெயர், வினா என்பவற்றைப் பயனிலையாக ஏற்று வரும்.

இவ்வேற்றுமைக்குரிய பொருள்கள்

வினை பயனிலை - சிற்பி செதுக்கினான்

பெயர்ப் பயனிலை - அவன் சிற்பி

வினாப் பயனிலை - சிற்பி யார்?

எனவே முதல்வேற்றுமை என்பது கருத்தாப்பொருளை ஏற்றுவரும் திரிபில்லாப் பெயரென்றும் வினையையும், பெயரையும், வினாவையும் பயனிலையாகப் பொருள் நிலையில் கொண்டமையும் என்றும் அறியலாம்.

அவற்றுள் எழுவாய் உருபு திரிபுஇல் பெயரே

வினைப்பெயர் வினாக்கொளல் அதன் பயனிலையே (நன் : 295)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

இரண்டாம் வேற்றுமை – ஐ

குடத்தை வனைந்தான். இத்தொடரில் வனைதல் என்பது கருத்தாவின் தொழிலை உணர்த்துகிறது. கருத்தாவால் செய்யப்பட்ட பொருள் ‘குடம்’ ஆகும்.

இவ்வாறு இரண்டாம் வேற்றுமை. செயப்படு பொருளை ஏற்று ‘ஐ’ என்னும் வேற்றுமை உருபை கொண்டமையும். ‘ஐ’ மட்டுமே இவ்வேற்றுமைக்குரிய உருபாகம்.

இரண்டாம் வேற்றுமை. ஆக்கல், அழித்தல், அடைதல், நீத்தல், ஒத்தல், உடைமை முதலிய பொருளில் வரும்.

ஆக்கல் - சிற்பி சிலையைச் செதுக்கினான்

அழித்தல் - தச்சன் காட்டை அழித்தான்

அடைதல் - வேடன் மலையை அடைந்தான்

நீத்தல் - வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்டான்

ஒத்தல் - வீரன் புலியைப் போன்றவன்

உடைமை - நான் பொன்னை உடையேன்

எனவே, 'ஐ' இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு என்னும் செயப்படுபொருளை ஏற்று ஆக்கல், அழித்தல், அடைதல், நீத்தல், ஒத்தல், உடைமை ஆகிய பொருளில் அமையும் என்பதை அறியலாம்.

இரண்டா வதனஉருபு ஐயெ அதன்பொருள்

ஆக்கல் அழித்தல் அடைதல் நீத்தல்

ஒத்தல் உடைமை ஆதியாகும் (நன் : 296)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

மூன்றாம் வேற்றுமை

வாளால் வெட்டினான்

வாளால் வெட்டினான்

இத்தொடர்களில் வெட்டுதல் கருத்தாவின் தொழிலையும் 'வாள்' அதற்குக் காரணமான கருவியாக அமைதலையும் காணலாம். இவ்வாறு அமைவதனைக் கருவிப்பொருள் என்பர்.

தச்சனால் நாற்காலி செய்யப்பட்டது. இத்தொடரில் 'தச்சன்' என்னும் கருத்தாப்பொருள் செயப்படு பொருளோடு செயப்பாட்டு. வினைப் பயனிலைக் கொண்டு முடிகிறது. இவ்வாறு அமைவதைக் கருத்தாப் பொருள் என்பர்.

தந்தையோடு வந்தான்

தாயோடு வந்தாள். இத்தொடர்களில் தந்தை என்பது 'வருதல்' என்னும் வினை கொண்டு முடிகிறது. அவ்வினை தன்னுடன் வினை நிகழ்த்தும் மற்றொன்றினையும் சுட்டுகிறது. இவ்வாறு அமைவதனை உடன் நிகழ்ச்சிப் பொருள் என்பர்.

இவ்வாறு மூன்றாம் வேற்றுமை உருபுகளான ஆல், ஆன், ஒடு, ஓடு என்பன கருவி கருத்த, உடன் நிகழ்ச்சி ஆகிய பொருள்களில் இடம்பெறும் என்பதை அறியலாம்.

தலையால் வணங்கினான்

தலையால் வணங்கினான் கருவிப் பொருள்

கம்பரால் இயன்ற காவியம்

கம்பரான் இயன்ற காவியம் கருத்தாப் பொருள்

ஒடு, ஓடு என்னும் இரண்டும் உடன் நிகழ்ச்சிப் பொருளில் இடம்பெறும்

மைந்தனொடு தந்தை வந்தார் உடன் நிகழ்ச்சிப் பொருள்

மைந்தனொடு தந்தை வந்தார்

எனவே ஆல், ஆன், ஒடு, ஓடு என்பன மூன்றாம் வேற்றுமை உருபுகள் என்றும் அவற்றுள். ஆல், ஆன் என்பன கருவிப் பொருளிலும், கருத்தாப் பொருளிலும் இடம் பெறும் என்றும் ஒடு, ஓடு என்பன உடன் நிகழ்ச்சிப் பொருளில் இடம் பெறும் என்றும் அறியலாம்.

மூன்றா வதன் உருபு ஆல்ஆன் ஒடுஓடு

கருவி கருத்தா உடன்நிகழ்வு அதன்பொருள் (நன் : 297)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை

புலவனுக்கு ஆடை கொடு. இத்தொடரில் அமைந்துள்ள பெயர்ச்சொல்லின் ஈற்றில் 'கு' இடம் பெற்றுள்ளது. இதனை நான்காம் வேற்றுமை உருபு என்பர். இதற்கு இது என்னும் பொருளில் இவ்வேற்றுமை அமையும்.

நான்காம் வேற்றுமை. கொடை. புகை, நேர்ச்சி (நட்பு) தகவு, அதுவாதல். பொருட்டுமுறை முதலிய பொருளில் இடம்பெறும்.

எ.கா- கொடைப்பொருள் – புலவர்க்குப் பரிசு வழங்கினான்

பகைப்பொருள் – எலிக்குப் பகை பூனை

நட்பு (நேர்ச்சி) பொருள் – பாரிக்கு நண்பர் கபிலர்

தகுதிப்பொருள் – அரசர்க்கு உரியது மணி மகுடம்

அதுவாதல் பொருள் - தாலிக்குத் தங்கம்

பொருட்டுப்பொருள் - கூலிக்குக் குற்றவேல் செய்தான்

முறைப்பொருள் – செங்குட்டுவனுக்குத் தம்பி இளங்கோ

இவை தவிர 'கு' உருபின் மேல் 'ஆக' என்னும் சொல் வருதலும் 'கு உருபு நிற்றற்குரிய இடத்தில் பொருட்டு நிமித்தம் என்னும் சொல்லுருபுகள் வருதலும் உள்ளது.

கூலிக்கு ஆக வேலை –'கு' உருபின் மேல் 'ஆக' வந்தது

பரிசு பெறுவதன் பொருட்டுப் பாடினான் - பொருட்டு, நிமித்தம்

பரிசு பெறுவதன் நிமித்தம் வந்தான் - என்னும் சொல்லுருபுகள்

எனவே ‘கு’ என்பது நான்காம் வேற்றுமை உருபு என்னும், இதற்கு இது என்னும் பொருள்பட வரம் என்றும், கொடை, பகை, நேர்ச்சி, தகவு, அதுவாதல், பொருட்டு, முறை முதலிய பொருளில் இடம் பெறும் என்றும் அறியலாம்.

நான்கா வதற்கு உருபு ஆகும் குவ்வே

கொடைபகை, நேர்ச்சி தகவுஅது வாதல்

பொருட்டுமுறை ஆதியின் இதற்குஇது எனல்பொருளே (நன் : 298)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

ஐந்தாம் வேற்றுமை

மலையில் உள்ள வீடு

கண்ணின்மணி

இத்தொடர்களிலள்ள பெயர்ச்சொற்களின் இற்றில் ‘இல்’ என்பன இடம் பெற்றுள்ளன. இவை இரண்டாம் ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபுகள் எனப்படும்.

ஐந்தாம் வேற்றுமை நீங்கல், ஒப்பு, எல்லை, எது என்னும் பொருளில் இடம்பெறும்.

மலையின் வீழ் அருவி - நீங்கல் பொருள்

காக்கையின் கரிது களாம்பழம் - ஒப்புப் பொருள்

மதுரையின் வடக்கு சிதம்பரம் - எல்லைப் பொருள்

கல்வியிற் பெரியா் கம்பா் - ஏதுப் பொருள்

நீங்கல் பொருளிலும் எல்லைப் பொருளிலும் இல், இன் உருபுகளின் மேல் ‘நின்று’ ‘இருந்து’ என்பன ‘உம்’ ஈறு பெற்றும் பெறாமலும் சொல்லுருபுகளாக வரும்.

எ.கா - கல்லூரியினின்றும் போனான்

கல்லூரியிலிருந்து போனான் - நீங்கல் பொருள்

வீட்டினின்றும் கல்லூரி ஒரு நாழிகை

வீட்டிலிருந்து நேர் வடக்கே குளம் - எல்லைப்பொருள்

எனவே ‘இல்’ ‘இன்’ என்பன ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபுகள் என்றும், அவை நீங்கல், ஒப்பு, எல்லை – ஏதுப் பொருளில் வரும் என்றும், ‘இல்’ உருபுகளின் மேல் ‘நின்று’ ‘இருந்து’ என்னும் சொல்லுருபுகள் இடம் பெறும் என்றும் அறியலாம்.

ஐந்தா வதன்உருபு இல்லும் இன்னும்

நீங்கல் ஒப்புஎல்லை ஏதுப் பொருளே (நன் : 299)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை

ஒருமைக்கு அது, ஆது என்பனவும், பன்மைக்கு ‘அ’ என்பன ஆறாம் வேற்றுமையின் உருபுகளாகும். ஆறாம் வேற்றுமை கிழமைப் பொருளில் வரும் தற்கிழமை, பிறிதின் கிழமை எனக் கிழமை இரு வகைப்படும்.

தற்கிழமை என்பது தன்னின் நீங்காப் பொருளின் உறவைக் குறிக்கும். பிறிதின் கிழமை என்பது தன்னின் வேறாய பொருளின் உறவைக் குறிக்கும்.

பண்பு, உறுப்பு ஒன்றன் கூட்டம், பலவின் கூட்டம், திரிபின் ஆக்கம் ஆகிய ஐந்தும் தற்கிழமைப் பொருளில் இடம் பெறும்.

தற்கிழமை – பிரியாத தொடர்பு, பிறிதின் கிழமை – பிரிந்து வேறாவது

தற்கிழமை 5 ஆகும்.

எ.கா - 1. பண்புத் தற்கிழமை – செழியனது கருமை

2. உறுப்புத் தற்கிழமை – யானையது தந்தம்

3. ஒன்றன் கூட்டத் தற்கிழமை - ஆட்டு மந்தை

4. பலவின் கூட்டத் தற்கிழமை - பறவைகளது கூட்டம்

5. திரிபின் ஆக்கத் தற்கிழமை – நெல்லினது அவல்

பிறிதின் கிழமை 3 ஆகும்.

எ.கா - 1. பொருட் பிறிதின் கிழமை - எனது வீணை

2. இடப் பிறிதின் கிழமை - எனது வீடு

3. காலம் பிறிதின் கிழமை - தமிழரது திருநாள்

ஆறாம் வேற்றுமை உருபாகிய ‘அது’ ஒருமைக்கு அமைந்து வரும்.

எ.கா – எனது கை

நினாது தலை

ஆறாம் வேற்றுமை உருபாகிய ‘அ’ பன்மைக்கு அமைந்து வரும்.

எ.கா – என் கைகள்

தன் பொருட்கள்

மேலும் ஆறாம் வேற்றுமைக்கு ‘உடைய’ என்பது சொல்லுருபாக இடம் பெறும்.

எ.கா - இராமனுடைய வீடு

எனவே ஆறாம் வேற்றுமை உருபுகளில் அது, ஆது ஒருமைக்கும் ‘அ’ பன்மைக்கும் பொருந்தி வரும் என்றும், இவ்வேற்றுமை தற்கிழமை. பிறிதின் கிழமை எனக் கிழமைப் பொருளில் வரும் என்றும், பண்பு, உறுப்பு. ஒன்றன் கூட்டம், பலவின் கூட்டம், திரிபின் ஆக்கம் ஆகிய ஐந்தும் தற்கிழமைப் பொருளிலும், பொருள், இடம், காலம் என்ற பிறிதின் கிழமைப் பொருளிலும் இடம் பெறும் என்றும், ‘உடைய’ என்பது ஆறாம் வேற்றுமையின் சொல்லுருபாக அமையும் என்றும் அறியலாம்.

ஆறன் ஒருமைக்கு அதுவும் ஆதுவும்

புன்மைக்கும் அவ்வும் உருபாம் பண்புஉறுப்பு

ஓன்றன் கூட்டம் பலவின் கூட்டம்

திரிபின் ஆக்கம் ஆம் தற் கிழமையும்

பிறிதின் கிழமையும் பேணுதல் பொருளே (நன் : 300)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

ஏழாம் வேற்றுமை

'கண்' 'இல்' மதலியன ஏழாம் வேற்றுமைக்குரிய உருபுகளாகும். ஏழாம் வேற்றுமை இடப்பொருளில் இடம் பெறும். பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்ற ஆறும் தற்கிழமை. பிறிதின் கிழமை என்ற இருவகைக் கிழமைகளில் இடமாக அமையும்.

எ.கா – பொருள் இடமாதல்

முகத்தின்கண் இருக்கின்றது குளிர்ச்சி - தற்கிழமை

பனையின்கண் வாழும் அன்றில் - பிறிதின் கிழமை

இடம் இடமாதல்

ஊரின் கண் உள்ளது வீடு - தற்கிழமை

கடலின் கண் முத்து உள்ளது - பிறிதின் கிழமை

காலம் இடமாதல்

காலையில் தோன்றும் கதிரவன் - தற்கிழமை

வானில் பறக்கும் பறவை - பிறிதின் கிழமை

சினை இடமாதல்

கையின்கண் உள்ளது விரல் - தற்கிழமை

விரலில் உள்ளது மோதிரம் - பிறிதின் கிழமை

குணம் இடமாதல்

இளமையில் வாய்த்தது அழகு - தற்கிழமை

இளமையில் வாய்த்தது செல்வம் - பிறிதின் கிழமை

தொழில் இடமாதல்

ஆடற்கண் உள்ளது தாளம் - தற்கிழமை

போரில் புகுந்தன பேய்கள் - பிறிதின் கிழமை

ஏழாம் வேற்றுமைக்கு உருபுகளாக அமைந்த கண், இல் என்பவற்றோடு கால், கடை, இடை, தலை, வாய், திசை, வயின், முன், சார், வலம், இடம், மேல், கீழ், புடை, முதல், பின், பாடு,

அளை, தேம், உழை, வழி, உழி, உளி, உள், அகம், புறம், இல் என்பனவும் இடப்பொருளுக்குரிய ஏழாம் வேற்றுமை உருபுகளாக இடம் பெறும்.

மேலும் பக்கல், பாங்கர், முகம், மாடு, பால், இன் என்பனவும் இடப்பொருளுக்குரிய ஏழாம் வேற்றுமையின் உருபுகளாக அமையும்.

சாத்தன் பக்கல்

காட்டுப் பாங்கர்

போர் முகத்து

யாவர் மாட்டும்

அவன் பால்

நாட்டின்

எனவே, ஏழாம் வேற்றுமைக்கு கண், இல் என்பவற்றோடு இணைந்த 28 இம் உருபுகள் என்றும், பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்னும் அறுவகைப் பெயர்களும் ஏழாம் வேற்றுமைக்குரிய இடம் ஆகும். ஆறு பெயர்களிலும் தற்கிழமை – பிறிதின் கிழமை என்னும் இரண்டு அடிப்படைகளிலும் ஏழாம் வேற்றுமை இடம் பெறும்.

ஏழு னுருபுகண் ணாதி யாகும்
பொருண்முத லாறு மோரிரு கிழமையின்
இடனாய் நிற்ற லிதன்பொ ளென்ப **(நன் : 301)**

கண்கால் கடைஇடை தலைவாய் திசைவயின்
முன்சார் வலம்இடம் மேல்கீழ் புடைமுதல்
பின்பாடு அளைதேம் உழைவழி உழிஉளி
உள்அகம் புறம்இல் இடப்பொருள் உருபே **(நன் : 302)**

என்னும் நூற்பா இடப்பொருள் உணர்த்தும் கண் முதலான உருபுகளைத் தொகுத்து காட்டுகிறது.

எட்டாம் வேற்றுமை (விளி வேற்றுமை)

இவ் வேற்றுமைக்கு உருபு இல்லை. படர்க்கைப் பொருளை முன்னிலைப்படுத்தி அழைத்தல் இதன் பொருள். எனவே (விளி) எட்டாம் வேற்றுமை ஆகும்.

பெயர்கள் விளி ஏற்கும்போது இயல்பாதல், ஈறுகுன்றுதல், ஈறு மிகுதல், ஈறு திரிதல், ஈற்றயல் திரிதல் என்னும் தன்மைகளை ஏற்கும். இவற்றையே எட்டனுருபுகளாகக் கொள்வர்.

எ.கா - தந்தை வருக ! தலைவன் வருக - இயல்பாதல்

மன்ன! ஏமக்கருள் – ஈறு குன்றுதல்

தாயே ! வணங்குகின்றேன் – ஈறு மிகுதல்

பிள்ளாய் ! இதனைக் கொள் – ஈறு திரிதல்

மக்காள் ! இங்கே வம்மின் - ஈற்றயல் திரிதல்

எனவே எட்டாம் வேற்றுமைக்கு உருபு இல்லை என்றும் படர்க்கைப் பொருளை முன்னிலைப்படுத்தி இழைத்தல் இதன் பெருள் என்றும் விளி ஏற்கும்போது இயல்பாதல், ஈறுகுன்றுதல், ஈறு மிகுதல், ஈறு திரிதல், ஈற்றயல் திரிதல் என்னும் தன்மைகளை ஏற்கும் என்றும் அறியலாம்.

எட்டன் உருபே எய்துபெயர் ஈற்றின்
திரிபு குன்றல் மிகுதல் இயல்புஅயல்
திரிபும் ஆம்பொருள் படர்க்கை யோரைத்
தன்முக மாகத் தானழைப் பதுவே (நன் : 303)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

விளிக்கப்படு பெயர்கள்

பெயர்கள் உயர்திணை, அஃறிணை, இருதிணைப் பொதுப்பெயர் என மூன்று வகைப்படும். இம்மூவகைப் பெயர்களும் சில வரன்முறைக்குட்பட்டு விளியேற்கும் தன்மை உடையன.

நம்பி - இ ஐயன் - ன்

வேந் - உ வேள் - ள்

ஆடூ - ஊ	ஐயர் - ர்
விடலை - ஐ	குரிசில் - ல்
கோ - ஓ	சேய் - ய்

இவ் உணர்திணைப் பெயர்கள் இ, உ, ஊ, ஐ, ஓ என்னும் உயிர்களும் ன், ள், ர், ல், ய் என்னும் மெய்களுமாகிய பத்து எழுத்துக்களையும் ஈற்றில் கொண்டு முடிந்துள்ளன. இவை விளியேற்கும்.

சாத்தி - இ	சாத்தான் - ன்
கூற்று - உ	கடவுள் - ள்
பேடூ - ஊ	பிதா - ஆ
தந்தை - ஐ	தூங்கல் - ல்
ஆண் - ண்	தாய் - ய்

உயர்திணைக்கு ஈறாக அமையும் எழுத்துக்களுள் ஓகர, ரகரம் எழுந்த எட்டுடன் ணகர, ஆகாரம் இணைங்த பத்தும் (இ, உ, ஊ, ஐ, ண், ன், ள், ஆ, ல், ய்) ஈறாக அமைந்த இருதிணைப் பொதுப்பெயர்கள் விளியேற்கும் தன்மை உடையன.

மக - அ	நாரை - ஐ	நாய் - ய்
புறா - ஆ	சோ - ஒ	தகர் - ர்
கிளி - இ	வண்டு - உ	குயில் - ல்

(உ – குற்றியலுகரம்)

தீ - ஈ	மண் - ண்	தெவ் - வ்
முக - உ	கராம் - ம்	பூழ் - ழ்
பூ - ஊ	அலவன் - ன்	புள் - ள்

12 உயிர்களும் ஞ, ண, ந, ம, ன, ய, ர, ல, வ, ழ, ள என்னும் 11 மெய்கயும் குற்றியலுகரமும் ஆகிய 24 எழுத்துக்களும் மொழிக்கு ஈறாகும். இவற்றுள் ஞகர, நகரங்களும் அளபெடையில் மாத்திரமே ஈறாகும் எகர ஒகார ஔகாரம் நீங்கலாக உள்ள 19 எழுத்துக்களையும் (அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ண், ம், ன், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், உ (கு, உ) ஈற்றுதல் கொண்டுள்ள அ.்.றிணைப் பெயர்கள் விளியேற்கும் தன்மை உடையன.

எனவே இ, உ, ஊ, ஐ, ஒ என்னும் உயிர்களும் ன, ள, ர, ல, ய என்னும் மெய்களுமாகிய 10 எழுத்துக்களையும் ஈறாக உடை உயர்திணைப் பெயர்கள் விளி ஏற்கும் என்றும் இவற்றுள் ஓகார உயிரும் ரகர மெய்யும் ஒழிந்த எட்டுடன் ணகரமும் ஆகாரமும் இணைந்த 10 எழுத்துக்களையும் ஈறாக உடைய பொதுப்பெயர்கள் விளி ஏற்கும் என்றும் மொழிக்கு ஈறாகும் 24 எழுத்துக்களுள் ஞகரமும், நகரமும் அளபெடையில் மாத்திரமே ஈறாகும் எகர, ஒகர, ஔகாரங்கள் எழுந்த 19 எழுத்துக்களையும் ஈறாக உடைய இருதிணைப் பொதுப் பெயர்கள் விளி ஏற்கும் என்றும் அறியலாம்.

இஉ ஊவோடு ஐஒ னளரல

யவ்வீற்று உயர்திணைண ஓரஅல் இவற்றோடு

ன..்.கான் ஆஈறு ஆகும் பொதுப்பெயர்

ஞநவொழி அனைத்தீற்று அ.்.றிணை விளிப்பன (நன் : 304)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

மூவகைப் பெயருக்கும் பொதுவான விளியுருபுகள்

நம்பி கூறாய்

நம்பியே கூறாய்

நம்பீ கூறாய்

இத்தொடர்களிலுள்ள நம்பி என்னும் உயர்திணைப் பெயர் இயல்பாயும், ஏகாரம் மிகுந்தும் இகர நீட்சி பெற்றும் விளியேற்றுள்ளதைக் காணலாம்.

இதே போன்று அ.்.றிணைப் பெயரும் இருதிணைப் பொதுப் பெயரும் இயல்பாயும், ஏகாரம் மிகுந்தும், இகர நீட்சி பெற்றும் விளியேற்கும்.

எ.கா – கிளி நல்லாய் - அ.்.றிணைப் பெயர் இயல்பு

கிளியே வாராய் - அ.்.றிணைப் பெயர் ஏகாரம் மிகுதல்

தும்பி வாராய் - அ.்.றிணைப் பெயர் இகர நீட்சி

அன்னை கூறாய் - இருதிணைப் பொதுப்பெயர் இயல்பு

அன்னையே கூறாய் - இருதிணைப் பொதுப்பெயர் ஏகாரம் மிகுதல்

சாத்தீ கூறாய் - இருதிணைப் பொதுப்பெயர் இகர நீட்சி

இவ்வாறு இயல்பாயும். ஏகாரம் மிகுந்தும். இகரம் நீட்சி பெற்றும் வருதல் மூவகைப் பெயர்களுக்கும், பொதுவாய் அமையும் விளியுருபுகளாகும்.

இம்முப் பெயர்க்கண் இயல்பும் ஏயும்

இகர நீட்சியும் உருபாம் மன்னே (நன் : 305)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

விளியுருப்பிற்குரிய சிறப்பு விதி

அன்னை, அம்மை என 'ஐ' கார இறுதி பெற்றுள்ள இருதிணைப் பொதுப்பெயர்கள் இயல்பாதல் மற்றும் ஏகாரமாகத் திரிதல் இன்றி 'ஆய்' ஆகவும் 'ஆ' வாகவும் திரிந்து விளியேற்கும்.

எ.கா – அன்னை - அன்னாய் - ஆய் ஆகத் திரிதல்

அம்மை - அம்மா - ஆவாகத் திரிதல்

இதே போன்று உயர்திணை அ∴றிணைப் பெயர்கள் 'ஐ' கார இறுதி பெற்று வரும்போது 'ஆய்' ஆக மட்டுமே திரிந்து விளியேற்கும்.

எ.கா – விடவை - விடலாய் - ஆய் ஆகத் திரிதல்

நாரை - நாராய் - ஆய் ஆகத் திரிதல்

சில இடங்களில் அன்னை, அம்மை இருதிணைப் பொதுப்பெயாகளின் 'ஐ' காரம் ஏகாரமாகத் திரிந்தும் விளியெற்கும்.

எ.கா - அன்னை - அனனே

அம்மை - அம்மே

எனவே 'ஐ' கார இறுதி பெற்றுள்ள இருதிணைப் பொதுப்பெயர்கள் 'ஆய்' ஆகவும் ' ஆ' வாகவும் திரிந்து விளியுருபுகள் ஏற்கும் என்றும் 'ஐ' 'கா' இறுதி பெற்றுள்ள உயர்திணை அ∴றிணைப் பெயர்கள் 'ஆ' வாகத் திரிந்து விளியுருபுகள் ஏற்கும் என்றும் அறியலாம்.

ஐயிறு பொதுப் பெயர்க்கு ஆயும்ஆவும்

உருபுஆம் அல்லவற்று ஆயும் ஆகும் (நன் : 306)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

‘ன’ கர ஈற்று உயர்திணைப் பெயர் விளியேற்கும் முறை

மூவகைப் பெயர்களும் விளியேற்கும் பொது இயல்பாதல், ஏகாரம் மிகுதல், இகர நீட்சி பெறல் என்பது பொது விதியாகும். ஆனால் ‘ன’ கர உயர்திணைப் பெயர்களில் சில பின்வரும் முறைகளில் விளியுருபு ஏற்கும்.

எ.கா – கிழான்	- கிழா அன்	- அளபெடுத்தது
புலவன்	- புலச	- ஈறுகெட்டது
பெருமன்	- பெருமான்	- ஈற்றயல் நீண்டு ஈறு கெட்டது
மன்னன்	- மன்னா	- ஈற்றயல் நீண்டு ஈறு கெட்டு ஒகாரம் நீண்டது
திரையன்	- திரையவோ	- ஈறுகெட்டு ஒகாரம் மிக்கது
வாயிலான்	- வாயிலாப்	- னகரம் யகரமாயிற்று
வாயிலான்	- வாயிலோயே	- னகரம் யகரமாகி ஈற்றயல் ஆகாரம் ஒகாரமாய் ஏகாரம் மிக்கது
ஐயன்	- ஐயே	- ஈறழிந்து அயல் அகரம் ஏகாரமாயிற்று

எனவே பொது விதியால் இயல்பும் ஏகாரமும் மிகுதல் இன்றி. னகர, மெய்யீற்று உயர்திணைப் பெயர்களுள் சில. அளபெடுக்கும் சில ஈறுகெடும். சில ஈற்றயல் நீளும், சில ஈற்றயல் நீண்டு ஈறு கெடும். சில ஈறு கெட்டு ஈற்றயல் நீண்டு ஒகாரம் மிகும். சில ஈறுகெட்டு ஒகாரம் மிகும்.சில னகர மெய் யகர மெய்யாகும். சில ஈற்று னகரமெய் யகர மெய்யாகத் திரிந்து ஆகாரம் ஒகாரமாகி ஏகாரமாகும். சில ஈறு கெட்டு அயல் அகரம் ஏகாரமாகும் என்பதை அறியலாம். இவ்வாறு அமைவது அதன் விளியுருபுகளாகும்.

ஒருசார் னவ்வீற்று உயர்திணைப் பெயர்க்கண்

அளபுஈறு அயல்வழி நீட்சி அதனோடு

ஈறுபோதல் அவற்றோடு ஓவுறல்

ஈறழிந்து ஓவுறல் இறுதியில் வாதல்

அதனோடு இயல் திரிந்து ஏவுறல் ஈறழிந்து

அயலெ ஆதலும் விளியுருபு ஆகும் (நன் : 307)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

‘ள’ கர ஈற்று உயர்திணைப் பெயர் விளியருபேற்கும் முறை

மூவகைப் பெயர்களும் விளியேற்கும் போது இயல்பாதல், ஏகாரம் மிகுதல், இகர நீட்சி பெறல் என்பது பொது விதியாகும். ஆனால் ‘ள’ கர உயர்திணைப் பெயர்களில் சில பின்வரும் நிலைகளில் விளியுருபேற்கும்.

எ.கா – வேள் - வேஎள் - அளபெடுத்தது

எல்லாள் - எல்லா - ஈறு அழிந்தது

மக்கள் - மக்காள் - ஈற்றயல் நீண்டது

குழையாள் - குயையாய் - ளகரம் யகரமாயிற்று

அடிகள் - அடிகேள் - ஈற்றயல் அகரம் ஏகாரமாயிற்று

எனவே பொதுவிதியின்றி ளகர ஈற்று உயர்திணைப் பெயர்களுள் சில அளபெடுத்தலும் சில ஈறுகெடுதலும், சில ஈற்றயல் நீளலும், சில இறுதி ளகரம் யகரமாதலும், சில ஈற்றயல் அகரம் ஏகாரமாதலும் உண்டு என்பதை அறியலாம். இவையே விளியுருபுகளாகும்.

ண.்.கான் உயர் பெயர்க்கு அளவுஈறு அழிவுஅயல்
நீட்சி இறுதி யவ்வொற்று ஆதல்
அயலில் அகரம்ஏ ஆதலும் விளித்தனு (நன் : 308)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

ரகர ஈற்று உயர்திணைப் பெயர் விளியுருபேற்கும் முறை

மூவகைப் பெயர்களும் விளியேற்கும் பொது இயல்பாதல், ஏகாரம் மிகுதல், இகர நீட்சி பெறல் என்பது பொது விதியாகும். ஆனால் ரகர ஈற்று உயர்திணைப் பெயர்களுள் சில விளியுருபுகளை ஏற்கும் போது பின்வரும் முறையில் அமையும்.

எ.கா – சிறார் - சிறா அர் - அளபெடுத்தது

தெவ்வர் - தெவ்விர் - ஈற்றயல் அகரம் இகரமாயிற்று

வணிகர் - வணிகீர் - ஈற்றயல் அகரம் ஈகரமாயிற்று

சான்றோர்	- சான்றீர்	- ஈற்றயல் ஆகரம் ஈகரமாயிற்று
கணியார்	- கணியீரே	- ஈற்றயல் ஆகரம் ஈகரமாய் ஏகாரம் மிக்கது
நம்பியார்	- நம்பீரே	- ஈற்றில் ஏகாரம் மிக்கு அயல் யா கெட்டு அதன் அயல் இகரம் ஈகரமாயிற்று
எமர்	- எமரீர்	- ஈர் ஏற்றது

எனவே பொதுவிதியின்றி ளகர ஈற்று உயர்திணைப் பெயர்களுள் சில அளபெடுக்கும். சில ஈற்றயல் அகரம் இகரமாகவும் ஈகாரமாகவும் திரியும். சில அவ்வீற்றயல் ஆகாரம் ஈகாரமாகும். சில அதனோடு ஏகாரமேற்கும். சில ஈற்றில் ஏகாரம் மிக்கு அயலில் யா கெட்டு அதன் அயல் இகரம் ஈகாரமாகும். சில ஈற்றில் ஈர் ஆகும். இவ்வாறு அமைவதும் விளியுருபுகளாம்.

ரவ்வீற்று உயர்பெயர்க்கு அளபுஎழுல் ஈற்றுஅயல்

அகரம் இஈ ஆதல் ஆண்டை ஆ

ஈயாதல் அதனோடு ஏயுறல் ஈற்றுஏ மிக்குஅயல்

யாக்கெட்டு அதன்அயல் நீடல்

ஈற்றின் ஈருறல் இவையும் ஈண்டு உருபே (நன் : 309)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

லகர யகர ஈற்று உயர்திணைப் பெயர் விளியுருபேற்கும் முறை

மூவகைப் பெயர்களும் விளியேற்கும் பொது இயல்பாதல், ஏகாரம் மிகுதல், இகர நீட்சி பெறல் என்பது பொது விதியாகும். ஆனால் லகர ஈற்று உயர்திணைப் பெயர்கள் சில அளபெடுத்தும் சில ஈற்றயல் நீண்டும் விளியுருபேற்கும்.

எ.கா – மால் - மாஅல் - அளபெடுத்தது

மடவரல் - மடவரால் - ஈற்றயல் நீண்டது

யகர ஈற்று உயர்திணைப் பெயர்கள் அளபெடுத்து விளியுறுபேற்கும்.

எ.கா – சேய் - சேஎய்

எனவே பொது விதியேயன்றி லகர மெய்யீற்று உயர்திணைப் பெயர்கள் சில அளபெடுக்கும் என்றும், சில ஈற்றயல் நீளும் என்றும், யரக மெய்யீற்று உயர்திணைப் பெயர்கள் சில அளபெடுக்கும் என்றும் அறியலாம். இவ்வாறு அன்விளியுருபுகள் அமையும்.

லகைஈற்று உயர்பெயர்க்கு அளபுஅயல் நீட்சியும்

யகார ஈற்றிற்கு அளபுமாம் உருபே (நன் : 310)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

னகர இறுதி அ∴றிணைப் பொதுப்பெயர் விளியுருபேற்கும் முறை

மூவகைப் பெயர்களும் விளியேற்கும் பொது இயல்பாதல், ஏகாரம் மிகுதல், இகர நீட்சி பெறல் என்பது பொது விதியாகும். ஆனால் னகர இறுதி அ∴றிணைப் பெயர்களும், சில பொதுப் பெயர்களும், ஈறுகெட்டும், ஈற்றயல் நீண்டும் விளியுறுபேற்கும்.

எ.கா – அலவன் - அவல - அ∴றிணை ஈறுகெட்டது

அலவரன் - அலவா - அ∴றிணைப் பெயர் கெட்டு ஈற்றயல் நீண்டது.

சாத்தன் - சாத்த - பொதுப்பெயர் ஈறுகெட்டது.

சாத்தன் - சாத்த - பொதுப்பெயர் ஈறுகெட்டு ஈற்றயல் நீண்டது.

எனவே பொது விதியின்றிச் சில னகர மெய்யீற்று அ∴றிணைப் பெயர்களும். சில இருதிணைப் பொதுப்பெயர்களும் ஈறு கெட்டும், ஈறுகெட்டும், ஈற்றயல் விளியுறுபேற்கும் என்பதை அறியலாம்.

னவ்வீற்று உயர்திணை அல்இலு பெயர்க்கண்

இறுதி அழிவுஅத னோடுஅயல் நீட்சி (நன் : 311)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

லகர, ளகர அ∴றிணைப் பெயரும் பொதுப்பெயர் விளியுருபேற்கும் முறை

மூவகைப் பெயர்களும் விளியேற்கும் பொது இயல்பாதல், ஏகாரம் மிகுதல், இகர நீட்சி பெறல் என்பது பொது விதியாகும். ஆயினும் லகர, ளகர ஈற்று அ∴றிணைப் பெயர்க்கும் பொது விதியேயன்றி ஈற்றயல் நீளுதல் விளியுருபாம் என்பதை அறியலாம்.

லளஈற்று அ∴றிணைப் பெயர்பொதுப் பெயர்க்கண்

ஈற்றுஅயல் நீட்சியும் உருபுஆ கும்மே (நன் : 312)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

விளியுருபுகளுக்குப் புறநடை எவை

விளித்தல் என்பது பொதுவாக அருகில் இருப்பவரை விளித்தல், தூரத்திலிருப்பவரை விளித்தல், வேதனையில் விளித்தல் என்ற நிலைகளில் அமையும். அவை முறையே அண்மை விளி, சேய்மை விளி. புலம்பல் என்றழைக்கப்படும்.

முன் சொல்லப்பட்ட விளியுருபுகளுள் அண்மையில் இருப்பவரை விளிக்கும்போது இயல்பாயும் ஈறுகெட்டும் அமையும்.

எ.கா – தம்பி - அண்மைவிளி இயல்பு

அரச - அண்மைவிளி ஈறுகெட்டது.

தூரத்திலுள்ள வரை விளிக்கும்போது விளியுருபுகள் அளபெடுக்கும்.

எ.கா – சிற அர், மா அல், சே எய்

வேதனையோடு இணைந்த புலம்பலில் விளியுருபுகள் ஒகார நீட்சியைப் பெறும்.

எ.கா – ஐயாவோ, அப்பாவோ

எனவே முன்சொல்லப்பட்ட விளியுருபுகளுள் இயல்பாதலும் ஈறுகெடுதலும் அண்மை விளியில் இடம் பெறும் என்றும். அளபெடுத்தல் சேய்மை விளியில் இடம் பெறும் என்றும, ஓகாரம் மிகுதல் புலம்பல் விளியில் இடம்பெறும் என்றும் அறியலாம்.

அண்மையின் இயல்பும் ஈறு அழிவும் சேய்மையின்

அன்பும் புலம்பின் ஓவும் ஆகும். (நன் : 313)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

விளியுருபேலாப் பெயர்கள்

நுமன், நுமள், நுமர் - நுவ்வொடுற்ற ன, ள, ர ஈற்றுப் பெயர்கள்

ஏவன், எவள். ஏவர், எவை, எது - ன, ள, ர. வை, து

யாது, யாவன், யாவர், யாவை, யாது - ஈற்று வினா

அவன், அவள், அவர். ஆவை, அது - சுட்டுப் பெயர்கள்

இவன். இவள். இவர், இவை, இது - ன, ள, ர, வை, து

உவன், உவள். உவர், உவை, உது - பெயர்கள்

மற்றையான், மற்றையாள் மற்றையார், மற்றையது, மற்றையன, பிறன், பிறள், பிறர், பிறிது, பிற என்பனவும் விளியுருபேலாப் பெயர்களாகும்.

எனவே நுவ்வொடுற்ற ன, ள, ர ஈற்றுப் பெயர்களும் ன, ள, ர, வை, து ஈற்று வினாச் சுட்டுப் பெயர்களும் ன, ள, ர, வை, து சுட்டுப் பெயர்களும் தாம், தான் என்னும் பெயர்களும் பிறவும் விளியுருபேலாப் பெயர்களாகும்.

நுவ்வொரு வினாச்சுட்டு எற்ற ன ள ர

ஐவ து தாம் தான் இன்னனி விளியா (நன் : 314)

என்னும் நூற்பா விளி ஏலாத பெயர்களைத் தொகுத்துச் சுட்டுகிறது.

முதற்பெயர் சினைப் பெயர்களின் வேற்றுமைக்குப் புறநடை

யுானையைக் காலின்கண் வெட்டினான். இத்தொடரில் யானை என்னும் முதற்பெயர். இரண்டாம் வேற்றுமை உருபாகிய 'ஐ' பெற்று வந்துள்ளது. அதனால் கால் என்னும் சினைப் பெயர் ஏழாம் வேற்றுமை உருபாகிய 'கண்' என்பதைப் பெற்று அமைந்துள்ளது.

யானையது காலை வெட்டினான். இத்தொடரில் யானை என்னும் முதற்பெயர் ஆறாம் வேற்றுமை உருபாகிய 'அது' என்பதைப் பெற்றுள்ளது. அதனால் கால் என்னும் சினைப்பெயர் 'கண்' என்னும் ஏழாம் வேற்றுமை உருபு இன்றி அமைந்துள்ளது.

எனவே முதற்பெயரை ஐயுறுபு பொருந்தினால் சினைப் பெயரைக் கண்ணுரப பொருந்தும். முதற்பெயருக்கு அது உருபுவரின் சினைப் பெயருக்கு ஐ உருபு வரும் என்றும் அறியலாம்.

முதலை ஐயுறின் சினையைக் கண்உறும்

அதுமுதற் காயின் சினைக்கு ஐ ஆகும். (நன் : 315)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

முதல் சினைக்கும் பிண்டப் பொருளுக்கும் புறனடை

உலகத்திலுள்ள முதற்பொருளும், சினைப்பொருளும் சொல்லக் கூடியவரின் குறிப்பால், முதற்பொருளே சினைப் பொருளாகவும், சினைப் பொருளே முதற்பொருளாகவும் மாறுபட்டு வரும்.

கை என்பது மனிதனை நோக்கும்போது சினைப்பொருளாயும், விரலை நோக்கும்போது முதற்பொருளாயும் அமையும்.

அதே போன்று பிண்டப் பொருளும் (தொகுதிப் பொருள்) அவ்வாறே தொகுத்த பொருளிவை, தொகுக்கப்பட்ட பொருளிவை என வெவ்வேறு பொருள்களை உடையவனல்ல. குறிப்பால் தொகுதிப் பொருளாயும். தொகுக்கப்பட்ட பொருளாயும் வேறு வேறாகக் கூறலாம்.

எ.கா - நெல்லைப் பொலியின்கண் வாரினான்

பொலியின்கண் நெல்லை வாரினான்

நெல்லினது பொலியை வாரினான்

இவ் எடுத்துக்காட்டுகளால் பிண்டப் பொருளாகிய பொலிக் குப்பைகளும், பிண்டித்த பொருளாகிய நெல்லும் வேறாகமையை அறியலாம்.

எனவே முதற்பெயரிவை சினைப்பெயரிவை என வேறுபட உரைப்பது உரைப்பவரின் குறிப்பைக் கொண்டே அமையும். பிண்டப் பொருளும் அத்தன்மை உடையதாகும்.

முதலிவை சினையிவை எனவேறு உளவில்
உரைப்போர் குறிப்பின் அற்றே பிண்டமும் **(நன் : 316)**

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

உருபுகள் தொடர்பான சிறப்பு இலக்கணங்கள்

எட்டு வேற்றுமைகளையும், அவற்றுக்கான உருபுகளையும் வரிசையாக விளக்கிய நன்னூலாசிரியர் பெயரியலின் முடிவில் வேற்றுமை உருபுகள் தொடர்பான சிறப்பு இலக்கணக் கூறுகள் ஒன்றிரண்டை வழங்கியள்ளார்.

அவையாவன உருபு மயக்கம், முதற்பெயர், சினைப் பெயர், உருபு மாற்றம்.

உருபு மயக்கம்

ஒவ்வொரு வேற்றுமைக்கும் பொருளும் உருபும் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. சில வேற்றுமைப் பொருள்களை தமக்குரிய உருபை விட்டு வேறு வேற்றுமை உருபை ஏற்று வருதல் உண்டு. அங்ஙனம் வரினும் பொருளுக்கு ஏற்ப உருபு திரியுமே யன்றி உருபுக்கேற்பப் பொருள் தெரியாது.

எ.கா - காலத்தி னாற் செய்த நன்றி

தகுந்த காலத்தின் கண் செய்த உதவி என்பது பொருள் . ஏழாம் வேற்றுமை உருபு வரவேண்டிய இடத்து மூன்றன் உருபு வந்துள்ளது.

இவ்வாறு ஒரு வேற்றுமை உருபு நிற்க வெண்டிய இடத்து வேறொரு வேற்றுமையின் உருபு வந்து மயங்குவதை உருபு மயக்கம் என்பர்.

யாதன் உருபின் கூறிற்று ஆயினும்

பொருள்செல் மருங்கின் வெற்றுமை சாரும். (நன் : 317)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

சில வேற்றுமை உருபுகள் செய்யுளின் திரிந்து வரும் முறை

உயர்திணையிலும் ஐ, ஆன், கு ஆகிய மூன்று வேற்றுமை உருபுகளும் செய்யுளில் அமையும்போது அகரமாகத் திரியும்.

எ.கா – காவலனோக் களிறஞ்சுமே - காவலோனை

புலவரான - புலவரான்

கடிநிலையின்றே ஆசிரியற்க - ஆசிரியற்கு

அ∴றிணையில் செய்யுளிடத்து ‘ஆன்’ உருபு மட்டுமே அகரமாகத் திரியும்.

எ.கா – புள்ளினான - புள்ளினான்

எனவே ஐ, ஆன், கு என்னும் வேற்றுமை உருபுகள் செய்யுளில் உயர்திணைப் பொருளில் இடம்பெறும் போது அகரமாகத் திரியும் என்றும் இவற்றுள் ஆன் மட்டும் செய்யுளில் அ∴றிணைப் பொருளில் இடம்பெறும்போது அகரமாகத் திரியும் என்றும் அறியலாம்.

ஐஆன்குச் செய்யுட்கு அவ்வும் ஆகும்

ஆகா அ.்.றிணைக்கு ஆன்அல் லாதன. (நன் : 318)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

எட்டு வேற்றுமைகளுக்கு உரிய முடிக்கும் சொல்

கருவூரன் கிழக்கு - இத்தொடர் எல்லைப் பொருளை உணர்த்தும் ஐந்தாம் வேற்றுமையின் இன் உருபு கொண்டு முடிந்துள்ளது.

சாத்தனது கை - இத்தொடர் தற்கிழமைப் பொருளுக்குரிய ஆறாம் வேற்றுமையினது உருபு கொண்டு முடிந்துள்ளது.

இதன் மூலம் எல்லைப் பொருளில் வரும் ஐந்தாம் வேற்றுமையும். கிழமைப் பொருளில் வரும் ஆறாம் வேற்றுமையும் முடிக்கும் சொல்லாகப் பெயரைக் கொண்டமையும் என்பதையும் அறியலாம்.

எல்லைப் பொருள் ஒழிந்த நிலையில் அமையும் ஏனைய வேற்றுமைகள் வினையைக் கொண்டு முடியும்.

எ.கா – சாத்தன் வந்தான்

குடத்தை வனைந்தான்

வாளால் வெட்டினான்.

நான்காம் ஏழாம் வேற்றுமைகள் வினையை அன்றிப் பெயரையும் முடிக்கும் சொல்லாகப் பெறும்.

எ.கா – மணியின் கண்ஒளி

பிணிக்கு மருந்து

இத்தொடர்கள் மணியின்கண் (இருக்கும்) ஒளி எனவும் பிணிக்கு (கொடுக்கும்) மரந்து எனவும் வினையை வேண்டி நிற்பதனால் வினையோடு பொருந்தும் பெயர்களாயின.

வினையைக் கொண்டு முடியும் சில வேற்றுமைகள் தொழிற்பெயரையும் விணையாலணையும் பெயரையும் கொண்டு முடியும்.

எ.கா – சாத்தன் வருதல்

குடத்தை வனைந்தான்

முதல் வேற்றுமை. பெயரையும் வினாவையும் கொண்டு முடியும்.

எ.கா – சாத்தன் இவன்

சாத்தன் யாவன்

எனவே எல்லைப் பொருளில் வரும்ஐந்தாம் வேற்றுமையும், ஆறாம் வேற்றுமையும் பெயரகைக் கொண்ட முடியும் என்றும் ஒழிந்த எழுவாய் முதலிய வேற்றுமைகள் வினைகொண்டு முடியும் என்றும். அவற்றுள் நான்காம், ஏழாம் வேற்றுமைகள் வினையன்றிப் பெயரையும் கொண்டு முடியும் என்றும், பெரும்பாலும் என்பதனால் வினைகொண்டு முடியும். சில வேற்றுமைகள் தொழிற் பெயரையும் விணையாலணையும் பெயரையும் கொண்டு முடியும் என்றும் எழுவாய் வேற்றுமை பெயரையும் வினாயையும் கொண்டு முடியும் என்று அறியலாம்.

எல்லை என்றும் அதுவும் பெயர் கொளும்

அல்ல வினைகொளும் நான்குஏழ் இருமையும்

புல்லும் பெரும்பாலும் என்மனார் புலவர் **(நன் : 319)**

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

வினையியல்

வினையியலில் வினைச் சொல்லின் இலக்கணம் தெளிவுபடத்தப்பட்டுள்ளத. இதன்கண் வினைச் சொல்லின் விளக்கம் - பகுப்பு வினை முற்றின் இலக்கணம் - பகுப்பு – பெயரெச்சம் - வினையெச்சம் - முற்றெச்சம் ஆகியன விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

பொருளின் புடைப் பெயர்ச்சியே வினையாகும். இது வினையடி எனப்படும். முதனிலையினடியாகத் தோன்றிப் பல்வேறு வடிவேங்களைப் பெறும். நட, போ, உண், எழு, படு, செல் முதலியன வினைப் பகுதிகளாகும்.

இவை பின்வரும் நிலைகளில் விரிவு பெறும்

நட - ஏவல் ஒருமை வினைமுற்று

நடக்க - வியங்கோள் வினைமுற்று

நடந்தான் - தெரிநிலை வினைமுற்ற

நடந்த - பெயரெச்சம்

நடந்து - வினையெச்சம்

நடந்தவன் - வினையாலணையும் பெயர்

நடத்தல் - தொழிற்பெயர்

நடந்தவன், நடத்தல், என்ற இரண்டு பெயர்களாகும். வினை. வேற்றுமை ஏற்காது தொழிலையும் காலத்தையும் காட்டும். பெயர், காலம் காட்டாது வேற்றுமை ஏற்கும்.

ஆனால் நடத்தல் என்பது நடந்தனை நடத்தலால் என வேற்றுமை ஏற்றும் வரும் என்பதை அறியலாம்.

என்றாலும் நடத்தல் என்ற தொழிற்பெயரும் நடந்தவன் என்ற வினையடியாகவே பிறந்துள்ளன.

இவை தவிர ஏனைய ஆறு விரிகளும் (நட, நடக்க, நடந்தான், நடந்த, நடந்து) முற்றுவினை, பெயரெச்சவினை, வினையெச்ச வினை எனப் பாகுபடத்தப்படும். இம்மூன்றும் தெரிநிலை வினை, குறிப்பு வினை என மேலும் விரிவு பெறும்.

வினைச் சொல் வகைகள்

1. வினைமுற்று (முற்று வினை)
2. எச்சவினை

வினைமுற்று இரண்டு வகைப்படும். அவை

தெரிநிலை வினைமுற்று

குறிப்பு வினைமுற்று

எச்ச வினை இரண்டு வகைப்படும்.

1.பெயர் எச்சம்

2. வினை எச்சம்

பெயர் எச்சம் : 1. தெரிநிலை பெயரெச்சம் 2. குறிப்புப் பெயரெச்சம்

வினை எச்சம் : 1.தெரிநிலை வினை எச்சம் 2. குறிப்பு வினைமுற்று

வினைமுற்று

ஒரு செயல் முடிவு பெற்று நிற்பது வினைமுற்று எனப்படும்.

வகை – 1

வளவன் வந்தான்

குமணன் வருகின்றான்

பொழிலன் வருவான்

என்னும் எடுத்துக்காட்டுகளில் இரண்டாவதாக, இடம் பெற்ற சொற்களை உற்று நோக்குக.

அவை எழுவாயாகிய பெயர்ச் சொல்லின் செயலைக் குறிக்கின்றன. தொடரின் பொருள் முடிவ பெற்று விளங்குகின்றன.

செயல் முழுமை பெற்றதால் வினைமுற்று

இறந்த காலம் (வந்தான்) நிகழ்காலம் (வருகின்றான்) எதிர்காலம் (வருவான்) என யாதானும் ஒரு காலத்தைத் தெளிவாகத் தெரிவிப்பதால் தெரிநிலை வினைமுற்று.

ஆறும் தருவது

காலம் உள்ளிட்டு ஆற செய்திகளைத் தெரிநிலை வினைமுற்று என்பது இலக்கண வரையறை.

தெரிநிலை வினை

படித்தான் என்பது தெரிநிலை வினையாகும். ஏவ்வாறெனில் படித்தான் என்பத 'ஆன்' விகதி பெற்று உயர்திணை ஆண்பாலைக் கருத்தாவாக உணர்த்துகிறது. 'படி' என்னும் இடைநிலை இறந்த கால்த்தை வெளிப்படுத்துகிறது. படிப்பதற்குக் கண், வாய், ஆகியன காரணமாகின்றன. படிக்கும் இடம் பாடசாலை அல்லது வீடு என்பது உணர்த்தப்படுகிறது. பாட அறிவு செயப்படு பொருளாகிறது.

எனவே படித்தான் என்னும் வினைச்சொல் செய்பவன், கருவி, நிலம் (இடம்) செயல், காலம், செயப்படுபொருள் என்ற ஆறினையும் வெளிப்படுத்துவதை அறியலாம்.

இவ்வாறு கருத்தா, கருவி, நிலம் (இடம்) செயல், காலம், செயப்படுபொருள் என்ற ஆறினையும் வெளிப்படையாக உணர்த்தும் வினை தெரிநிலைவினை எனப்படும்.

செய்பவன் கருவி நிலம் செயல் காலம்

செய்பொருள் ஆறும் தருவது வினையே (நன் : 320)

என்னும் நூற்பா இதனை விளக்குகின்றது.

குறிப்பு வினை

பொன்னன்	-	பொருள்பெயர்
சிதம்பரத்தான்	-	இடப்பெயர்
ஓணத்தான்	-	காலப்பெயர்
மூக்கன்	-	சினைப்பெயர்
நல்லவன்	-	பண்புப்பெயர்
நடையன்	-	தொழிற்பெயர்

இத்தொடர்கள் ‘அன்’ விகுதி பெற்று உயர்திணை ஆண்பாலைக் கருத்தாவாக வெளிப்படுத்துகின்றன. ஏனையவை தெரிநிலை வினையைப் போன்று வெளிப்படையாக அமையவில்லை. அவற்றை நாமே குறிப்பால் உணர்ந்த கொள்ள வேண்டும்.

எவ்வாறெனில் பொன்னன் என்பது பெயர்ச்சொல் போல் தோன்றினும் பொன்னை உடையவனாக இருந்தான் எனத் தொழிலை உணர்த்துவதால் வினைச்சொல் ஆயிற்று. இருந்தான் என்பதைக் கறிப்பாகக் கொண்டு கருவி, நிலம், காலம், செயல், செயப்படுபொருள் ஆகியவற்றை நாம் வருவித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பொன்னன் என்பது பொருட்பெயரடியாகவும், சிதம்பரத்தான் என்பது இடப்பெயரடியாகவும், ஓணத்தான் என்பது காலப்பெயரடியாகவும், மூக்கன் என்பது சினைப்பெயரடியாகவும், நல்லவன் என்பது பண்புப்பெயரடியாகவும், நடையன் என்பது தொழிற்பெயரடியாகவும் வந்துள்ளன.

இவ்வாறு பொருள், இடம், காலம், சினை, பண்பு, தொழில் என்னும் அறுவகைப் பெயர்களின் அடியாகத் தோன்றிக் கருத்தாவை மட்டும் வெளிப்படையாக உணர்த்திக் கருவி, நிலம், காலம், செயல், செயப்படுபொருள் ஆகியவற்றைக் குறிப்பால் உணர்த்தும் வினை குறிப்பு வினை எனப்படும்.

பொருள்முதல் ஆறினும் தோன்றிமுன் ஆறனுள்

வினைமுதல் மாத்திரை விளக்கல் வினைக்குறிப்பே (நன் : 321)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

வினைச்சொல் பாகுபாடு

தெரிநிலை வினை. குறிப்பு வினை எனப் பாகுபடுத்தப்பட்ட வினைச்சொல், முற்று, பெயரெச்சம், வினையெச்சம் என மூன்றாகப் பகுக்கப்படும். இம்மூன்றும் திணைபால் இடங்களுள் ஒன்றிற்குச் சிறப்பாகவும் பலவற்றிற்குப் பொதுவாகவும் வரும்.

அவைதாம்

மற்றும் பெயர்வனை எச்சமும் ஆகி

ஒன்றற் குரியவும் பொதுவு மாகும் (நன் : 322)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

வினைமுற்று

தெரிநிலை வினை	குறிப்பு வினை	அறுவகைப்பெயர்
செய்தான் இராமன்	பெரியன் இராமன்	பொருள்
குளிர்ந்தது நிலம்	வலியது நிலம்	இடம்
வந்தது கார்	கரியது கார்	காலம்
குவிந்த கை	சிறியது கை	சினை
வந்தது நன்மை	உள்ளத நன்மை	பண்பு
ஒழிந்தது பிறப்பு	கொடியது பிறப்பு	தொழில்

இத்தொடர்கள் செய்பவன் கருவி, நிலம், காலம், செயல், செயப்படுபொருள் என்ற ஆறினையும் முறையாக வெளிப்படுத்தியும் குறிப்பாக வெளிப்படுத்தியும் அறுவகைப் பெயர்களின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளன.

இத்தொடர்களில் அமைந்துள்ள வினைச் சொற்கள் திணை, பால்காட்டும் விகுதிகளோடு முற்றுப்பெற்று நிற்கும் வினைகளைக் கொண்டுள்ளன. இவை முற்றுவினை அல்லது வினைமுற்று எனப்படும்.

செய்பவன் கருவி, நிலம், காலம், செயல், செயப்படுபொருள் என்ற ஆறினையும் முறையாக வெளிப்படுத்தி அறுவகைப் பெயர்களின் அடிப்படையில் திணை, பால் விகுதிகளோடு முற்றுப்பெற்று நிற்கும் வினையைத் தெரிநிலை வினைமுற்று ஆகும்.

செய்பவனை மட்டும் வெளிப்படுத்தி கருவி, நிலம், காலம், செயல், செயப்படுபொருள் அகியவற்றைக் குறிப்பால் வெளிப்படுத்தி அறுவகைப் பெயர்களின் அடிப்படையில் திணை பால் விகுதிகளோடு முற்று பெற்று நிற்கும் வினையைக் குறிப்பு வினை என்பர்.

பொதுஇயல்பு ஆறையும் தோற்றிப் பொருட்பெயர்
முதல்அறு பெயர்அலது ஏற்பிலது முற்றே (நன் : 323)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

தெரிநிலை வினைமுற்றின் பாகுபாடுகள்

படர்க்கை வினைமுற்று

இது ஆண்பால் விமுைற்று, பெண்பால் வினைமுற்று, பலர்பால் விமுைற்று, ஒன்றன்பால் வினைமுற்று, பலவின்கால் வினைமுற்று எனும் 5 பாகுபாடுகளை உடையது.

இடம்	பால்	இறந்தகாலம்	நிகழ்காலம்	எதிர்காலம்
படர்க்கை	ஆண்பால்	நடந்தான்	நடக்கிறான்	நடப்பான்
	பெண்பால்	நடந்தாள்	நடக்கிறாள்	நடப்பாள்
	பலர்பால்	நடந்தார்	நடக்கின்றார்	நடப்பார்
	ஒன்றன்பால்	நடந்தது	நடக்கின்றது	நடப்பது
	பலவின்பால்	நடந்தன	நடக்கின்றன	நடப்பன

இத் தெரிநிலைவினை முற்றுகள் படர்க்கை இடத்தில் அமைந்துள்ளது. ஐம்பாலையும், முக்காலத்தையும் உணர்த்துகின்றன. எனவே படர்க்கை அடத்தில் அமையும் தெரிநிலை வினைமுற்றுக்கள் பதினைந்து (1 நூ 5 நூ 3) என்பதை அறியலாம்.

இடம்	எண்	இறந்தகாலம்	நிகழ்காலம்	எதிர்காலம்
தன்மை	ஒருமை	நடந்தேன்	நடக்கின்றேன்	நடப்பேன்
	பன்மை	நடந்தோம்	நடக்கின்றோம்	நடப்போம்

இத்தெரிநிலை வினைமுற்றுக்கள் தன்மை இடத்தில் அமைந்து ஒருமை. பன்மை எண்களையும் முக்காலத்தையும் உணர்த்துகின்றன. எனவே தன்மை இடத்தில் அமையும் ஒருமை, பன்மை, தெரிநிலை வினைமுற்றுக்கள் ஆறு (2 நூ 3)

இடம்	பால்	இறந்தகாலம்	நிகழ்காலம்	எதிர்காலம்
முன்னிலை	ஒருமை	நடந்தாய்	நடக்கிறாய்	நடப்பாய்
	பன்மை	நடந்தீர்	நடக்கின்றீர்	நடப்பீர்

எனவே படர்க்கை இடத்தில் அமையும் தெரிநிலை வினைமுற்றுக்கள் பதினைந்தும் என்றும் தன்மை இடத்தில் ஒருமை, பன்மை எண்களில் அமையும் தெரிநிலை வினைமுற்றுக்கள் ஆறு என்றும். படர்க்கை இடத்தில் ஒருமை, பன்மை எண்களில் அமையும் தெரிநிலை வினைமுற்றுக்கள் ஆறு என்றும் அறியலாம். ஆக மொத்தம் மூன்று இடங்களிலும். ஐம்பால்களிலும் ஒருமை, பன்மை எண்களில் இடம்பெறும் தெரிநிலை வினைமுற்றுக்கள் 27 ஆகும்.

ஒருவன்முதல் ஐந்தையும் படர்க்கை இடத்தும்
ஒருமைப் பன்மையைத் தன்மைமுன் னிலையிலும்
முக்கா லத்தினும் முரண முறையே
மூவைந்து இருமூன்று ஆறாய் முற்று
வினைப்பதம் ஒன்றே முஒன் பானாம் **(நன் : 324)**

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

ஆண்பால் படர்க்கை வினைமுற்று

நடந்தான், நடந்தனன் - இறந்த காலம்
நடக்கின்றான், நடக்கின்றனன் - நிகழ்காலம்
நடப்பான், நடப்பன் - எதிர்காலம்
} தெரிநிலை

குழையான், குழையாள் } குறிப்பு வினைமுற்று

குழையன், குழையள்

இந்தத் தெரிநிலை குறிப்பு வினைமுற்றுக்கள் அன், ஆன் என்னும் இரண்டு விகுதிகளைப் பெற்று படர்க்கை இடத்தையும் உயர்திணை ஆண்பாலையும், முக்காலங்களையும் உணர்த்துகின்றன.

எனவே அன், ஆன் விகுதிகளை இறுதியுடைய வினைச் சொற்கள் ஆண்பால் படர்க்கை தெரிநிலை வினைமுற்றும், குறிப்பு வினைமுற்றும் ஆகும்.

அன்ஆன் இறுமொழி ஆண்பால் படர்க்கை (நன் : 325)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

பெண்பால் படர்க்கை வினைமுற்று

நடந்தாள், நடந்தனள் - இறந்த காலம்
நடக்கின்றாள், நடக்கின்றனள் - நிகழ்காலம் } தெரிநிலைவினை
தெரிநிலை நடப்பாள், நடப்பள் - எதிர்காலம்

குழையாள், குழையள் - குறிப்பு வினைமுற்று

இத் தெரிநிலை குறிப்பு வினைமுற்றுக்கள் அள். ஆள் என்னும் விகுதிகளைப் பெற்று படர்க்கை இடத்தையும் உயர்திணை பெண்பாலையும், முக்காலங்களையும் உணர்த்துகின்றன.

எனவே அள், ஆள் விகுதிகளை இறுதியுடைய வினைச் சொற்கள் பெண்பால் படர்க்கை தெரிநிலை வினைமுற்றும், குறிப்பு வினைமுற்றும் ஆகும்.

அள்ஆன் இறுதிமொழி பெண்பால் படர்க்கை (நன் : 326)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

பலர்பால் படர்க்கை வினைமுற்று

அர், ஆர், ப, மார் என்னும் நான்கு விகுதிகளையும் பெற்றுவரும் சொற்கள் பலர்பால் வினை முற்றுகளாகும்.

நடந்தார், நடந்தனர் - இறந்த காலம்
நடக்கின்றனர், நடக்கின்றனர் - நிகழ்காலம் } தெரிநிலை

நடப்ப நடப்ப - எதிர்காலம்

நடப்பர், குழையர்
நடப்பார், குழையார்
நடப்பா - குறிப்பு வினைமுற்று
கொண்மார்

இத் தெரிநிலை குறிப்பு வினைமுற்றுக்கள் அர், ஆர், ப, மார் என்னும் நான்கு விகுதிகளையும் பெற்று படர்க்கை இடத்தையும் உயர்திணைப் பலர்பாலையும் இடத்தையும் உணர்த்துகின்றன.

இவற்றுள் அர், ஆர் பலர்பால் படர்க்கை தெரிநிலை வினைமுற்றாகவும் பலர்பால் படர்க்கைக் குறிப்பு வினைமுற்றாகவும் முக்காலங்களையும் உணர்த்தும்.

ஏனைய இரண்டும் (ப, மார்) தாமே காலம் காட்டுவதால் பலர்பால் படர்க்கை குறிப்பு வினையாகாது.

எனவே அர், ஆர், ப, மார் என்னும் நான்கு விதிகளும் பலர்பால் படர்க்கை வினைமுற்றுக்கள்என்றும், இவற்றுள் அர், ஆர் என்பன பலர்பால் படர்க்கை இடத்தில் தெரிநிலை வினையாகவும், குறிப்பு வினையாகவும் வரும் என்றும் ப, மார் ஆகியன தாமே காலம் காட்டுவதால் குறிப்பு வினை ஆகா என்றும் அறியலாம்.

அர்ஆர் பவ்வூர் அகரமார் ஈற்ற
பல்லோர் படர்க்கை மார் வினையோட முடியுமே (நன் : 327)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

ஒன்றன்பால் படர்க்கை வினைமுற்று

து,று,டு என்னும் மூன்று விகுதிகளையும் உடைய சொற்கள் ஒன்றன் பால் வினைமுற்றுகள் ஆகும்.

நடந்தது, ஓடிற்று - இறந்தகாலம்
நடக்கின்றது, ஆகின்றது – நிகழ்காலம் } தெரிநிலை வினை
நடப்பது – எதிர்காலம்

பொன்னது, குழையிற்று, பொருட்டு – குறிப்பு வினை

இத் தெரிநிலை குறிப்பு வினைமுற்றுக்கள் து, று, டு என்னும் மூன்று விகுதிகளையும் உடைய சொற்கள் குற்றுகர விகுதிகளைப் பெற்று அ.ஃ.றிணையையும், ஒன்றன்பாலையும் படர்க்கை இடத்தையும் உணர்த்துகின்றன. இது ஒன்றன் பால் வினைமுற்றுகள் ஆகும்.

இவற்றுள் 'று' விகுதி இறந்த காலத்திற்கு மட்டுமே வரும். அதே போன்று 'டு' விகுதி முக்காலத்திற்கும் வராது குறிப்பு வினைக்கு மட்டுமே வரும்.

எனவே து, று, டு ஆகியவை ஒன்றன் பால் தெரிநிலை குறிப்பு வினைமுற்றுகள் என்றும் அவற்றுள் 'று' விகுதி இறந்த காலத்தில் மட்டுமே வரம் என்றும் 'டு' விகுதி குறிப்பு வினையில் மட்டுமே இடம்பெறும் என்றும் அறியலாம்.

துறுடுக் குற்றிய லுகர ஈற்ற

ஒன்றன் படர்க்கை டுக்குறிப்பின் ஆகும் (நன் : 328)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

பலவின்பால் படர்க்கை வினைமுற்று

நடந்தன, நடக்கின்றன. நடப்பன - அ தெரிநிலையில் வந்தன

குழையன - அ குறிப்பு வினை

நடவா - அ எதிர்மறை வினை

இத் தொடரில் குறிப்பு வினைமுற்றுக்கள் அ, ஆ என்னும் இரண்டு விகுதிகளையும் பெற்று அ.ஃ.ணையையும் உடைய சொற்கள் பலவின்பால் வினைமுற்றுகள் ஆகும். பலவின் பாலையும் படர்க்கை இடத்தையும் உணர்த்துகின்றன.

இவற்றுள் 'ஆ' விகுதி எதிர்மறைப் பொருளில் மட்டுமே இடம் பெற்று இறந்த காலத்தைக் காட்டும்.

எனவே அ, ஆ அ.ஃ.றிணைப் பலவின்பால் படர்ககை தெரிநிலை. குறிப்பு வினை முற்றுக்கள் என்றும் 'ஆ' இறந்த காலத்தில் எதிர்மறைப் பொருளில் மட்டுஆம இடம்பெறும் என்றும் அறியலாம்.

அஆ ஈற்ற பலவின்பால் படர்க்கை

ஆவே எதிர்மறைக் கண்ண தாகும் (நன் : 329)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

இருதிணைப் பொது வினை

தன்மை வினை முற்றுக்களும், முன்னிலை வினை முற்றுக்களும், வியங்கோள் வினை முற்றுக்களும், வேறு, இல்லை, உண்டு என்னும் குறிப்பு வினைமுற்றுக்களும் தெரிநிலையும் குறிப்புமாகிய பெயரெச்ச வினை எச்சங்களும் உயர்திணை, அஃறிணை என்னும் இருதிணைக்கும் பொது வினைகளாம். இவைகளின் விளக்கம் பின்வரும் நூற்பாக்களில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

தன்மை வினைமுற்று

எ.கா - நான் வந்தேன்

நாங்கள் வந்தோம்

இவை, பேசுவோர் தம்மைக் குறிப்பது ஆகும். எனவே தன்மை வினைமுற்று ஆகிறது.

தன்மை வினைமுற்று ஒருமை, பன்மை என்னும் இரண்டு பாகுபாடுகளை உடையது.

தன்மை ஒருமை வினை முற்று

யான், யாம், நான், நாம் என்பன தன்மைப் பெயர்கள் கு, டு, து, று, அல், அன், என், ஏன் எனும் விகுதிகளை ஈற்றில் கொண்டுள்ள வினைச் சொற்களைப் பெற்று ஒருமை எண்ணைச் சுட்டும்.

இவ்வாறு தன்மைப் பெயர்களுடன் இவ்விகுதிகளைக் கொண்டு ஒருமை எண்ணைச் சுட்டும் வினைச் சொற்கள் தன்மை ஒருமை வினை முற்று எனப்படும்.

இவ்வாறு கு, டு, து, று என்பன வல்லினத்தின் மேல் உகரம் ஏறிவந்த குற்றுகரங்கள் ஆகும். இவற்றை ஈற்றில் பெற்றுள்ள வினைச் சொற்கள் காலம் காட்டும். எனவே இவை குறிப்பு வினையில் வராது.

எ.கா - கு – நான் உண்கு (உண்பேன்) – எதிர்காலம தன்மை ஒருமை வினைமுற்று

டு – நான் உண்டு - இறந்த காலத் தன்மை ஒருமை வினைமுற்று

து – நான் வருது – எதிர்காலத் தன்மை ஒருமை வினைமுற்று

று – நான் சேறு – (எதிர்காலத் தன்மை ஒருமை வினைமுற்று

அல் - நான் செய்வல் (எதிர்காலத் தன்மை ஒருமை வினைமுற்று

‘அல்’ விகுதி இடைநிலையோடு இணைந்து தெரிநிலையில் எதிர்காலத்தில் மட்டுமே வரும். குறிப்பு வினையில் வராது.

எ.கா – யான் செய்வல் - எதிர்காலத் தன்மை ஒருமை வினைமுற்று

அன், என், ஏன் என்பன தெரிநிலையிலும் குறிப்பு வினையிலும் இடம்பெறும்.

தெரிநிலை வினை	**குறிப்பு வினை**	**விகுதி**
உண்டனன், உண்கின்றனன், உண்பன்	குழையன்	அன்
உண்டனென், உண்கின்றெனன், உண்பென்	குழையென்	என்
உண்டேன், உண்கின்றேன், உண்பேன்	குழையேன்	ஏன்

கு, டு, து, று, அல், அன், என், ஏன் ஆகிய எட்டையும் விகுதியாகக் கொண்ட தன்மை வினைமுற்றுக்கள் இருதிணையிலும் ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன்பால் ஆகிய மூன்று பாலிலும் இடம்பெற்று ஒருமை எண்ணை மட்டுமே உணர்த்தும்.

எனவே கு, டு, து, று என்னும் நான்கு குற்றியலுகர விகுதிகளையும் அல், அன், என், ஏன் என்னும் மெய்யீற்று விகுதிகளையும் ஈற்றில் கொண்டுள்ள வினைச் சொற்கள் இருதிணைக்கும் முப்பாலுக்கும் ஒருமை எண்ணுக்கும்உட்பட்டு அமையும் பொதுவாகிய தன்மை ஒருமை தெரிநிலை குறிப்பு வினைமுற்றுக்களாகும்.

குடுதுறு என்னும் குன்றிய லுகரமோடு

ஆல்அன் என்ஏ ஆகும் ஈற்ற

இருதிணை முக்கூற்று ஒருமைத் தன்மை நன் : 331)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று

உள்பாட்டுத் தன்மை பன்மை வினைமுற்றுக்கள்

இடம்	தெரிநிலைவினை	குறிப்பு வினை	விகுதி
முன்னிலை	உண்டனம், உன்கின்றனம், உண்பன்	குழையம்	அம்
யானும் நீயும்	உண்டாம், உண்கின்றாம், உண்பாம்	குழையாம்	ஆம்

இத்தெரிநிலை குறிப்பு வினைமுற்றுக்கள் அம், ஆம் விகுதிகளை ஈற்றில் பெற்று முன்னிலை இத்தையும் பன்மை எண்ணையும் குறிக்கின்றன.

இடம்	தெரிநிலைவினை	குறிப்பு வினை	விகுதி
படர்க்கை	- உண்டனெம், உன்கின்றெனம், உண்பெம்	- குழையெம்	எம்
யானும் நீயும்	- உண்டனம், உண்டோம், உண்பாம்	- குழையோம்	ஏம்
யானும் அவனும்	- உண்டனெம், உண்பேம், உண்போம்	- குழையோம்	ஓம்

இத்தெரிநிலை குறிப்பு வினைமுற்றுக்கள் எம், ஏம், ஓம் விகுதிகளை ஈற்றில் பெற்றுப் படர்க்கை இடத்தையும் பன்மையையும் குறிக்கின்றன.

இடம்	இறந்த காலம்	எதிர்காலம்	விகுதி
முன்னிலை	-------	உண்கும்	கும்
--------	உண்டும்	வருதும்	தும்
(யானும், அவனும், யானும் நீயும்)	சென்றும்	சேறும்	உம்

இத்தெரிநிலை வினைமுற்றுக்கள் கும், டும், தும், உம் விகுதிகளை ஈற்றில் பெற்று முன்னிலை படர்க்கை ஆகிய இரு இடங்களையும் ஈற்றில் பெற்று முன்னிலை படர்க்கை ஆகிய இரு இடங்களையும் பன்மையையும் குறிக்கின்றன. இவை தாமே காலம் காட்டுவதால் குறிப்பு வினை ஆகாது. மேலும் இவற்றில் ‘கும்’ விகுதி எதிர்காலத்தையும், ‘டும்’ இறந்த காலத்தையும் தும், உம் ஆகியன இறந்த காலத்தையும் எதிர்காலத்தையும் காட்டும்.

இவ்விகுதிகள் யாவும் தன்மை இடத்தோடு கூடிய மன்னிலையையும் படர்க்கையையும் தன்னுடன் இணைத்து தன்மை இடத்தைச் சுட்டுவதால் இதனை உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை என்பர்.

எ.கா - யானும் நீயும் உண்டனம் - அம்

யானும், அவனும் உண்டோம் - ஓம் - தெரிநிலை

யானும் நீயும் குழையெம் - எம்

யானும், அவனும் குழையாம் - ஆம் - குறிப்புவினை

எனவே அம், ஆம் என்னும் இவ்விரு விகுதிகளையும் இறுதியில் பெற்றவரும் சொற்கள் முன்னிலை இடத்தாரையும், எம், ஏம், ஓம் என்னும் இம்மூன்று விகுதிகளை இறுதியில் பெற்று வரும் சொற்கள் படர்க்கை இடத்தாரையும் கும், டும், தும், றும் என்னும் இந்நான்கு விகுதிகளையும் இறுதியிலுடைய சொற்கள் முன்னிலை படர்க்கை என்ற ஈரிடத்தார்களையும் தன்னுடன் கூட்டும் உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மைத் தெரிநிலை வினைமுற்றும் குறிப்பு வினை முற்றும் ஆகும்.

அம்ஆம் என்பன முன்னிலை யாரையும்

எம்ஏம் ஓம் இவைபடர்க்கை யாரையும்

உம்ஊர் கடதற இருபா லாரையும்

தன்னொடு படுக்கும் தன்மைப் பன்மை (நன் : 332)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

வினையுடன் முடியும் தன்மை முன்னிலை வினைமுற்று

உண்கு யான் - தன்மை ஒருமை வினைமுற்று

உண்கும் யாம் - தன்மை பன்மை வினைமுற்று

இத்தொடர்களில் உண்கு, உண்கும் என்றும் வினைமுற்றுக்கள் பெயரைக் கொண்டு முடிந்துள்ளன.

உண்கு வந்தேன் - தன்மை ஒருமை வினைமுற்று

உண்கும் வந்தோம் - தன்மை பன்மை வினைமுற்று

இத்தொடர்களில் உண்கு, உண்கும் என்றும் வினைமுற்றுக்கள் வினையைக் கொண்டு முடிந்துள்ளன.

எனவே உண்கு, உண்கும் என்பன பெயரையும் வினையையும் கொண்டு முடியும் என்பதை அறியலாம்.

உண்கு, உண்கும் என்பன எச்சப் பொருளில் வந்துள்ளன போலத் தோன்றினும் இவை எச்சங்கள் அல்ல. இவை வினைமுற்றுக்களே, உண்கு என்பது செய்கு என்னும் வாய்ப்பாட்டுத் தன்மை ஒருமை வினைமுற்று என்றும். உண்கும் என்பது செய்யும் என்னும் வாய்ப்பாட்டுத் தன்மை பன்மை வினைமுற்று என்றும் பெயர் பெறும்.

எனவே செய்கு என்னும் தன்மை ஒருமை வினைமுற்றும், செய்யும் என்னும் தன்மை பன்மை வினைமுற்றும், பெயருடனேயன்றி வினையுடனும் முடியும். அவை வினையுடன் முடியும் தன்மை வினை முற்றுக்கள் என்றழைக்கப்படும்.

செய்குஎன் ஒருமையும் செய்கும் என் பன்மையும்

வினையொடு முடியினும் விளம்பிய முற்றே (நன் : 333)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

உளப்பாட்டு முன்னிலை பன்மை வினைமுற்று

தன்மையோடு கூடிய முன்னிலை படர்க்கைத் தன்மையாதல் போல, முன்னிலையோடு கூடிய படர்க்கை முன்னிலையாகும். இவை தெரிநிலை வினையிலும் குறிப்பு வினையிலும் இடம் பெறும்.

எ.கா – உண்டனிர், உண்டீர், உண்மின் - தெரிநிலை நீர் (நீயும் அவனும்)

குழையினர், குழையீர் - குறிப்பு

முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று

இடம்	தெரிநிலைவினை	குறிப்புவினை	விகுதி
முன்னிலை	உண்டனை - உண்கின்றனை – உண்பை	குழையை	ஐ
(நீ)	உண்டாய் - உண்கின்றாய் - உண்பாய்	குழையாய்	ஆய்
	உண்டி – உண்ணாநின்றி – சேறி	வில்லி	இ

இத்தெரிநிலை, குறிப்பு வினைமுற்றுக்கள் ஐ, ஆய், இ என்னும் விகுதிகளைப் பெற்று முன்னிலை இடத்தையும் ஒருமையையும் குறிக்கின்றன.

விகுதி குன்றியும் குன்றாமலும் நிற்பனவாகிய ஏவல் பொருளில் வரும் இருபத்து மூன்று

நன் : 137) ஈற்று வினைச் சொற்களும் ஏவல் முன்னிலை ஒருமை வினை முற்றுக்களாகு் இவை தெரிநிலையில் மட்டுமே இடம்பெறும்.

எ.கா - நடந்தான், வவ்வினான், அஃகினான் முதலியன

அய், இ, அள், ஏல், ஆல் என்கிற விகுதிகளை உடைய வினைச் சொற்களும் 'ஆய்' விகுதி இல்லாமல் பகுதி மட்டுமே நிற்கும் வினைச் சொற்களும் ஏவல் ஒருமை வினைச் சொற்களாகும். இவற்றுள் அல், ஏல், ஆல் என்பன எதிர்மறையில் மட்டுமே வரும்.

எ.கா – உண்ணாய், உண்ணுதி, உண்

உண்ணல், உண்ணேல், மறால் - நீ

எனவே ஐ, ஆய், இ எனும் மூன்று விகுதிகளை இறுதியிலுடைய மொழிகளும், விகுதி குன்றியும் குன்றாமலும் வருகிற இருபத்து மூன்று ஈற்று மொழிகளும் ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன்பால் என்னும் மூன்றுக்கும் பொதுவாகிய முன்னிலை ஒருமைத் தெரிநிலை வினைமுற்றும் குறிப்பு வினைமுற்றும் ஆகும்.

ஐஆய் இகர ஈற்ற மூன்றும்

ஏவலின் வருஉம் எல்லா ஈற்றவும்

முப்பால் ஒருமை முன்னிலை மொழியே (நன் : 335)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

இருதிணைப் பொதுவினை

படர்க்கை வினைச் சொற்கள் உயர்திணை, அஃறிணை என்னும் இரண்டுக்கும் தனித் தனியாக அமைந்தன. ஆனால் தன்மை – முன்னிலை – வினைமுற்றுகள் இருதிணைக்கும் பொதுவாக அமைகின்றன. அவ்வாறே வியங்கோள் வினைமுற்ற வேறு - இல்லை – உண்டு என்னும் குறிப்ப வினைமுற்றுகள், பெயர் எச்சம் - வினை எச்சம் எனும் இருவகை எச்ச வினைகள் ஆகியனவும் இருதிணைக்கும் பொதுவானவை.

நூற்பா

தன்மை, முன்னிலை, வியங்கோள், வேறுஇலை உண்டு ஈரெச்சம் இருதினைப் பொது வினை (330)

ஏவல் வினைமுற்றுக்குச் சிறப்பு விதி

"சென்றீ பெருமடநிற் றகைக்குநர் யாரே"

"அட்டில் ஒருமை முன்னிலை மொழியே"

இத்தொடர்களில் இடம் பெறும் ‘சென்றீ....’ ‘நின்மே...’ என்பனவற்றிற்கு ஈறாக அமையும் ஈகாரமும் எகாரமும் விகுதிகள் அல்ல. அவை ‘ஆய்’ விகுதி குறைந்த ஏவலில் வரும் முன்னிலை அசைகளாகும். ஆவை முறையே றகர ஒற்றையும் மகர ஒற்றையும் எழுத்துப்பேறாகக் கொண்டுள்ளன.

எனவே முன்னிலை ஏவலொரு வினைமுற்றிற்கு முன் ஈகாரமும் ஏகாரமும் அவ்விடத்து நிற்றற்குரி தன்மையினை உடைய யாதேனும் ஒரு மெய்யின்மேல் ஏறிவரும்.

முன்னிலை முன்னர் ஈயும் ஏயும்

அந்நிலை மரபின் மெய்ஊர்ந்து வருமே (நன் : 336)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்று

இடம்	தெரிநிலைவினை	குறிப்புவினை	விகுதி
முன்னிலை	-உண்டனிர், உண்கின்றனிர், உண்பிர்	குழையீர்	இர்
	உண்டீர், உண்கின்றீர், உண்பீர்	குழையினர்	ஈர்

இத்தெரிநிலை குறிப்பு வினைமுற்றுக்கள் இர், ஈர் விகுதிகளை ஈற்றில் பெற்று முன்னிலை இடத்தையும் பன்மையையும் குறிக்கின்றன. இவை இருதிணைக்கும் பொதுவாக அமையும்.

‘மின்’ விகுதியன்றி ஈர், உம் விகுதிகளும், முன்னிலைப் பன்மை ஏவலுக்கு வரும்.

எ.கா – உண்மின், உண்ணீர், உண்ணும்

எனவே இர், ஈர் என்னும் இரண்டு விகுதிகளை இறுதியிலுடைய சொற்கள் இருதிணைக்கும் பொதுவாகிய முன்னிலைப் பன்மைத் தெரிநிலை வினைமுற்றும் குறிப்பு வினைமுற்றும் ஆகும். ‘மின்’ விகுதியும் ஈர், உம் விகுதிகளும் முன்னிலைப் பன்மை ஏவலில் இடம்பெறும்.

இர்ஈர்ஈற்ற இரண்டும் இரு திணைப்

என்மை முன்னிலை மின்அவற்(று) ஏவல் (நன் : 337)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

வியங்கொள் வினைமுற்று

வியங்கோள் வினைமுற்று என்பது காரணப்பெயர். அது ஏவுதலைக் கொள்வது என்று பொருள்படும். வாழ்க, வாழிய, வாழியர் என்பன க, இய, இயர் என்னும் மூன்று எழுத்துக்களை இறுதியாகக் கொண்டு வருவன வியங்கோள் வினைமுற்றுகள் ஆகும். அவை தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை இடங்களில் ஒருமை பன்மை, ஐம்பால் மூவிடங்களிலும் வரும்.

எ.கா – யான், யாம், நீ, நீவிர்

அவன், அவள், அது, அவை - வாழ்க, வாழிய, வாழியர்

இவ் ஈறுகளின்றி இ, அ, தல், அல், என்பனவும் ஈறுகளாக அமைந்து வியங்கோள் வினைமுற்றில் இடம் பெறும்.

எ.கா – போற்றி - இ

ஓங்க - அ

வாழ்தல் - தல்

பதடி எனல் - அல்

இவற்றுள் ‘அல்’ ஈறு உடன்பாடு எதிர்மறைப் பொருட்களில் இடம்பெறும்.

எ.கா – மகனெனல் - எதிர்மறை

மக்கட்பதடி எனல் - உடன்பாடு

இவ் வியங்கோள்வேண்டிக் கோடமற் பொருளோடு வாழ்தல், வைதல், வேண்டல், விதித்தல் என்னும் பொருட்களில் அமையும்.

எ.கா – அருளுக, தருக - கோடற்பொருள்

வெல்க, சிறக்க - வாழ்த்துதல்

உண்க - விதித்தல்

ஒழிக - வைதல்

எனவே க, இய, இயர் என்னும் விகுதிகளையும் இ, அ, தல், அல் என்னும் விகுதிகளையும் ஈற்றில் பெற்று வேண்டிக்கோடல், வாழ்த்துதல், வைதல், விதித்தல் என்னும் பொருள்களைத் தாங்கி ஐம்பால் மூவிடங்களுக்கும் வரும் வினைமுற்று வியங்கோள் வினைமுற்று எனப்படும்.

கயவொடு தவ்வொற்று ஈற்ற வியங்கோள்

இயலும் இடம்பால் எங்கும் என்ப (நன் : 338)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

ஐம்பால் மூவிடங்களிலும் வரும் குறிப்பு வினைமுற்று

யான், யாம், நீ, நீர்

அவன், அவள், அது, அவை - வேறு, இல்லை, உண்டு

இவை யான் வேறு, நீ வேறு, அவள் வேறு, அவை வேறு, (இல்லை உண்டு என்பவற்றை இது போல் அமைத்துக் கொள்க) என ஐம்பால் மூவிடங்களிலும் ஒருமைப் பன்மையிலும் அமையும்.

இவை தவிர வேண்டும், தகும், படும் என்பனவும் குறிப்பு வினைமுற்றுக்கள் ஐம்பால் மூவிடங்களுக்கும் உரியனவாகும்.

வேறுஇல்லை உண்டுஐம் பால்மூ விடத்தன (நன் : 339)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

வினையியல் (தொடர்ச்சி)

இங்குப் பெயரெச்சம். வினையெச்சம், முற்றெற்றம் ஆகியனவும் அவற்றோடு தொடர்புடைய பிறவும் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

பெயரெச்சம்

மேயும் பசு

உண்ட கண்ணன்

இத்தொடரில் இடம்பெறும் மேயும், உண்ட என்னும் சொற்கள் வினைமுற்றாக இல்லாமல் எச்ச வினையாகப் பசு, கண்ணன் என்னும் பெயர்களைக் கொண்டு முடிந்துள்ளன.

இவ்வாறு பெயர் கொண்டு முடியுமாறு எஞ்சி நிற்கும் வினைச் சொற்கள் பால் காட்டுவதற்குரிய ஈறுகளைப் பெறாது கருத்தா, கருவி, நிலம், செயல், காலம் செயப்படுபொருள் என்ற ஆறுவகைப் பொருள்களின் அடிப்படையில் எஞ்சி நிற்கும்.

பெயரெச்சம், தெரிநிலைப் பெயரெச்சம், குறிப்பு பெயரெச்சம் என இருவகைப்படும். அவற்றுள் தெரிநிலைப் பெயரெச்சம் செய்த, செய்கின்ற, செய்யும் என்ற வாய்ப்பாட்டில் காலமும் தொழிலும் காட்டும்.

எ.கா – (இறப்பு) உண்டு	சாத்தான்	- கருத்தா
	காலம்	- கருவி
(நிகழ்வு) உண்கின்ற	இடம்	- நிலம்
	ஊண்	- தொழில்
(எதிர்வு) உண்ணும்	நாள்	- காலம்
	சோறு	- செயப்படுப்பொருள்

குறிப்பு பெயரெச்சம்

பெரிய, சிறிய, நல்ல, கரிய முதலிய குறிப்பு வினைகள் அறுவகைப் பொருட் பெயர்களின் அடிப்படையில் எச்சப் பொருளை உணர்த்திப் பெயரைக் கொண்டு முடியும்போது குறிப்புப் பெயரெச்சமாகும்.

சாத்தான்	- கருத்தா
கலம்	- கருவி
இடம்	- நிலம்

எ.கா – பெரிய, சிறிய, நல்ல ஊண் - தொழில்

நாள் - காலம்

சோறு செயப்படுபொருள்

எ.கா - நல்ல மாணவன்

கரிய காகம்

என்னும் உதரணங்களை நோக்குக. இவற்றில் இடம் பெற்ற நல்ல – கரிய – என்னும் சொற்கள் முற்றுப் பெறவில்லை எனவே எச்சங்களே, மாணவன், காகம் என்னும்

பெயர்ச்சொற்களைக் கொண்டு முடிந்தன. எனவே பெயரெச்சங்களே எனினும் கால இடைநிலைகளைப் பெறவில்லை. காலத்தைத் தெளிவாகக் காட்டவும் இல்லை. எனவே, குறிப்புப் பெயரெச்சம் ஆயின.

தெரிநிலை வினை எச்சம்

வினைச் சொல் வந்து சேரப் பொருள் முழுமை பெறும் எச்சவினைச் சொல் வினைஎச்சம் எனப்படும். அது செயலும் காலமும்வெளிப்படுத்தி நிற்குமானால் தெரிநிலை வினையெச்சம் எனப்படும்.

எ.கா - படித்து முடித்தான்

படித்து என்பது வினையெச்சம்.

முடித்தான் என்னும் வினைச் சொல்லைக் கொண்டு முடிவு பெற்றது.

படித்து என்பதில் கால இடை நிலை உள்ளது. (த்) எனவே (இறந்த) காலம் காட்டி தெரிநிலை வினையெச்சம் எனப்பட்டது. படித்தலாகிய செயலும் தெளிவாக விளங்குகிறது.

வாய்ப்பாடுகள்

செய்து, செய்பு, செய்யா, செய்யூ, செல்தென - இறந்த காலத்துக்க உரியவை

செய – நிகழ்காலம்.

செயின், செய்யிய. செய்யியர், வான், பான், பாக்கு – எதிர்காலம்.

உ.ம் - பார்த்து முடித்தான் - செய்து – இறந்த காலம்

காண வருகிறேன் - செய – நிகழ்காலம்

காணிய வருவான் - செய்யிய – எதிர்காலம்

குறிப்பு வினை எச்சம்

மெல்ல நடந்தான்

(அருள்) இன்றிச் செய்தான் என்னும் உதாரணங்களை நோக்குக.

மெல்ல, இன்றி என்னும் சொற்கள் இரண்டும் முற்றுப் பெறவில்லை. நடந்தான், செய்தான் என்னும் வினைச் சொற்களைக் கொண்டு முடிந்தன. எனவே வினை எச்சங்கள்

மெல்ல - இன்றி – என்னும் இரண்டிலும் காலம் காட்டும் இடைநிலைகள் இல்லை. எனவே, உரிய காலத்தை வெளிப்படையகக் காட்டவும் இல்லை. எனவே குறிப்பு வினை எச்சங்கள் ஆயின.

சில சிறப்பு விதிகள்

வினையியல் முற்று – எச்சம் என்னும் இரண்டு பிரிவுகளில் வினைச் சொற்கள் பற்றிய விளங்கங்களை வழங்குவதாக அமைந்தது. தொடர்ச்சியாய் வினைச் சொற்கள் தொடர்பான சில சிறப்பு விதிகள் இங்கு விளக்கப்படுகின்றன.

சினை வினை சினையொடும் முதலொடும் செறியும் (நன் : 345)

சினை – என்பது ஒரு பொருளின் பகுதி

முதல் - என்பது ஒரு முழுப்பொருள்

மரம் - முதல், கிளை – சினை

எ.கா - கிளை ஒடிந்தது – சினைக்குச் சினை வினை வந்தது மரம் கிளை ஒடிந்து விழுந்தது – சினை வினை முதல் வினை கொண்டு முடிந்தது.

சொல் திரியினும் பொருள் திரியா வினைக் குறை (நன் :346)

வினைக்குறை என்றால் வினையெச்சம் என்று பொருள். ஒரு வினையெச்சச் சொல் வரவேண்டிய இடத்தில் வேறு வினை எச்சச் சொல் வந்தாலும் (சொல் திரியினும் - மாறினும்) உரிய பொருள் நிலையில் மாற்றம் இல்லை.

உ.ம் - கதிரவன் வந்து பனி விலகியது

இது கதிரவன் வர பனி விலகியது

என்று இருக்க வேண்டும். (செய என்னும் வினையெச்ச வாய்ப்பாட்டுக்குப் பதில் செய்து என்னும் வினை எச்ச வாய்ப்பாடு அமைந்தது) எனினும் பொருள் மாறவில்லை.

ஆக்க வினைக்குறிப்பு ஆக்கம் இன்று இயலா (நன் : 347)

ஆதல் என்பது செயற்கை, அதனை ஆக்க வினை என்பர். அது குறிப்பு வினைச் சொல்லும் ஆகும். அதற்குப் பின்னால் ஆக்கச் சொல் கொடுத்துக் குறிப்பிட வேண்டும்.

எ.கா - பகைவன் நல்லன் ஆயினான்

கல்வியால் பெரியன் ஆயினனான்.

யார் என்னும் வினாப் பொருளைத் தரும் குறிப்பு வினைமுற்று உயர் திணை மூன்று பால்களுக்கும் பொது

எ.கா - அவன் யார்? அவள் யார்? அவர் யார்?

முற்றெற்றம்

வந்தான் சென்றான் இத் தொடரை உற்று நோக்குக.

இரண்டு வினைமுற்றுகள் அடுத்தடுத்து இடம் பெற்றுள்ளன.

வந்து சென்றான் என்பதாகவே நாம் பொருள் கொள்கிறோம். இவ்வாறு முற்றெற்றம் எச்சம் ஆவதனை முற்றெற்றம் என்பர்.

தொகை நிலை – தொகாநிலை – பொருள்கோள்

நன்னூல் சொல்லதிகாரத்தின் மூன்றாம் இயல் பொதுவியல் ஆகும். இலக்கண நெறியான் நால்வகைப்பட்ட சொற்கள் ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனி இயல்களில் விளக்குவது நன்னூலின் அமைப்பு முறை ஆகும். அவ்வடிப்படையிலேயே பெயரியல், வினையியல், இடையியல், உயிரியல் என்னும் இயல்கள் அமைந்தன. அந் நான்கு இயல்களிலம் இடம் பெறாத பொதுச் செய்திகள் பல – பொதுவியலில் விளக்கப்படுகின்றன. தொகை நிலை, தொகாநிலை, வழுவமைதிகள், செய்யுள் தொடர்களுக்குப் பொருள் கொள்ளும் முறை முதலான பொதுவியல் செய்திகள் தொடரியல் என்னும் இலக்கண நெறியின் கீழ் அமையக்கூடியவை.

பாடப்பகுதி

பொதுவியல்

சொல்லதிகாரம் பெயர், வினை, இடை, உரி என்னும் நால்வகைச் சொற்கள் தொடர்பான இலக்கணங்களை 4 இயல்களில் விளக்கும் அமைப்புடையது. இடைப்பட்டதாகப் பொதுவியல் என்னும் இயல் அமைந்துள்ளது.

பெயர் - வினை என்னும் இரண்டு இயல்களுக்குப் பின்னும் இடை – உரி என்னும் இரண்டு இயல்களுக்கு முன்னாலும் பொதுவியல் அமைந்துள்ளது. இவ் அமைப்பு –

நால்வகைப்பட்ட சொற்களுக்கும் பொதுவான இலக்கணங்களை உணர்த்துவதே பொதுவியல் என்னும் கருத்தைப் புலப்படுத்துகிறது.

செய்திப் பிரிவுகள்

பொதுவியலில் விளக்கப்படும் இலக்கணச் செய்திகளை நான்கு பிரிவுகளில் காணலாம்.

1. தொகைநிலை – தொகாநிலை
2. வழு – வழா நிலை – வழுவமைதி
3. பொருள்கோள்
4. சில சிறப்பு விதிகள் (தொகுப்பு)

என்பனவே அவை. இப்பாடத் தொகுப்பில் தொகை நிலை – தொகாநிலை, பொருள்கோள், சில சிறப்பு விதிகள் முதலானவற்றை விளங்கிக் கொள்வோம்.

தொகை நிலை – தொகாநிலை

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சொற்கள் சேர்ந்து உருவாவத தொடர் எனப்படும்.

ஒரு தொடரின் இடையில் ஏதேனும் ஒரு சொற் கூறு மறைந்து வருவது தொகை நிலைத் தொடர் எனப்படும். அவ்வாறன்றி வெளிப்படையாக அமையும் தொடர் - தொகா நிலைத் தொடர் எனப்படும்.

1. தொகை நிலைத்தொடர் வகைகள்

தொகை நிலைத்தெதாடர் ஆறு வகைப்படும்.
வேற்றுமை, வினை, பண்பு, உவமை, உம்மை
அன்மொழி என அத் தொகை ஆறு ஆகும் (நன் :362)

என்னும் நூற்பா ஆறு வகைகளைக் கூறுகின்றது.

வேற்றுமைத் தொகை

நூல் படித்தான்

வீடு கட்டினான்

என்னும் உதாரணங்களை நோக்குக. இவை இரண்டும்

நூலைப் படித்தான் (நூல் + ஐ)

வீட்டைக் கட்டினான். (வீடு + ஐ)

என வரவேண்டியவை. இரண்டிலும் ஐ என்பது மறைந்துள்ளது. அது 2 – ஆம் வேற்றுமை உருபு ஆகும். அவ்வாறு ஏதேனும் ஒரு வேற்றுமை உருபு மறைந்து வருவது வேற்றுமைத் தொகை ஆகும்.

வினைத் தொகை

பாய்புலி, வீழ்புனல்

என்னும் உதாரணங்களை நோக்குக.

இவை இரண்டும் பெயர் எச்சத் தொடர்கள் ஆகும். இவற்றில் காலம் மறைந்துள்ளது.

பாய்ந்த புலி	- இறப்பு	- வீழ்ந்த புனல்
பாய்கின்ற புலி	- நிகழ்வு	- வீழ்கின்ற புனல்
பாயும் புலி	- எதிர்வு	- வீழும் புனல்

என இரண்டு உதாரணங்களையும் விரித்து எழும்போது மூன்று காலங்களும் மறைந்திருப்பதை உணரலாம்.

இவ்வாறு ஒரு தொடரில் காலம் மறைந்து வருவதை வினைத்தொகை என்பர்

நூற்பா : **காலம் சார்ந்த பெயரெச்சம் வினைத்தொகை (நன் :304)**

பண்புத்தொகை

செம்மொழி, வெண்பொங்கல் என்னும் உதாரணங்களை நோக்குக

இவற்றை

செம்மை ஆகிய மொழி

வெண்மை ஆகிய பொங்கல்

என விரித்துப் பொருள் கொள்ள வேண்டும். அப்போது ஆகிய என்னும் சொல் மறைந்திருப்பதை உணரலாம்.

ஆகிய என்பது பண்பு உருபு ஆகும்.

அப்பண்பு உருபு மறைந்து வருவது பண்புத்தொகை ஆகும்.

குறிப்பு – வண்ணம், வடிவம், அளவு, சுவை, எனப் பண்பு நான்கு வகைப்படும்.

செந்தாமரை – செம்மை ஆகிய தாமரை – வண்ணம்

வட்டப் பலகை – வட்டம் ஆகிய பலகை – வடிவம்

முத்தமிழ் - மூன்று ஆகிய தமிழ் - அளவு

இன்சொல் - இனிமை ஆகிய சொல் - சுவை

சிறப்பு விதி

ஒரு பொருளுக்குரிய இரண்டு பெயர்கள் இணைந்து வருவனவும் பண்புத்தொகை ஆகும். அதற்கு இருபெயர் ஒட்டுப் பண்புத்தொகை என்று பெயர். ஆங்கும் ஆகிய என்னும் பண்பு உருபு மறைந்திருக்கும்.

உ.ம் - ஐப்பசி மாதம்

ஐப்பசி ஆகிய மாதம்

விளக்கம்

ஐப்பசி என்பதும் மாதம் என்பதும் ஒரு பொருளுக்குரிய இரண்டு பெயர்கள் ஆகும். அவை இணைந்து வந்தன. இடையே ஆகிய என்னும் பண்புருபு கொடுத்து விரிக்க வேண்டும். எனவே இது இரு பெயர் ஒட்டுப் பண்பத்தொகை ஆகும்.

உவமைத் தொகை

புலி வீரன், வேல் விழி

என்னும் உதாரணங்களை நோக்குக. இவற்றை

புலி போன்ற வீரன்

வேல் போன்ற விழி - என விரித்துப் பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

இரண்டிலும் போல (பொன்ற) என்னும் உவமை உருபு மறைந்து வந்துள்ளது.

அவ்வாறு உவமை உருபு மறைந்து வருவது உவமைத் தொகை ஆகும்.

நூற்பா – **உவம உருபு இலது உவமத் தொகையே (நன் :366)**

உருபுகள் பல

போல, புரைய, ஒப்ப, உறல, மாள, கடுப்ப, இயைப, ஏய்ப்ப, நேர, நிகர, அன்ன இன்ன எனப் பல உருபுகள் உள்ளன.

உம்மைத் தொகை

கபில பரணர், நீ நான் என்னும் உதாரணங்களை உற்று நோக்குக. இவற்றை

கபிலரும், பரணரும்

நீயும் நானும்

என இரண்டு இடங்களில் உம் சேர்த்துப் பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

அவ்வாறு ‘உம்’ மறைந்து வருவது உம்மைத் தொகை ஆகும்.

குறிப்பு

எண்ணல், எடுத்தல், முகத்தல், நீட்டல் என்னும் நான்கு அளவுகள் தொடர்பான தொடர்களில் உம் மறைந்து வரும்.

பாரி பேகன் - பாரியும் பேகனும் - எண்ணல்

கழஞ்சே கால் - கழஞ்சும் காலும் - எடுத்தல் (நிறுப்பது)

படியே மரக்கால் - படியும் மரக்காலும் -முகத்தல்

அடி முழம் - அடியும் முழமும் - நீட்டல்

அன்மொழித் தொகை

1. உயிர் மெய் என்பது

உயிரும் மெய்யும் என விரியும், உம்மைத் தொகை அதன் பின் எழுத்து என்பதும் இரண்டாவதாக மறைந்துள்ளது.

2. தென் மொழி என்பது

தேன் போன்ற மொழி என விரியும், உவமைத் தொகை அதன் பின் தேன் போன்ற மொழியினை உடைய பெண் என்பதும் இரண்டாவதாக மறைந்துள்ளது.

முதலில் ஒரு தொகை அமைந்தது. மீண்டும் அது அல்லாத வேறொரு மொழியும் (சொல்லும்) மறைந்துள்ளது. இப்படி அல்லாத மொழி (இரண்டாவதாக) மறைந்து வரவது அன்மொழித் தொகை ஆகும்.

வரையறை :- வேற்றுமை, வினை, பண்பு, உவமை, உம்மை, என்னும் 5 தொகை மொழிகளில்

ஒன்று முதலில் அமைய. அதன் மேல் - பிற – தொக்கி வருவது அன்மொழித்தொகை ஆகும்.

நூற்பா – **ஐந்தொகை மொழி மேல் பிற தொல் அன்மொழி (நன் :369)**

தொகா நிலைத் தொடர் மொழிகள்

நிலைமொழி – வருமொழி இரண்டிற்கும் இடையே வேற்றுமை உருபுகள் போன்றவை மறையாமல் வெளிப்பட்டு விளங்கும் தொடர்கள் தொகாநிலைத் தொடர்களாகும்.

முற்று ஈரெச்சம் எழுவாய் விளிப் பொருள்

ஆறுருபு இடை உரி அடுக்க இவை தொகாநிலை (நன் : 374)

என்னும் நூற்பா தொகா நிலைத் தொடரின் வகைகளை விளக்கும்.

இந்நூற்பாவின் தொகா நிலை தொடர்களாவன.

1. வினைமுற்றுத் தொடர் - படித்தான் எழிலன் - தெரிநிலை

   நல்லன் குமரன் - குறிப்பு

2. பெயர் எச்சத் தொடர் - படித்த எழிலன் - தெரிநிலை

   நல்ல நண்பன் - குமரன்

3. வினை எச்சத்தொடர் - படித்து முடித்தான் - தெரிநிலை

   விருந்தின்றி உண்டான் - குறிப்பு

4. எழுவாய்த் தொடர் - எழிலன் வந்தான்

5. விளித்தொடர் - முருகா! வா!

6. வேற்றுமைத் தொடர் - நூலைப் படித்தான் - (2)

வாளால் வெட்டினாள் - (3)

7. இடைச்சொல் தொடர் - மற்று ஒன்று

8. உரிச்சொல் தொடர் - நனி நன்று

9. அடுக்குத் தொடர் - பாடுக பாடுக

பொருள்கோள்

பொருள் + கோள் எனப் பிரித்துப் புரிந்து கொள்ளலாம். பொருள் கொள்ளும் முறை என்பது பொருள்.

செய்யுளில் இடம்பெறும் சொற்களை உள்ளவாறும், முன்பின்னாக மாற்றியும் பொருள் கொள்ளும் முறை - பொருள் கோள் எனப்படும்.

பொருள்கோள் எட்டு வகைப்படும். என்பதை

யாற்று நீர் மொழிமாற்று நிரல்நிரை விற்பூண்

தாப்பிசை அளைமறிபாப்பக் கொண்டு கூட்டு

அடிமறி மொழி மாற்று எனப் பொருள் கோள் எட்டே (நன் : 411)

என்னும் நூற்பா வழி அறியலாம்.

வகை - எட்டு

1. யாற்று நீர்ப் பொருள்கோள
2. மொழி மாற்றுப் பொருள்கோள்
3. நிரல் நிரைப் பொருள்கோள்
4. பூட்டுவில் பொருள்கோள்
5. தாப்பிசைப் பொருள்கோள்

6. அளை மறி பாப்புப் பொள்கோள்

7. கொண்டு கூட்டுப் பொருள்கோள்

8. அடிமறி மாற்றுப் பொருள்கோள்

என்பனவே அவ் எட்டு வகைகள்.

1. **யாற்று நீர்ப் பொருள்கோள்**

இதனை ஆற்று நீர்ப் பொருள்கோள் என்றும் குறிப்பிடுவர் (யாறு – ஆறு)

இடையில் தடைப்படுதல் இன்றி – ஆற்று நீரின் ஓட்டம் போலப் பாடலின் சொற்கள் நேராகப் பொருள் கொள்ளுமாறு அமைவது யாற்றுநீர் பொருள்கோள் ஆகும்.

எ.கா - பொருளில்லார்க்கு இன்பமில்லை

புண்ணியமில்லை, என்றும்

மருவிய கீர்த்தி இல்லை,

மைந்தரில் பெருமை இல்லை,

கருதிய கருமம் இல்லை,

கதி பெற வழியும் இல்லை,

பெரு நிலம் தனில் சஞ்சாரப்

பிரேதமாய்த் திரிகுவாரே (சஞ்சாரப் பிரதேசம் - நடைப்பிணம்)

விளக்கம்

இப்பாடல் ஆற்று நீர் ஓட்டம் போல ஓர் ஒழுங்கு முறையுடன் உள்ளது. இடையில் தடைப்படுதல் இல்லை, சொற்களை முன் பின்னாக மாற்ற வேண்டிய நிலை இல்லை, ஒன்றோடொன்று அடுத்தடுத்துத் தொடர்ந்து நின்ற நிலையில் பொருள் கொள்ளும் முறையில் அமைந்துள்ளன.

எனவே இப்பாடல் யாற்று நீர்ப் பொருள்கோளுக்குச் சான்றாகும்.

2. **மொழிமாற்றுப் பொருள் கோள்**

செய்யுளில் அமைந்த சொற்களைப் பொருள் நிலைக்கு ஏற்ப ஓா் அடிக்குள் முன்பின்னாக மாற்றிப் பொருள் கொள்ளும் நிலைக்கு மொழிமாற்றுப் பொருள்கோள் என்று பெயர்.

எ.கா - சுரை ஆழ அம்மி மிதப்ப வரையனைய

யானைக்கு நீத்து முயற்கு நிலை என்ப

கானக நாடன் சனை

விளக்கம்

கானக நாடானது நீர்நிலையில் (சுனையில்) சரைக்காய் ஆளும், உள்ளே போகும், அம்மி மேலே மிதக்கும், யானை நிற்க முடியாமல் நீந்தும், முயல் மூழ்காமல் நிற்கும் என்று பொருள் கொள்ளும்படியாக இப்பாடல் உள்ளது. இது பொருள் பொருத்தம் உடையதாக இல்லை. எனவே கீழ்க்கண்டவாறு ஒரே அடிக்குள் மாற்றிப் பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

கரை மிதப்ப அம்மி ஆழ வரையனைய

யானைக்கு நிலை முயற்கு நீத்து என்ப

கானக நாடன் சுனை

என்ற பொருள் மாற்றிப் பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

3. **நிரல் நிறைப் பொருள் கொள்**

(நிரல் நிறை – வரிசை முறை)

பெயரும் வினையுமாகிய சொற்களை முறையாகவோ – எதிராகவோ வரிசைப்பட நிறுத்திப் பொருள் கொள்வது நிரல் நிரைப் பொருள்கோள் ஆகும்.

வகைகள் - (ஐ) முறை நிரல் நிறை (னை) எதிர் நிரல் நிறை

(ஸ) முறை நிரல் நிறை

சொற்களை நேரக்கு நேராக நிறுத்துவது.

உ.ம் - பிடி பிணை மஞ்ஞை நடை நோக்கச் சாயல் வடிவினளே வஞ்சி மகள்

விளக்கம்

பிடி போன்ற நடை, பிணை போன்ற நோக்கு மஞ்ஞை போன்ற சாயல் உடையவள் வஞ்சி மகள் என்று விரிசையாக நிறுத்தி - இணைத்துப் பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

(னை) எதிர் நிரல் நிரை

சொற்களை எதிர் எதிராக நிறுத்துவது.

உ.ம் - களிறும் கந்தும் போல நளிகடல்

கூம்பும் கலனம் தோன்றும்

விளக்கம்

களிறு போலக் கலனும் கந்து போலக் கூம்பும் தோன்றும் என்று எதிர் எதிராக நிறுத்திப் பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

4. **பூட்டுவில் பொருள்கோள்**

இதனை வில் - பூட்டு – பொருள்கோள் என்றும் கூறுவர். வில்லில் கயிறு பூட்டுவது என்பது அதன் இரு முனைகளையும் இணைக்கும் செயலாகும். அது போல, ஒரு பாடலின் இறுதிச் சொல்லும் முதற்சொல்லும் இணைந்து பொருள் முழுமை பெறுவதைப் பூட்டுவில் பொருள்கோள் என்பர்.

உ.ம் - திறந்திடுமின் தீயவை பிற்காண்டும் மாதர்

இறந்துபடின் பெரிதாம் ஏதம் - உறந்தையர்கோன்

தண்ணார மார்பில் தமிழர் பெருமானைக்

கண்ணாரக் காணக் கதவு

விளக்கம்

இப் பாடலில் கதவு என்னும் இறுதிச் சொல் திறந்திடுமின் என்னம் முதல் சொல்லோடு சேரும்போதே பொருள் முழுமை பெறுகிறது. ஆவ்வாறு சேர்ப்பது வில்லில் கயிறு பூட்டுவது போல் உள்ளது.

5. தாப்பிசைப் பொருள்கோள்

(தாம்பு) - இசை > தாப்பு இசைஆனது : தாம்பு – ஊஞ்சல் கயிறு)

ஊஞ்சல் கயிறு முன்னும் பின்னும் செல்வது போல ஒரு பாடலின் நடுவில் அமைந்த சொல் அப்பாடலின் முன்னும் பின்னும் சென்று பொருள் தந்து நிற்குமாயின் அதனைத் தாப்பிசைப் பொருள்கோள் என்பர்.

உ.ம் - உண்ணாமை உள்ளது உயிர்நிலை ஊன் உண்ண

அண்ணாத்தல் செய்யாது அளறு

விளக்கம்

இப் பாடலில் இடையில் அமைந்துள்ள ஊன் என்னும் சொல் முன் சென்று ஊன் உண்ணாமை என்றும், பின் சென்று ஊன் உண்ண என்றும் பொருள் தந்து நிற்கிறது. அது, ஊஞ்சல் கயிற முன்னும் பின்னும் செல்வது போல உள்ளமை உணர்க.

6. அளை மறி பாப்பப் பொருள்கொள்

அளை மறி பாப்பு என்பதற்குப் புற்றினுள் நுழையும் பாம்பு என்று பொருள். பாம்பானது புற்றினுள் நுழைந்தவுடன் தானே மடங்கித் தலை மேலாகவும் வால் கீழாகவும் நிலைமாறும். அவ்வாறு மாறும் போது உடல்பகுதி முழுவதும் தலைப்பகுதியைத் தொட்டுக் கொண்டே செல்லும். அது போல பாடலின் ஒரு பகுதியோடு பிற பகுதிகளும் தொட்டுத் தொடர்பு பட்டுப் பொருள் புலப்படும் எனில், அதனை அளைமறி பாப்புப் பொருள் கோள் எனலாம்.

உ.ம் - தாழ்ந்த உணர்வினராய்த் தாளுடைமந்து தண்டூண்றித் தளர்வார் தாமும்

சூழ்ந்த வினையாக்கை சுடவிளிந்து நாற்கதியில் சுழல்வார் தாமும்

மூழ்ந்த பிணி நலிய முன்செய்த வினை எனறே முனிவர் தாமும்

வாழ்ந்த பொழுதினே வானெய்து நெறிமுன்னி முயலாதாரே.

விளக்கம்

இப்பாடலின் 1, 2, 3 ஆகிய அடிகள் ஒவ்வொன்றும் 4 ஆம் அடியோடு சேரும் போதே (தொட்டு – தொடர்பு படும்போதே) பொருள் முழுமை பெறுகிறது. அது, புற்றில் நுழையும் பாம்பின் செயல் போன்றது.

7. கொண்டு கூட்டுப் பெருள்கோள்

சேய்யுளில் பல அடிகளில் சிதறிக் கிடக்கும் சொற்களைப் பொருள் அமைப்பக்கு ஏற்ப மாற்றிக் கொண்டு பொருள் காண்பது கொண்டு கூட்டுப் பெருள்கோள் எனப்படும்.

உ.ம் - தெங்கங்காய் போலத் திரண்டுரண்ட பைங்கூந்தல்

வெண்கோழி முட்டை உடைத்தன்ன மாமேனி

அஞ்சனத்து அன்ன பசலை தணிவாமே

வங்கத்துச் சென்றார் வரின்.

விளக்கம்

இப்பாடலின் சொற்களை உள்ளது போலவே வைத்துப் பொருள் கொண்டால் பொருத்தமும் தெளிவும் இருக்காது, எனவே

வங்கத்துச் சென்றார் வரின், அஞ்சனத்து அன்ன பைங்கூந்தலை உடையாள் மாமேனி மேல் தெங்கங்காய் போலத் திரண்டு உருண்ட, வெண்கோழி முட்டை உடைத்தன்ன பசலை தணிவாம் என்று மாற்றிப் பொருள் கொள்ள வேண்டும். (பல அடிகளின் சொற்களையும் கொண்டு. கூட்டிப் பொருள்கொள்வது)

8. அடிமறி மாற்றுப் பொருள்கோள்

ஒரு பாடலின் அடிகளை முன்பின்னாக மாற்றி அமைத்தாலும் பொருளும் ஓசையும் மாறாமல் இருப்பது அடிமறி மாற்றுப் பொருள்கோள் எனப்படும்.

(அந்தந்த வரியில் பொருள் முடிந்து விடும். அப்போது தான் எந்த வரியை எங்க வேண்டுமானாலும் மாற்ற முடியும்)

உ.ம் - ஓதாமல் ஒரு நாளும் இருக்க வேண்டாம்

ஒருவரையும் பொல்லாங்கு சொல்ல வேண்டாம்

மாதாவை ஒருநாளும் மறக்க வேண்டாம்

வஞ்சனைகள் செய்வாரோடு இணங்க வேண்டும்.

விளக்கம்

இப் பாடல் பகுதியில் அமைந்துள்ள நான்கு அடிகளையும் முன் பின்னாக மாற்றலாம். பொருள் மாறாது. ஆகவே அடி மறி மாற்றுப் பொருள்கோள் ஆகும்.

பொதுவியலில் சில சிறப்பு விதிகள்

நன்னூல் சொல்லதிகாரத்தில் இடம் பெறும் மூன்றாம் இயல் பொதுவியல் ஆகும்.

எளிமைப்பட்ட நிலையில் அவ்வியல் செய்திகளை விளங்கிக் கொள்வதாக நான்கு கூறுகளாகப் பகுத்துக் கொண்டோம்.

தொகை – தொகா நிலைகள், வழாநிலையும் - வழு அமைதியும். பொருள்கோள் என்பன முதல் மூன்று செய்திப் பிரிவுகளாய் அமைந்தன. இம் மூன்று பிரிவுகளிலும் இடம் பெறாத சில சிறப்பு விதிகள் இனி இடம் பெறுகின்றன.

1. ஒன்றொழி பொதுச் சொல்

குறிப்பால் பொருள் உணர்த்தும் சொற்கள் பற்றிய இலக்கணப் பகுதியிலும் இவ் இலக்கணச் செய்தி இடம் பெற்றது.

ஒரு பொதுச் சொல் - திணை, பால் தொடர்பாக வரும் போது ஒன்றினை ஒழித்து – குறிப்பினால் - எஞ்சிய ஒன்றினை மட்டும் உணர்த்தி நிற்கம். அதற்கு ஒன்றொழி பொதுச் சொல் என்று பெயர்.

உ.ம் - 1. மக்கள் போரிட்டனர் - இதில் மக்கள் என்பது பெண்டிரை ஒழித்தது.

2. இம் மாடு கறக்கும் - இதில் மாடு என்பது காளையை ஒழித்தது

2. ஒரு சொல் - இனங்களையும் தழுவுதல்

ஒரு சொல் தன்னை உணர்த்துவதோடு தன் இனங்களையம் சேர்த்து உணர்த்துவதும் உண்டு . இக் கருத்தை,

ஒரு மொழி ஒழி தன் இனம் கொளற்கு உரித்தே (நன் :358)

என்னும் நூற்பா விளக்கும்.

விளக்கம்

உண்டவன் எனும் ஆண்பால் விமைுற்று உண்டவள் சாவாள், உண்டவர் சாவார், உண்டது சாகும் என பிறபால்களையும் 9இனம்) சேர்த்து உணர்த்தும்.

3. பெயர்ச்சொல்லும் வினைச் சொல்லும் இறுதியில் வருதல்

உருபுகள், விகுதிகள் இவற்றின் முன் பெயர் - வினைச் சொற்கள் வருவது பொது நிலை. சிறப்பு நிலையாக, பெயரம் வினையும் இறுதியிலம் இடம் பெறும்.

உ.ம் - கண்டேன் சீதையை : எழுந்தான் கதிரவன்: போயினான் வந்து

4. பொதுச் சொல்லின் பொதுமை நீக்கும் விதம்

திணை, பால், இடம் காலங்களுக்குப் பொதுவாகிய பெயர்ச் சொல் - வினைச் சொல் - இரண்டும் - பொதுச் சொல் எனப்படும் அவற்றின் பின்னர் இடம் பெறும் சிறப்புச் சொல் அப்பொதுமையை நீக்கும்.

வாழ்க இவன், வாழ்க அவர், வாழ்க அது (வாழ்க – பொது வினை)

வழு, வழாநிலை, வழு அமைதி

சொல்லதிகாரத்தின் நடுவனதாக அமைந்த இயல் பொதுவியல் என்பதை அறிவோம். அவ்வியல் நால்வகைச் சொற்களுக்கும் பொதுவான பொருள் நிலைகள் பலவற்றை விளக்குவது. ஆவற்றில் ஒரு பகுதியை முன் பாடத்தில் கண்டொம்.பொதவியலின் இன்னொரு பகுதியாக வழ என்பது பற்றிய இலக்கண விளக்கங்கள் அமைகின்றன. தொகை நிலை, தொகாநிலை, பொருள் கோள், ஒன்றொழி பொதுச் சொல் முதலானவற்றுக்கு ஒப்பாக வழு தொடர்பான இலக்கணங்களும் தொடரியல் நோக்குடையவை. ஒரு தொடரில் குற்றம் இல்லாத சொற்பொருள் அமைப்பை உறுதிப்படுத்துவதாக அப்பகுதி விளங்குகிறது.

பாடப்பகுதி

வழு – வகைகள்

வழு ஏழு வகைப்படும்.

1. அப்பா வந்தது - இது திணை வழு உயர்திணைக்கு அ/றிணை முடிவு வந்தது.

2. சிறுவன் சிரித்தான் - இது பால் வழு ஆண்பாலுக்கு பெண்பால் முடிவு வந்தது.

3. நான் சொன்னான் - இது இடவழு தன்மைக்குப் படர்க்கை முடிவு வந்தது

4. நாளை வந்தேன் - இது கால வழு எதிர்காலத்துக்கு இறந்த கால முடிவு வந்தது.

5. கறப்பது? பசுவா.ஃ. காளையா? - இது வினா வழு கறப்பது என்றாலே பசுவாகவே இருக்க முடியும் . வினாவே பிழை

6. சென்னைக்கு வழி கேட்டால், எண்ணெய் எழுபது ரூபாய் என்பது - இது விடை வழு கேட்ட வினாவுக்குப் பொருந்தாத விடையைச் சொல்வது.

7. ஆடு மேய்ப்பவனைப் பாகன் என்பது – மரப வழு ஆடு மேய்ப்பவனை இடையன் என்பது மரபு, அது மாறியது, எனவே வழு, வழா நிலை

இலக்கண விதிமுறைகள் மாறாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தும் இலக்கணம் பகுதிகள் வழாநிலை எனப்படும். திணைஒ முதலான ஏழு பிரிவுகளில் வழா நிலை பற்றிய நன்னூல் இலக்கண விதிகள் இப்பகுதியில் தொகுத்துத் தரப்படுகின்றன.

1. திணை – பால்

திணை அல்லது பால் வேறுபாடு துணிய முடியாத இடங்களில் பொதுச் சொல்லால் குறிப்பிட வேண்டாம்.

1) அங்கே தோன்றும் உரு கல்லா? முனிதனா? (திணை)

2) ஆணா – பெண்ணா அங்கே தோன்றுபவர் (பால்) / உயர்

3) ஒன்றா – பலவா இவ்வயல் புகுந்த மாடு (பால்) / அ/றிணை

2. இடம்

தரல், வரல், கொடை, செலல் நான்கும் படர்க்கைக்கரியன	இவற்றுள் தரல், வரல் இரண்டும் தன்மை – முன்னிலைக்கும் உரியன.
அவனுக்குத் தந்தான் அவனிடம் கொடுத்தான்	எனக்குத் தந்தான் என்னிடம் வந்தான் (தன்மை)
அவனுக்குக் கொடுத்தான்	உனக்குத் தந்தான்

அவனிடத்துச் சென்றான்	உன்னிடம் வந்தான் (முன்னிலை)

3. வினா

வினா ஆறு வகைப்படும்

i) அறிவினா – பாடலின் பொருள் யாது? என ஆசிரியர் மாணவரை வினவுவது.

ii) அறியாவினா – பாடலின் பொருள் யாது? என மாணவர் ஆசிரியர் வினவுவது.

iii) ஐய வினா – அங்கே கிடப்பது பாம்பா, கயிறா?

iv) கொளல் வினா – பால் கிடைக்குமா?

v) கொடை வினா – உண்டாயா தம்பி.·.

vi) ஏவல் வினா – நூலகம் இருக்கும் இடம் தெரியுமா? (அங்குப் போய் வா என்பது ஏவல்)

வினா – விடை – வழுவாமை

“வினாவினும் செப்பினும் விரவா சினை முதல்” (நன் : 387)

என்னும் நூற்பா வினா – விடை இரண்டிலும் சினையும் முதலும் மயங்குதல் (மாறுதல்) கூடாது என்பதை வலியுறுத்துகிறது.

வினாவில் : நம்பி நல்லவனா? நுங்கை நல்லவளா? முதல்

என் கை நீண்டதா? ஊன் கை நீண்டதா? சினை

விடையில் : நம்பியும் நங்கையும் நல்லவா் முதல்

நின் கையினும் என் கையினும் நீண்டது சினை

(நான் பெரியவனா – உன் கை பெரியதா? (வினா)

உன்னை விட என் கை பெரியது (விடை) என்பன போல வருவன வழுவாகும்)

4. மரபு வழாநிலை

எது மரபு? ஏன்பது விடை தேடும் வினா உரிய விடை தருகிறார் பவணந்தி முனிவர்.

‘‘எப்பொருள் எச்சொலின் எவ்வாறு உயர்ந்தோர்

செப்பினர் அப்படிச் செப்புதல் மரபே’’ (388)

என்பது அவர் தரும். விடை.

எந்தப் பொருளை எந்தச் சொல்லால் உயர்ந்தோர் சொன்னார்களோ – அவ்வாறு தொடர்ந்து சொல்வதே மரபு எனப்படும்.

மரபு மாறாமல் சொற்கள் வழங்குவதை வலியுறுத்தும் பகுதி மரபு வழாநிலை எனப்படும். சில மரபு வழாநிலை விதிகள் இங்கு இடம் பெறுகின்றன.

i) வெவ்வேறு வினைக்குரிய பல பொருள்களை உள்ளடக்கி நிற்கும் பொதுச் சொல்லுக்கு பொது வினை முடிவு கொடுக்க வேண்டும்.

உ.ம் - அணி அணிந்தார்

கவித்தல், கட்டுதல், இடுதல், பூணுதல் என அணிகளில் பல வகைகள் உண்டு.

அனைத்துக்கும் பொது வினையாக அணிந்தார் என்றும் முடிவு கொடுக்கப்பட்டது.

அடிசில் அயின்றார் (உணவு உண்டார்) என்பதும் அவ்வாறே பொது வினை முடிவு

ii) பலபொருள் ஒரு சொல்லை வேறுபடுத்தி அறிவதற்குச் சிறப்புச் சொல்லோடு கூட்டிச் சொல்லுதல் வேண்டும்.

மா ஓடியது (மா – விலங்கு)

மா பூத்தது (மா – மரம்)

மா வீழ் மலர் (மா – வண்டு)

பாய் மா (விலங்கு)

காய் மா (மரம்)

குறிப்பு :- இவற்றில் மா என்பது பல பொருள் ஒரு சொல், சிறப்புச் சொல் சேரும் போது வேறுபாடு புலப்பட்டது.

iii) சொல்லும் பொருளும் தெளிவின்றி நிற்கும் தொடர் மொழிகளை இசை நயம் தோன்றப் பிரித்துக் கூறுதல் மரபு.

உ.ம் - செம்பொன் பதின் தொடி என்பது

செம்பு ஒன்பதின் தொடி

செம்பொன் பதின் தொடி

என இரண்டு நிலைகளில் பொருள் விளங்கி நிற்கும்.

iv) ஒரு பொருள் தொடர்பான பல பெயர்கள் வருமானால், அனைத்தும் ஒன்றே என்பது தோன்ற இறுதியில் முடிக்கும் சொல் ஒன்று மட்டும் அமைத்தல் வேண்டும்.

உ.ம் - ஆசிரியன் - பன்னூற் புலவன் - செந்தமிழ்க்குரிசில் - இளங்குமரனார் வந்தார்.

v) சிறப்புப் பெயர் முன்னும் பின்னும் இயற்பெயர் பின்னரும் இடம் பெற வேண்டும்.

உ.ம் - சேரன் செங்குட்டுவன்

புலவர் பூங்குன்றனார்

கூத்தன் குமரன்

குறிப்பு :- திணை, நிலம், சாதி, குடி, உடைமை, குணம், தொழில், கல்வி,எனப் பல நிலைகளில் சிறப்புப் பெயர்கள் அமையும்.

vi) இயற்பெயருக்குப் பின் சுட்டுப் பெயர் அமைய வேண்டும். இயற்பெயர் மூவகையாக வரும். உயர்திணை இயற் பெயர், அ/றிணை இயற்பெயர், பொதுப் பெயர் என்பன.

1. நம்பி வந்தான் } உயர் திணை

அவனுக்கு உணவளிக்கவும் } இயற்பெயர் - பின் - சுட்டு

2. பூனை வந்தது } அ/றிணை

ஆதற்கப் பால் சோறு இடுக } இயற்பெயர் - பின் - சுட்டு

3. சாத்தன் வந்தான்

அவனுக்கு உணவளிக்கவும் } பொதுப் பெயரின்

சாத்தன் வந்தது } பின் சுட்டு

அதற்குப் புல் இடுக

vii) இரட்டைச் சொல்

இரண்டு முறை வந்து பிரித்தால் பொருள் தருவது அடுக்குத் தொடர். ஆவ்வாற பிரித்தால் பொருள் தராமல் இருக்கும் இரட்டைச் சொல் எப்போது பிரியாமல் இரண்டிரண்டாகவே இடம் பெறல் வேண்டும். இதனை

இரட்டைக் கிளவி இரட்டிற் பிரிந்து இசையா (நன் :396)

என்னும் நூற்பா இனிது விளக்கும்.

உ.ம் - கிளை மடமடவென முறிந்தது

கூரை பொலபொலவென உதிர்ந்தது.

viii) முற்றும்மை கொடுக்க வேண்டிய இடங்கள்

உம்மை பலவகைப்படும். முடிவு பெற்ற நிலையை உணர்த்துவது முற்றும்மை எனப்படும்.

அளவு - இவ்வளவுதான் என்ற தெளிவாகத் தெரிந்த இடத்திலும், உலகில் இல்லாத பொருளைப் பற்றிச் சொல்லும் இடத்திலும் முற்றும்மை கொடுத்து முடித்தல் வேண்டும்.

உ.ம் - i) வேதம் நான்கினும் மெய்ப் பொருளாவது

நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே

ii) ஆகாயப் பூ மணத்தல் என்றும் இல்லை

ix) அடை மொழி இனம் அல்லதும் தருதல்

பெயர்ச் சொல்லைச் சிறப்பிக்கவும் வகை வேறுபடுத்தி இனம் பிரித்துக் காட்டவும் அச் சொல்லின் முன் இடம் பெறும் சொல் அடைமொழி எனப்படும்.

அடை மொழிகள் இனத்தைத் தருவது போலவே

பொருந்தி வருகின்ற இடங்களில் அவ் அடைமொழி இனம் அல்லாத ஒன்றையும் உணர்த்தும். இது சிறப்பு மரபாக அமைகிறது.

உ.ம் - உழைத்தால் வெற்றி பெறுவான்

விளக்கம் - இத் தொடர் உழைக்காதவன் வெற்றி பெறமாட்டான். என்ற உண்மையையும் உணர்த்துகிறது. அது இனத்தைத் தருவது ஆகும். ஒருவன் வெற்றிக்கான காரணம் எது என்பதையே அறியாதவனாக இருக்கிறான் என்பது இனம் அல்லாததை உணர்த்தியது ஆகும்.

உரிய நூற்பா – அடைமொழி இனம் அல்லது தரூஉம்

ஆண்டு உறின் (402)

x) செயற்கைப் பொருள் - மரபு வழாநிலை

செயற்கைப் பொருளைப் பொருளைப் பற்றிக் கூறும்போது காரணச் சொல் முன்னரும் ஆக்கச் சொல் பின்னரும் வருமாறு கூறுதல் வேண்டும்.

உ.ம் - உரமிட்டு, களை எடுத்ததால் பயிர் நல்ல ஆயின

காரணச் சொற்கள் ஆக்கச்சொல்

XI) விடை மரபு வழுவாமை

ஒரு பொருள் உள்ளதா?

என்ற வினாவுக்கு விடை தரும் மரபு ஒன்று உண்டு.

அப்பொருள் நம்மிடம் இல்லாத போது இல்லை என்ற சொல்லை தம்மிடம் இருக்கும் ஒரு பொருள் மேல் ஏற்றிச் செல்லவேண்டும். இது விடை மரபு எனப்படும்.

உ.ம் - வினா - பயறு உளதோ வணிகரே?

விடை - உளுந்து இல்லை

(பயிறு - இல்லாதது : உளுந்து – வணிகரிடம் இருப்பது)

XII) இரப்புரை மூன்று - ஈ, தா, கொடு, எனும் மூன்று இல்லாதவா் கேட்கும் சொல் ; இம்

மூன்றையும் வழங்க – ஓா் மரபு உள்ளது.

ஈ - இழிந்தவன் உயா்ந்தவரைக் கேட்பது – தந்தையே ஈ (க)

தா – சமமானவரிடையே கேட்பது – தோழா ! தா !

கொடு – உயா்ந்தவா் இழிந்தவனைக் கேட்டது – மகனே ! கொடு

வழு அமைதி

திணை, பால், இடம், காலம், வினா, விடை, மரபு எனும் ஏழு நிலைகளும் சொற்களை உரியவாறு வழங்குதல் வழாநிலை எனப்படும். மாற்றி வழங்குதல் வழு ஆகும். அவ் வழுக்களை ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்று இலக்கண நூலாா் வழங்கும் சமாதானம் 1 வழு அமைதி எனப்படும். நன்னூலில் விளக்கப் பெறும் வழு அமைதிகளை இனி வரும் பகுதியில் காணலாம்.

திணை

உயா் திணைச் சொல்லின் பின் பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்னும் அறுவகைப் பெயா்களும் இடம் பெற்றாலும் அதன் பின் உயா்திணை முடிவைப் பெறும்.

உ.ம் - குமரன் பொன் பெரியன் - பொருள்

சோழன் வீடு பெரியன் - இடம்

வளவன் வாழ்நாள் பெரியன் - காலம்

சேரன் பொறுமையில் நல்லன் - குணம்

நம்பி நடை உயர்ந்தவன் - தொழில்

திணை – பால்

திணை - பால் இரண்டும் கலந்த வரம் தொடர்கள் இழிவு – உயர்வு – அடிப்படையில் ஒரு முடிவைப் பெறும்.

உ.ம் - திணை – மன்னனும் குதிரையும் வந்தார்கள் - உயர்திணை முடிவு

மூர்க்கனும் முதலையும் கொண்டது விடா - அ/றிணை முடிவு

பால் - சிவனும் தையலும் ஆண்டான் - ஆண்பால் முடிவு

தோழியும் அவனும் வந்தாள் - பெண் பால் முடிவு

மகிழ்ச்சி, மேன்மை, சிறப்பு, சினம், பழிப்பு - இவை காரணமாக திணையும் பாலும் மயங்கி வரலாம்.

உ.ம் - பால் :- தாய் புதல்வனை என் அம்மை வந்தாள் என்பது – மகிழ்ச்சி

திணை :- பசுவை என் அம்மை வந்தாள் என்பது – மகிழ்ச்சி

(இவ்வாறே பிறவும் வரும்)

பால் - இடம்

ஒருமையில் பன்மையும், பன்மையில் ஒருமையும் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என்பன ஓரிடத்தில் மற்றொன்றும் மாறி வரலாம்.

உ.ம் - 1. வெயில் எல்லாம் மறைத்தது மேகம்

| |

ஒருமை பன்மை

2. சாத்தன் தாய் இவை செய்வேனோ !

(தன்மையில் படர்க்கை கலந்தது)

கால வழு அமைதி

இறப்பு – நிகழ்வு – எதிர்வு எனக் காலம் மூன்று வகைப்படும்.

முக்காலத்துக்கும் ஒரு தன்மையாக விளங்கும் பொருள்களை நிகழ்காலத்தில் அமைத்துக் கூறலாம்.

உ.ம் - மலை நிற்கின்றது

தெய்வம் இருக்கின்றது.

விரைவு, மிகுதி, தெளிவு, என்னும் காரணங்களால் காலம் மாறி வருதல் ஏற்புடையதே

உண்டு கொண்டு இருப்பவன்

உண்டேன் உண்டேன் என்பது – விரைவு

காட்டுக்குப் போனால் ……(எ.கா)

தொலைந்தான் (இ.கா) என்பது – மிகுதி

நல்லன செய்தால் (எ.கா)

நல் உலகு அடைந்தான் (இ.கா) – தெளிவு

விடை வகையும் வழு அமைதியும்

விடை எட்டு வகைப்படும். அவற்றை இரண்டு நிலைகளாகக் குறிப்பிடுவர்.

நேரடி விடைகள் - சுட்டு, மறை, நேர் என்னும் மூன்று

மறைமுக விடைகள் - ஏவல், வினாதல், உற்றது உரைத்தல், உறுவது கூறல்,

இனமொழி என்னும் ஐந்து முதல் மூன்று நேர் விடைகளும் இயல்பானவை அடுத்து வரும்

ஐந்தும் மறைமுகமாக விடை தருவன. ஏன்றும் ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்பர்.

எனவே, அதனை வழு அமைதியாகக் கூறலாம்.

சுட்டு – எது புதிய ஆடை? என்ற வினாவுக்கு, இது என்று விடை கூறுவது.

மறை – கடைக்குப் போவாயா? என்ற வினாவுக்கு, போக மாட்டேன் என்று மறுத்துக் கூறுவது.

நேர் - கடைக்குப் போவாயா? என்ற வினாவுக்கு, போவேன் என்று உடன்பட்டுக் கூறுவது

ஏவல் - கடைக்குப் போவாயா? என்ற வினாவுக்கு, நீ போ என விடை கூறுவது.

வினா எதிர் வினாதல் - இது செய்வாயா? என்ற வினாவுக்கு, செய்ய மாட்டேனா? என விடை கூறுவது.

உற்றது உரைத்தல் - கடைக்குப் போவாயா? என்ற வினாவுக்கு கால் வலித்தத என்று விடை கூறுவது.

உறுவது கூறல் - கடைக்குப் போவாயா? என்ற வினாவுக்கு கால் வலிக்கும் என்று விடை கூறுவது.

இனமொழி – தமிழ் படிப்பாயா? என்ற வினாவுக்கு வரலாறு படிப்பேன் என்று கூறுவது.

மரபு வழு அமைதிகள்

பல பெயர்கள் ஒரே பொருளைக் குறிப்பதாக வரும்போது ஒரே வினை முடிவு கொடுப்பதே மரபு. முாறாகத் தனித் தனி முடிவுகளும் தரலாம்.

உ.ம் - ஆசிரியர் வந்தார்: பன்னூற் புலவர் வந்தார்: செந்தமிழ்க்குரிசில் வந்தார்: இளங்குமரனார் வந்தார்.

அடுக்கு - அசைநிலை, விரைவு, - கோபம் - மகிழ்ச்சி – அச்சம் - துன்பம் முதலிய பொருள் நிலைகள், இசை நிறை முதலான இடங்களில் ஒரு சொல் இரண்டு, மூன்று, நான்கு முறைகள் அடுக்கி வரலாம்.

அ) அன்றே அன்றே - அசைநிலை

ஆ) ஓடு ஓடு ஓடு (விரைவு) - பொருள் நிலை

இ) பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ - இசை நிறை

எந்தை பல் புகழ் பாடுகோ

3. ஒரு பொருட் பன்மொழி – ஒரு பொருளைக் குறித்து வருகிற பல சொற்கள் -

ஒரு பொருட்பன்மொழி – எனப்படும் அவ்வாறு வருவதை ஏற்றுக் கொள்ளலாம்.

உ.ம் - படர்ந்து விரிந்த நெற்றி

விளக்கம் - படர்ந்து – விரிந்த – என்பன ஒரு பொருட் பன்மொழிகள். நெற்றியின்

அமைப்பைக் குறித்திட வந்தன நூற்பா – ஒரு பொருட் பன் மொழி சிறப்பினின்

வழா (398)

செயப்படு பொருளைக் கூறுதல்

செயப்படு பொருளைச் செய்தவர் மேல் வைத்துக் கூறலாம்.

உ.ம் - இம் மாடு யான் கொண்டது.

(மாட்டை நான் கொண்டேன் என்பதை மாற்றிக் கூறியது)

செய்யுளில் அடை – சினை – முதல் - வரிசை மாறுதல்

முதலில் அடைமொழி அடுத்து சினைச் சொல் - மூன்றாவதாக முதல் என்னும் முறைவைப்பு உலக வழக்கில் நடைமுறையாக உள்ளது. செய்யுளில் இதனை மாற்றியும் கூறலாம்.

செங்கால் நாரை – உலக வழக்கு

கால் செந் நாரை – செய்யுள் வழக்கு

இயற்கைப் பொருளைக் கூறும் முறை

இயற்கைப் பொருளை இற்றெனக் கிளத்தல் என்பது நூற்பா.

ஆக்கச் சொல் - காரணச் சொல் முதலானவை சேர்க்காமல் இயற்கைப் பொருளை இத்தன்மையது என்று மட்டும் கூறுதல் ஏற்புடையதே.

உ.ம் - நிலம் வலிது

பயிர் பசியது

குறிப்பால் பொருள் தருதல்

சில சொற்கள் குறிப்பால் பொருள் தரும். ஆவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளலாம்.

இக்கருத்தை

முன்னத்தின் உணரும் கிளவியும் உளவே (408) என்னும் நூற்பா விளக்குகிறது.

உ.ம் - தங்கத்தோடு (குழை) கொண்டு

கோழியை விரட்டும் வாழ்க்கையர்

விளக்கம் - இத்தொடரில் செல்வச் செழிப்பு குறிப்பால் உணர்த்தப்பட்டது.

அ/றிணையை உயர்திணை போலக் கருதுதல்

அ/றிணை உயிரினங்கள் கேட்பது போலவும், பேசுவது போலவும், இயங்குவத போலவும், செயல்படுவது போலவும் உயர்திணைத் தன்மை உள்ளனவாகக் கருதிப் பேசுதல் ஏற்புடையதே.

உ.ம் - நெஞ்சே ! நீ அஞ்சாதே ! – கேட்பதாக

கண்ணே கருத்துரைத்ததே – பேசுவதாக

இவ்வழி, அவ்வூருக்குப் போகும் - இயங்குவதாக

தன் நெஞ்சே தன்னைச் சுடும். - இயக்குவதாக.

உருவகம் - உவமையில் திணை மாறுபாடு

உருவக அணியிலும் உவமை அணியிலும் திணை முதலானவை மாறி வரலாம். இவை ஏற்கத் தக்கதே.

உ.ம் - மயில் போலும் மங்கை

பயிர்கள் சான்றோர் போல் தலை சாய்ந்தன

செயற்கைப் பொருள்

செயற்கைப் பொருளை எவ்வாறு சொல்வது என்பது மரபு வழா நிலையாக விளக்கப்பட்டது. அதற்கு மாறாக வழங்கப்படும் மூன்று நிலைகள் இங்கே மரபு வழு அமைதியாகச் சுட்டப்படுகின்றன

i) காரணச் சொல் இன்றி ஆக்கச் சொல் மட்டும் இடம் பெறலாம்.

உ.ம் - பயிர் நல்ல ஆயின

ii) ஆக்கச் சொல்லின்றிக் காரணச் சொற்கள் இடம் பெறலாம்

உ.ம் - உரம் போட்டுக் களை எடுத்ததால் பயிர் நல்ல.

iii) காரணச் சொல், ஆக்கச் சொல் இரண்டும் இன்றியும் செயற்கைப் பொருள் வரும்

உ.ம் - பயிர் நல்ல.

இடைச் சொல்லும் உரிச் சொல்லும்

நன்னூல் ஆசிரியர் பவணந்தி முனிவர் பெயரியலின் தொடக்கத்தில் சொல் வகைகளைப் பற்றி வரையறை செய்துள்ளார். அவரது வரையறையில்.

பெயர் வினை என இரண்டாகும்

இடை உரி அடுத்த நான்குமாம்

என இரண்டு நிலைகள் அமைகின்றன. (இவை தவிர வேறு 4 வகைச் சொற்களையும் குறிப்பிட்டுள்ளார்)

மேற்கண்ட இரு நிலைப்பட்ட வரையறைகள் பெயர் - வினைக்கு முதன்மையும், இடை – உரிக்கு அடுத்த நிலையையும் தருவதை உணரமுடிகிறது. இடைச் சொல், உரிச் சொல் எனும் இரண்டு பெயரும் வினையுமாகிய சொற்களோடு இணைந்தே வழங்குகின்றன.

பாடப்பகுதி

இடைச் சொல்லின் பொது இலக்கணம்

சொல்லதிகாரத்தின் நான்காம் இயலான இடையியலின் முதல் நூற்பா பொது இலக்கணம் உணர்த்துகிறது. வகைகளையும் சுட்டுகிறது.

1. தனித்து நடக்கும் தன்மை இல்லாதவை
2. பெயர்ச் சொல் (சு) வினைச் சொல்லின் பின்னரோ – முன்னரோ இம்பெறம்.
3. ஓரிடத்தில் ஒன்றோ பலவோ வரும்.

பெயர் விளக்கம்

இடைச் சொல் - இடைச்சொல் ஆனது., பெயர்ச்சொல் - அல்லது – வினைச் சொல்லை இடமாகக் கொண்டு நிற்பவை; அதனால் இடைச் சொல் ஆயின.

வகைகள் (8)		உதாரணங்கள்
1. வேற்றுமை உருபுகள்	-	நூல் + ஐப் + படித்தான்
2. வினை உருபுகள்	-	நட + த்(ந்) + த் + ஆன்
3. -------சாரியை உருபுகள்	-	நட + த்(ந்) + த் + அன் + அன்
4. உவம உருபுகள்	-	புலி போலப் பாய்ந்தான்
6. தத்தம் பொருள் தருபவை	-	எ, ஓ முதலியன
7. செய்யள் இசை நிறைப்பவை	-	ஏஏ இவள் ஒரு பேடி
8. குறிப்பினால் பொருள் உணர்த்துவன	-	பொள் என ஆங்கே புறம் வேரார்

இடைச் சொற்களும் அவற்றின் பொருள்கள்

நன்னூல் விதிப்படி ஏ, ஓ, என, உம், தில், மன், மற்று, மற்றை, கொல், ஒடு, தெய்ய, அந்நில், ஆங்கு, அம்ம, மா என்பன இடைச்சொற்களாய் அமைவன.

இடைச்சொல் உணர்த்தும் பொருள்கள்

இடைச்சொல் உணர்த்தும் பொருள்கள் பதினான்கு. (பிறவும் தத்தம் பொருள் என்னும் நிலையில் அமையும்)

தெரிநிலை. தேற்றம், ஐயம், முற்று, எண், சிறப்பு,

எதிர்மறை, எச்சம் வினா, விழைவு. ஒழியிசை,

பிரிப்பு கழிவு, ஆக்கம், இன்ன இடைப்பொருள் (421)

என்னும் நூற்பா 14 பொருள்களைப் பட்டியலிட்டுக் காட்டுவதாகும்.

ஏகார இடைச்சொல்

உணர்த்தும் பொருள்	-	உதாரணம்
1. பிரிநிலை	-	ஐவரில் நீயே தலைவன்
2. வினா	-	நீயே கொடுத்தாய்?
3. எண்	-	நிலமே, நீரே, காற்றே
4. ஈற்றசை	-	வாழ்த்துதுமே
5. தேற்றம்	-	நன்றே சொன்னேன்
6. இசைநிறை	-	ஓஓ என்ன அழகு

ஓகார இடைச்சொல்

உணர்த்தும் பொருள்	-	உதாரணம்
1. ஒழியிசை	-	படிக்கவோ வந்தாய் (இல்லை விளையாட)
2. வினா	-	நீரோ நெருப்போ
3. சிறப்பு	-	ஆஆ அழகு
4. எதிர்மறை	-	யானோ அரசன் (இல்லை)
5. தெரிநிலை	-	பாம்போ அன்று கயிறோ அன்று
6. கழிவு	-	ஆஆ அழகு குலைந்தது
7. அசைநிலை	-	காண்மின் + ஓ (காண்மினோ)
8. பிரிப்பு	-	

என என்னும் இடைச்சொல்

உணர்த்தும் பொருள்	-	உதாரணம்
1. வினை	-	பரிசு வந்தது என மாணவன் மகிழ்ந்தான்
2. பெயர்	-	கடலூர் என ஓர் ஊர்
3. குறிப்பு	-	பொள் என ஆங்கே புறம் வேறார்
4. இசை	-	மழை சோவெனப் பெய்தது
5. எண்	-	ஒன்றென இரண்டென
6. பண்பு	-	கருமையாகத் தோன்றினான்.

உம் என்னும் இடைச்சொல்

உணர்த்தும் பொருள்	-	உதாரணம்
1. எதிர்மறை	-	வந்தாலும் வருவான் (வராமலும் இருப்பான்
2. சிறப்பு	-	கள்வரும் மயங்கும் நல்லிசை
3. ஐயம்	-	ஒன்றாயினும் இரண்டாயினும் கொடு
4. எச்சம்	-	தாயும் வந்து விட்டார் (தந்தை முன்பே வந்து விட்டார் என்பது பொருள்
5. முற்று	-	ஐந்தமிழும் நன்கறிவார்
6. அளவை	-	காயும் கனியும் (எண்ணுதல்)
7. தெரிநிலை	-	பாம்பும் அன்று கயிறும் அன்று
8. ஆக்கம்	-	மருந்துமானது (உணவுமானது)

தில் என்னும் இடைச்சொல்

உணர்த்தும் பொருள்	-	உதாரணம்

1. விழைவு (ஆசை) - அறிவைப் பெறுகதில் யானே

2. காலம் - வந்தாங்க அறிகதில் இவ்வூரே

3. ஒழியிசை - வருகதில் அம்ம எம்மோடே

மன் என்னும் இடைச் சொல்

உணர்த்தும் பொருள்	- உதாரணம்
1. அசைநிலை	- அதுமன் தோழி அவரது தேரே
2. ஒழியிசை	- கூறிய வாள்மன் (முன்பு கூர்மையாக இருந்தது)
3. ஆக்கம்	- பண்டு காடுமன்
4. கழிவு	- சிறியகள் பெரினே எமக்கீயும் மன்னே
5. மிகுதி	- எமக்கு அருளுமன்
6. நிலைவேறு	- மன்னியது புரிக

மற்று என்னும் அசைச்சொல்

உணர்த்தும் பொருள்	- உதாரணம்
1. வினைமற்று	- மற்று அறிவாம் நல்வினை
2. அசைநிலை	- மற்று என்னை ஆள்க
3. வேறு எனும் பொருள்	- மற்று ஒன்று சூழினும்

கொல் எனும் இடைச் சொல்

உணர்த்தும் பொருள்	- உதாரணம்
1. ஐயம்	- அதுகொல் தோழி காமநோயே
2. அசைநிலை	- கற்றதனால் ஆய பயன் என்கொல்

பிற இடைச் சொற்கள்

இடைச் சொல் உணர்த்தும் பொருள் உதாரணம்

மற்றை	இனம் சுட்டல்	மற்றையது கொண்டு வா
ஒடு	இசைநிறை	விதைக்குறு வட்டில் போதொடு பொதுள
தெய்ய	இசைநிறை	சொல்லேன் தொய்ய நின்னொடும்
அந்தில்	அசை நிலை இடம்	i) அந்திற் கழலினன்
		ii) வருமே சேயிலை அந்தில் கொழுநற் காணிய
ஆங்கு	1. அசைநிலை	ஆங்கத் திறனல்ல யாம் கழற
	2. இடம்	ஆங்கு ஆயினும் ஆகுக
அம்ம	1.உரையசை	அது மற்ற அம்ம
	2. ஏவல்	அம்ம வாழி தோழி !
மா	வியங்கோள் அசை	புற்றை உண்க மா கொற்கையானே

முன்னிலை அசைச் சொற்கள்

மியா, இக, மோ, மதி, அத்தை, இத்தை, வாழிய, மாள, ஈ. யாழ என்பன முன்னிலையான விளித்துக் கூறும் போது அசைச் சொற்களாய் அமையும் இடைச் சொற்கள் ஆகும்.

உ.ம் - மியா – கேண்மியா
மோ – மொழிமோ
மதி – சொல்மதி

} பிறவும் இவ்வாறே வரும்

எல்லா இடத்தும் வரும் அசைச் சொற்கள்

யா, கா, பிற, பிறக்கு, அரோ, போ, மாது, இகம், சின், குரை, ஒரும், போலும், இருந்து, இட்டு, அன்று, ஆம், தாம், தான், கின்று, நின்று என்னும் இருபது இடைச் சொற்களும் எல்லா இடத்தும் வருவன.

உ.ம் - யா – யா பன்னிரவர் மாணாக்கர்
பிற – அல்ல மற்றுப் பிற
அரோ – குயிலாலும் அரோ

இகும் - காண்டிகும் அல்லமோ

சின் - என்றிசின்

ஆம் - பணியுமாம் என்றும் பெருமை

(பிறவும் இவ்வாறே வரும்)

சில சிறப்பு விதிகள்

1. முற்றும்மை ஒரோ வழி எச்சமும் ஆகும்

உம்மை இடைச் சொல் முற்றுப் பொருளில் மட்டுமன்றி எச்சப் பொருளிலும் வரும்.

உ.ம் - முழுவதும் தரமாட்டார் (சில தருவார்)

2. செவ்வெண் ஈற்றதா எச்ச உம்மை

எண்ணிக்கையின் போது இடையில் விடுபட்டாலும் இறுதியில் உம் இடம்பெறும்.

ஊன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கும் அறிவார்.

உரியியல்

சொல்லதிகாரத்தின் இறுதி இயலாக அமையும் உரியியலின் முதல் நூற்பா உரிச் சொல்லின் பொது இலக்கணம் - வகைகளை விளக்குகிறது.

பல்வகைப் பண்பும் பகர் பெயர் ஆகி

ஒரு குணம் பல குணம் தழுவிப் பெயர்வினை

ஒருவர் செய்யுட்கு உரியன உரிச்சொல் (நன் :442)

என்பது நூற்பா.

பொது இலக்கணம்

உரிச் சொல்லின் பொது இலக்கணங்களாவன

1. செய்யுளுக்கு உரிமை உடையது
2. பல்வகைப்பட்ட பண்புகளை வெளிப்படுத்துவது
3. பெயர்ச் சொல் - வினைச் சொற்களை விட்ட நீங்காதவை

வகை இரண்டு

1. ஒரு குணம் தழுவிய பல உரிச் சொல்
2. பல குணம் தழுவிய ஓர் உரிச்சொல்

இச் செய்திகள் யாவும் மேலே கண்ட உரியியல் முதல் நூற்பாவில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

பண்பின் இலக்கணம்

உரிச் சொல் பல்வகைப் பண்புகளைத் தெரிவிக்கும் என்று இலக்கணம் வகுத்த பிறகு பண்பு என்றால் என்ன? பண்புடைய பொருள்களின் வகைகள் யாவை? பண்பின் வகைகள் யாவை? முதலானவற்றை நன்னூல் ஆசிரியர் உரியியலில் விளக்கியுள்ளார்.

பண்பு

உயிர், உயிர் இல்லதாம் பொருட்குணம் பண்பே (நன் :443)

என்பது நூற்பா

உயிர்ப் பொருள் - உயிர் அற்ற பொருள் என்னும் இரண்டு வகைப் பொருள்களின் குணங்களே பண்பு எனப்படும்.

உயிர் உள்ள பொருள்

மெய் முதலாக வளரும் அறிவுகளின் அடிப்படையில் உயிர்ப் பொருள் வகை ஐந்து ஆகும்.

உயிர் வகை	உரிய அறிவு	உதாரணம்
ஓரறிவுயிர்	மெய் - உற்றறிதல்	புல், மரம், புழு
ஈரறிவுயிர்	மெய் + நா(சுவை)	சிப்பி, சங்கு, கிளிஞ்சல்
மூவறிவுயிர்	மெய் + நா + மூக்கு	எறும்பு, செல், அட்டை
நாலறிவுயிர்	மெய் + நா + மூக்கு + கண்	தும்பி, வண்டு, நண்டு
ஐயறிவுயிர்	மெய் + நா + மூக்கு + கண் + செவி	வானவர், மக்கள், நரகர்

விலங்கு, புள் (பறவை)

உயிருடைப் பொருள்களின் குணப்பண்பு

உடம்போடு கூடிய உயிர்களின் குணப்பண்பு முப்பத்திரண்டு என்பதைப் பின்வரம் நூற்பா விளக்கும்.

அறிவு, அருள், ஆசை, அச்சம், மானம்

நிறை, பொறை, ஓர்ப்பு, கடைப்பிடி, மையல்

நினைவு, வெறுப்பு, உவப்பு, இரக்கம், நாண், வெகுளி

துணிவு, அழுக்காறு, அன்பு, எளிமை, எய்த்தல்

துன்பம், இன்பம், இளமை, மூப்பு, இகல்

வென்றி, பொச்சாப்பு, ஊக்கம், மறம், மதம்

மறவி, இனைய உடல் கொள் உயிர்க் குணம் (452)

உயிருடைப் பொருள்களின் தொழிற் பண்பு

உடம்போடு கூடிய உயிர்களின் தொழிற் பண்புகள் ஐந்து; பிறவும் சேரும்.

ஐந்து -

1. துய்த்தல் - அனுபவித்தல்
2. துஞ்சல் - தூங்குதல்
3. தொழுதல் - வணங்குதல்
4. அணிதல் - அணிந்து கொள்ளுதல் (ஆடை, அணி)
5. உய்த்தல் - செலுத்ததல்

பிற கருத்துக்கள்

வாழ்த்துதல், அரற்றுதல், வரைதல்

உயிர் இல்லாப் பொருள்கள்

அறிவு மயமாகிய உயிர் நீங்கிய உடம்பு முதலாகிய உலகத்துப் பொருள்கள் எல்லாம் உயிரல் பொருள் எனப்படும்.

உடலும் அதனுள் இருக்கும் உயிரும் உன்றுபோலத் தோன்றலாம். ஆனால் உயிர் - நிலையானது. அறியக்கூடியது; உடல் - அழியக் கூடியது; அறியும் தன்மை இல்லாதது என்னும் தன்மைகளை நினைக்கும்போது உயிர் வேறு; உடல் வேறு ஆகும். இக்கருத்தை

ஒற்றுமை நயத்தின் ஒன்று எனத் தோன்றினும்

வேற்றுமை நயத்தின் வேறே உடல் உயிர் **(நன் : 451)**

என்னும் நூற்பா இனிது விளக்கும்.

உயிரல் பொருளின் குணப்பண்பு

1. வட்டம் - சதுரம் முதலான வடிவங்கள்
2. நறு நாற்றம் - தீ நாற்றம் எனும் இரு நாற்றங்கள்
3. வெண்மை, செம்மை, கருமை, பசுமை, பொன்மை என்னும் ஐவகை நிறங்கள்
4. கைப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு, உவர்ப்பு, இனிப்பு. கார்ப்பு என்னும் அறுவகை சுவைகள்
5. வெம்மை, தண்மை, மென்மை, தன்மை, நொய்ம்மை, சீர்மை, இருமெனல், சருச்சரை என்னும் எண்வகைத் தொடுவுணர்வுகள்.

இவையாவும் உயிரல் பொருள்களின் குணங்களாகும்.

உயிருள்ள - உயிரல்லாத பொருள்களின் பொதுவாகிய தொழிற் பண்பு

தோன்றல். மறைதல், வளர்தல். சுருங்கல், நீங்கல், அடைதல், நடுங்கல், இசைதல், ஈதல் என்னும் ஒன்பதும் இருவகைப் பொருளுக்கும் பொதுவாகிய தொழிற் பண்புகள் ஆகும்.

உரிச் சொல் - வகை 1.

ஒரு குணம் குறித்த பல உரிச்சொல்

சொற்கள் பல; ஆனால் அவை உணர்த்தும் குணம் (பொருள்) ஒன்று என்பது இவ்வகை.

சான்று – 1	பொருள் 1 :	மிகுதி என்பது
	சொற்கள் 6 :	சால, தவ, நனி. உறு, கூர், கழி

சான்று – 2 பொருள் 1 : சொல்லுதல் என்பது

சொற்கள் 16 : மாற்றம். நுவர்ச்சி, செப்பு, உரை, கரை, நொடி, இசை, கூற்று, புகறல், மொழி, கிளவி, விளம்பு, அறை, பாட்டு, பகர்ச்சி, இயம்பல்

சான்று – 3 பொருள் 1 : ஓசை

சொற்கள் 22 : முழக்கு, இரட்டு, ஒலி, கலி, இசை, துவை, பிளிறு, இரை, இரங்கு, அழுங்கு, இயம்பல், இமிழ், குனிறு, அதிர், குரை, கனை, சிலை, சும்மை, கௌவை, கம்பலை, அரவம், ஆர்ப்பு

உரிச் சொல் வகை – 2

பல குணம் குறித்த ஓர் உரிச்சொல்

சொல் ஒன்று; ஆனால் அது உணர்த்தும் பொருள் (குணம்) பல என்பது இவ்வகை.

சான்று சொல் - கடி என்பது

பொருள் - 13 பொருள்களில் வரும் . அவையாவன

காவல், கூர்மை, விரைவு, வாசனை, விளக்கம், அச்சம், சிறப்பு, மிகுதி, புதுமை, ஆர்த்தல், வரைவு, மன்றல், கரிப்பு.

எடுத்துக் காட்டுகள்:

கடி நகர் - காவல் - காவலை உடைய நகர்

கடி வேல் - கூர்மை - கூர்மையான வேல்

கடி சென்றான் - விரைவு – வேகமாகச் சென்றான்

கடிமலர் - வாசனை – வாசனையுள்ள மலர்

கடிமணம் - புதுமை – புதிய மணம் (திருமணம்)

கடிமார்பு – விளக்கம் - அகன்று விளங்கம் மார்பு

பிறவும் இவ்வாறே வரும்.

டாக்டர் கு. கதிரேசன் M.A., M.A. (yoga), M.Phil., Ph.D.
தமிழ்த்துறை, ஆதித்தனார் கலை அறிவியல் கல்லூரி
திருச்செந்தூர் - 628 216.